

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 30

Rozeslána dne 3. března 2004

Cena Kč 49,-

O B S A H:

91. Zákon, kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů
 92. Zákon, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění zákona č. 521/2002 Sb.
 93. Zákon, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí)
 94. Zákon, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
 95. Zákon o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta
 96. Zákon o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)
-

91

ZÁKON

ze dne 29. ledna 2004,

kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 120/1962 Sb., zákona č. 53/1963 Sb., zákona č. 56/1965 Sb., zákona č. 81/1966 Sb., zákona č. 148/1969 Sb., zákona č. 45/1973 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 10/1989 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 47/1990 Sb., zákona č. 84/1990 Sb., zákona č. 175/1990 Sb., zákona č. 457/1990 Sb., zákona č. 545/1990 Sb., zákona č. 490/1991 Sb., zákona č. 557/1991 Sb., nálezu Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 4. září 1992, publikovaného v částce 93/1992 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu publikovaného pod č. 91/1994 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., nálezu Ústavního soudu publikovaného pod č. 103/1997 Sb., zákona č. 253/1997 Sb., zákona č. 92/1998 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 96/1999 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 210/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 305/1999 Sb., zákona č. 327/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 101/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 405/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 139/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 134/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 482/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 276/2003

Sb., zákona č. 362/2003 Sb. a zákona č. 52/2004 Sb., se mění takto:

1. V § 34 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) spáchal trestný čin ke škodě osoby mladší patnácti let, těhotné, vážně nemocné, vysokého věku nebo nemohoucí,“.

Dosavadní písmena d) až j) se označují jako písmena e) až k).

2. Za § 215 se vkládá nový § 215a, který včetně nadpisu zní:

§ 215a

Týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě

(1) Kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společně obývaném bytě nebo domě, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.

(2) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 zvláště surovým způsobem nebo na více osobách, nebo
- b) pokračuje-li v páchání takového činu po delší dobu.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 2004.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

92

ZÁKON

ze dne 29. ledna 2004,

kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění zákona č. 521/2002 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Změna zákona o ochraně ovzduší

Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění zákona č. 521/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 úvodní část textu zní: „Tento zákon v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ stanoví“.

Poznámka pod čarou č. 1) zní:

„¹⁾ Například Směrnice Rady ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí (91/692/EHS), Směrnice Rady 96/62/ES ze dne 27. září 1996 o posuzování a řízení kvality ovzduší.“

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1) se označuje jako poznámka pod čarou č. 1a), a to včetně odkazu na tuto poznámku pod čarou.

2. V § 1 odst. 1 se na konci písmene c) čárka nahrazuje tečkou a písmeno d) se zrušuje.

3. V § 2 odst. 1 písm. n) se slovo „a“ nahrazuje slovem „nebo“.

4. V § 2 odst. 1 písmeno r) zní:

„r) světelným znečištěním viditelné zařízení umělých zdrojů světla, které může obtěžovat osoby nebo zvířata, způsobovat jim zdravotní újmu nebo narušovat některé činnosti a vychází z umístění těchto zdrojů ve vnějším ovzduší nebo ze zdrojů světla, jejichž zařízení je do vnějšího ovzduší účellově směřováno.“

5. V § 2 odst. 1 se na konci písmene r) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena s) až u), která včetně poznámek pod čarou č. 3a) a 3b) znějí:

„s) biopalivem kapalně nebo plynně pohonné hmoty, které jsou uvedeny ve zvláštním právním předpisu,^{3a)} vyrobené z biomasy a určené pro pohon vozidel na pozemních komunikacích,

t) biomasou pro účely výroby biopaliv pro mobilní zdroje biologicky odbouratelná část výrobků, odpadů a zůstatků ze zemědělství, lesnictví a příbuzných odvětví a biologicky odbouratelná část průmyslového a komunálního odpadu,

u) jiná paliva z obnovitelných zdrojů paliva, kromě

biopaliv, která pocházejí z obnovitelných zdrojů energie^{3b)} a která se používají v dopravě.

^{3a)} Vyhláška č. 227/2001 Sb., kterou se stanoví požadavky na pohonné hmoty pro provoz vozidel na pozemních komunikacích a způsob sledování a monitorování jejich jakosti.

^{3b)} Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou.“

6. V § 2 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 4a) zní:

„(2) Pro účely tohoto zákona v oblasti ochrany ozonové vrstvy Země se rozumí

a) zacházením s regulovanými látkami jejich výroba, dovoz, vývoz, dodávání na trh, skladování, sběr, recyklování, regenerování a zneškodňování; zacházením je též použití regulované látky ve výrobním procesu a použití pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou,

b) zacházením s výrobky, které obsahují regulované látky, jejich výroba, dovoz, vývoz, dodávání na trh, sběr a skladování vyřazených výrobků, jejich servis a jejich recyklace,

c) recyklací výrobků zpracování vyřazených výrobků za účelem znovuzískání regulovaných látek a materiálové využití.^{4a)}

^{4a)} § 11 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů.“

7. V § 3 odst. 5 se slova „Orgán obce v přenesené působnosti (dále jen „orgán obce“)“ a v § 50 odst. 1 a 2 slova „Orgán obce v přenesené působnosti“ nahrazují slovy „Obecní úřad“.

8. V § 3 odst. 9 se na konci doplňuje věta „Při výstavbě liniového zdroje znečišťování ovzduší se vyžaduje vypracování rozptylové studie.“

9. V § 3 odstavec 10 zní:

„(10) Výrobci, dovozci a distributoři jsou povinni zajistit, aby sortiment motorových benzinů a motorové nafty dodávaných na trh obsahoval minimální množství biopaliva nebo jiného paliva z obnovitelných zdrojů stanovené od 1. května 2004 zvláštním právním předpisem.“

10. V § 3 se na konci odstavce 11 doplňují slova „a zásady k posuzování možnosti využívání centrální“

ních zdrojů tepla z hlediska technické a ekonomické přijatelnosti“.

11. V § 3 se odstavec 12 zrušuje.

12. V § 5 odst. 6 se slova „orgán kraje v přenesené působnosti (dále jen „orgán kraje“)“ nahrazují slovy „krajský úřad“ a v § 48 odst. 1 se slova „Orgán kraje v přenesené působnosti“ nahrazují slovy „Krajský úřad“.

13. V § 5 odst. 8 a 11, v § 6 odst. 5, v § 9 odst. 1 a 4, v § 17 odst. 2 písm. f), v § 19 odst. 1, 4 a v § 46 odst. 1 písm. g) se slova „orgán kraje“ nahrazují slovy „krajský úřad“, v § 5 odst. 7 a 10 a v § 8 odst. 11 se slova „orgánu kraje“ nahrazují slovy „krajskému úřadu“, v § 7 odst. 10 se slova „orgány kraje“ nahrazují slovy „krajské úřady“, v § 7 odst. 6 a v § 8 odst. 5 se slova „orgány kraje a orgány obce“ nahrazují slovy „krajský úřad a obecní úřad“, v § 7 odst. 7 se slova „orgány kraje a obcí“ nahrazují slovy „krajské úřady a obecní úřady“, v § 7 odst. 8 se slova „orgánem kraje nebo orgánem obce“ nahrazují slovy „krajským úřadem nebo obecním úřadem“, v § 8 odst. 5 se slova „orgán kraje a orgán obce“ nahrazují slovy „krajský úřad a obecní úřad“, v § 40 odst. 13 se slova „orgánem kraje, orgánem obce“ nahrazují slovy „krajským úřadem, obecním úřadem“, v § 43 písm. n) se slova „orgány krajů“ nahrazují slovy „krajskými úřady“, v § 46 odst. 1 písm. l) se slova „orgánům kraje“ nahrazují slovy „krajským úřadům“ a v příloze č. 3 se slova „orgány kraje a orgány obcí“ nahrazují slovy „krajské úřady a obecní úřady“.

14. V § 6 odstavec 3 zní:

„(3) Návrhy národních programů vypracované podle odstavce 2 a předložené ministerstvem schvaluje vláda usnesením, s výjimkou národního programu snižování emisí ze stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů, který vydává vláda svým nařízením. Národní programy se aktualizují vždy po 5 letech.“

15. V § 6 odst. 5, v § 8 odst. 10, v § 19 odst. 1 a 6, v § 40 odst. 4, 8 a 10 a v příloze č. 11 se slova „orgán obce“ nahrazují slovy „obecní úřad“, v § 12 odst. 1 písm. c) se slova „orgánu obce“ nahrazují slovy „obecnímu úřadu“ a v § 19 odst. 9 se slova „orgány obce“ nahrazují slovy „obecní úřady“.

16. V § 6 odst. 6 se slova „ , která jsou závazná pro všechny orgány a správní úřady konající v řízeních podle § 17 odst. 9“ zrušují.

17. V § 7 odst. 1 se slova „prováděcím právním předpisem“ zrušují.

18. V § 7 odstavec 4 zní:

„(4) Vymezení oblastí podle odstavců 1 a 3 a jejich případné změny provádí ministerstvo jedenkrát za rok a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.“

19. V § 7 odst. 6 se ve větě první za slovo „povinný“ vkládají slova „do dvou let od vymezení oblasti

ministerstvem podle odstavce 4“ a za slovo „vypracovat“ se vkládají slova „případně aktualizovat“.

20. V § 8 odst. 1 se za slova „zvláštní imisní limit“ vkládají slova „stanovený prováděcím právním předpisem“ a slova „(varovný limit)“ a věta poslední se zrušují.

21. V § 8 odst. 3 větě první se slovo „Vznik“ nahrazuje slovy „Možnost vzniku, vznik“ a za slovo „vyhlašuje“ se vkládají slova „v rámci ústředního regulačního řádu“.

22. V § 8 odst. 4 se slova „(dále jen „ústřední regulační řád“)“ zrušují a na konci odstavce se doplňuje věta „Provoz smogového, varovného a regulačního systému upravuje ústřední regulační řád, krajský a místní regulační řád.“.

23. V § 8 odst. 5 větě druhé se slova „regulačních opatření“ nahrazují slovy „signálu upozornění a signálu regulace“, slova „vyhlášení vzniku“ se nahrazují slovy „možnosti vzniku nebo výskytu“ a za slovy „smogová situace“ se slova „podle odstavce 3“ zrušují.

24. V § 8 odst. 7 se slova „Po vyhlášení“ nahrazují slovy „Pro případ“ a slova „podle odstavce 3“ se zrušují.

25. V § 8 odstavec 10 zní:

„(10) Informaci pro veřejnost o vyhlášení signálu upozornění, signálu regulace, signálu varování a jejich odvolání zajišťuje ministerstvo nebo jím zřízená právnická osoba nebo krajský úřad v televizním a rozhlasovém vysílání; obecní úřad vyhláší signál upozornění a signál regulace, jejich změny a odvolání v místních informačních prostředcích.“

26. V § 8 odst. 11 se za slovo „ministerstva“ vkládají slova „nebo jím zřízené právnické osoby“, za slovo „vyhlášení“ se vkládají slova „a odvolání“ a slova „regulačních opatření“ se nahrazují slovy „signálu upozornění, signálu regulace a signálu varování“.

27. V § 9 odst. 5 se slova „autorizovaná osoba (§ 15)“ nahrazují slovy „osoba, která je držitelem platné autorizace podle § 15 odst. 1 písm. b), nebo osoba oprávněná podle § 15 odst. 14“.

28. V § 9 se na konci odstavce 6 doplňuje věta „Rozptylové studie zpracovává osoba, která je držitelem platné autorizace podle § 15 odst. 1 písm. d).“.

29. V § 9 odst. 6 se za slova „§ 15 odst. 1 písm. d)“ doplňují slova „nebo je oprávněna podle § 15 odst. 14 a 16“.

30. V § 9 se na konci odstavce 7 doplňují slova „nebo osoba oprávněná podle § 15 odst. 14 a 15“.

31. V § 11 odst. 1 se na konci písmene a) doplňují slova „a v souladu s technickými podmínkami provozu zařízení zdroje stanovenými jeho výrobcem a s provozním řádem, pokud je stanovena povinnost k jeho zpracování podle odstavce 2; v případě jejich nevydání postupují provozovatelé podle rozhodnutí vydaných po-

dle právních předpisů platných do dne účinnosti tohoto zákona“.

32. V § 11 odst. 1 písm. h) se slova „odst. 1 a 3“ zrušují.

33. V § 11 odst. 1 písm. l) se slova „na požádání zpřístupnit veřejnosti informaci o znečišťování ovzduší ze stacionárního zdroje a o opatřeních k omezení tohoto znečišťování“ zrušují.

34. V § 11 odst. 2 se slovo „inspekci“ nahrazuje slovy „příslušným orgánem ochrany ovzduší“ a slovo „inspekci“ se nahrazuje slovy „příslušnému orgánu ochrany ovzduší“.

35. V § 11 odstavec 3 zní:

„(3) Spalovny odpadu a zařízení povolená pro spalování odpadu mohou být provozovány pouze pod dohledem osoby, která je držitelem platné autorizace podle § 15 odst. 1 písm. c). Tato osoba provádí dohled nad dodržováním podmínek stanovených v povolení podle § 17 a v prováděcím právním předpisu.“.

36. V § 12 odst. 1 se na konci písmene f) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) oznámit obecnímu úřadu provedení povinného měření a kontroly podle písmene f) a jejich výsledky do 30 dnů od data jejich uskutečnění.“.

37. V § 12 odst. 2 se slova „písm. b) a f)“ nahrazují slovy „písm. b), f) a g)“.

38. V § 12 odst. 4 se za slova „odstavci 1 písm. e)“ vkládají slova „a g) fyzickou osobou“.

39. V § 13 odstavec 2 zní:

„(2) Registr emisí a zdrojů znečišťování podle odstavce 1 se použije také pro inventarizaci údajů o emisích a propadech látek ovlivňujících klimatický systém Země.“.

40. V § 13 odst. 3 se věta třetí nahrazuje větou „Registr podle odstavce 1 je součástí tohoto informačního systému.“.

41. V § 13 odst. 5 se slova „okresnímu úřadu“ nahrazují slovy „obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností“ a v odstavci 6 se slova „okresní úřad“ nahrazují slovy „obecní úřad obce s rozšířenou působností“.

42. V § 15 odst. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13 a 14, § 16 odst. 1 a 4, § 40 odst. 1 písm. b), § 43 písm. u) a § 46 odst. 2 písm. g) se slovo „osvědčení“ nahrazuje slovem „rozhodnutí“ a v § 15 odst. 14 se slovo „osvědčení“ nahrazuje slovem „rozhodnutí“.

43. V § 15 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) k dohledu nad provozem spalovny odpadu nebo zařízení schváleného pro spalování odpadu,“.

44. V § 15 odst. 1 písm. d) se za slovo „studii“ vkládají slova „podle § 9 odst. 6“.

45. V § 15 odst. 3 písmeno a) zní:

„a) u fyzických osob jméno, příjmení, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, datum narození a adresu místa trvalého pobytu u osob, které jsou občany České republiky, nebo adresu místa trvalého nebo přechodného pobytu, popřípadě místa podnikání u osob, které nejsou občany České republiky; u právnických osob obchodní firmu, právní formu, adresu sídla, popřípadě organizační složky na území České republiky, a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,“.

46. V § 15 odst. 3 písm. c) se slova „a doklady o jejich odborném výcviku“ nahrazují slovy „a doklady, které prokazují jejich odborné znalosti“.

47. V § 15 odst. 5 se na konci písmene i) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno j), které zní:

„j) doklad o splnění kvalifikačních předpokladů, kterými jsou vysokoškolské vzdělání v oblasti technických věd a technologií, nebo vyšší odborné vzdělání, případně úplné střední vzdělání nebo úplné střední odborné vzdělání a 3 roky odborné praxe vykonané v posledních 10 letech ve spalovně odpadu nebo zařízení schváleném pro spalování odpadu.“.

48. V § 15 odst. 6 se za slovo „posudků“ vkládají slova „a již zpracovaný odborný posudek“.

49. V § 15 se na konci odstavce 8 doplňují věty „Úspěšné prokázání odborných znalostí a znalostí vybraných právních předpisů je předpokladem k vydání rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 2. V případě, že žadatel neprokáže požadované znalosti, je žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci ministerstvem zamítnuta.“.

50. V § 15 se za odstavec 13 vkládají nové odstavce 14 až 18, které včetně poznámky pod čarou č. 10a) znějí:

„(14) Rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 1 písm. a), b) a d) se nevyžaduje u osoby, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie a na území České republiky hodlá dočasně vykonávat činnosti uvedené v odstavci 1, pokud prokáže, že

a) je státním příslušníkem členského státu Evropské unie,

b) je držitelem oprávnění k výkonu činností uvedených v odstavci 1 písm. a), b) a d) podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie, pokud se v tomto státě takové oprávnění vyžaduje.

(15) V případě činností podle odstavce 1 písm. a) je tato osoba dále povinna předložit seznam metod, postupů odběrů a úprav vzorků pro účely měření, včetně konečných analytických metod a postupů, které budou použity podle odstavce 3 písm. f).

(16) V případě zpracování rozptylových studií podle odstavce 1 písm. d) je tato osoba dále povinna předložit popis postupů při jejich zpracování včetně již

dříve zpracovaných rozptylových studií podle referenční metody pro zpracování rozptylových studií stanovené prováděcím právním předpisem.^{10a)} Nemůže-li tato osoba takovou studii předložit, předloží vzorovou rozptylovou studii, která je zpracována za použití referenční metody stanovené prováděcím právním předpisem.^{10a)} Pokud tato osoba používá pro zpracování rozptylových studií metodu, která není uvedena v souboru referenčních metod,^{10a)} ministerstvo posoudí, zda je srovnatelná s metodou stanovenou prováděcím právním předpisem.^{10a)}

(17) O nesplnění požadavků stanovených v odstavci 14 vydá ministerstvo rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena úplná dokumentace. V případě posuzování, zda jde o metodu srovnatelnou s referenční metodou podle odstavce 16, činí tato lhůta 30 dnů.

(18) Pokud nebylo vydáno rozhodnutí podle odstavce 16, činnost podle odstavce 1 písm. a), b) nebo d) může být vykonávána nejdéle po dobu 1 roku ode dne následujícího po dni, kdy uplynula lhůta pro vydání tohoto rozhodnutí.

^{10a)} Nařízení vlády č. 350/2002 Sb., kterým se stanoví imisní limity a podmínky a způsob sledování, posuzování, hodnocení a řízení kvality ovzduší.“

Dosavadní odstavec 14 se označuje jako odstavec 19.

51. V § 16 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Povinnosti podle odstavců 1 až 3 se vztahují i na případy dočasného výkonu činností podle § 15 odst. 1 až 3.“

52. V § 17 odst. 5 a 10 se slovo „závazné“ zrušuje.

53. V § 17 odst. 6 se slova „nebo rozptylová studie“ zrušují a slovo „zpracovány“ se nahrazuje slovem „zpracován“.

54. V § 17 odst. 8 písm. a) se slova „pokud nevyplývají ze zvláštních právních předpisů,“ zrušují.

55. V § 18 odst. 1 se slovo „schválených“ nahrazuje slovem „povolených“ a slovo „inspekci“ se nahrazuje slovy „příslušným orgánem ochrany ovzduší“.

56. V § 18 odst. 2 písm. c) se slova „schváleno inspekci“ nahrazují slovy „povoleno příslušným orgánem ochrany ovzduší“.

57. V § 19 odst. 1 se slova „okresní úřad“ nahrazují slovy „obecní úřad obce s rozšířenou působností“, za slovo „nevyměří“ se doplňuje tečka a zbývající část věty se zrušuje.

58. V § 19 odst. 4 věta první se za slovo „rozhoduje“ vkládají slova „krajský úřad“, slova „orgán kraje“ se nahrazují slovy „finanční úřad¹³⁾ příslušný podle místa stacionárního zdroje a v případě Prahy finanční úřad příslušný podle sídla orgánu ochrany ovzduší na území hlavního města Prahy“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Kopie veškerých rozhod-

nutí týkajících se poplatků zasílá krajský úřad místně příslušnému finančnímu úřadu do 7 dní od nabytí právní moci těchto rozhodnutí.“

59. V § 19 odst. 5 věta první se slova „okresní úřady“ nahrazují slovy „obecní úřady obcí s rozšířenou působností“, na konci druhé věty se doplňují slova „a v případě Prahy finanční úřad příslušný podle sídla orgánu ochrany ovzduší na území hlavního města Prahy“ a ve větě čtvrté a páté se slova „okresní úřad“ nahrazují slovy „obecní úřad obce s rozšířenou působností“.

60. V § 19 odst. 8 se na konci věty první doplňují slova „nebo technické a další podmínky provozu, které emisní limity nahrazují“.

61. V § 19 odstavec 15 zní:

„(15) Spalovací zdroj o jmenovitém tepelném výkonu do 50 kW včetně není předmětem poplatku za znečišťování ovzduší a nevztahuje se na něj oznamovací povinnost podle odstavce 16.“

62. V § 19 se odstavec 17 zrušuje.

63. V § 21 odst. 5 věta druhá a v § 22 odst. 3 věta čtvrtá se nahrazují větou „Kopii vydaného rozhodnutí zasílá místně příslušnému finančnímu úřadu do 7 dní ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.“

64. § 23 včetně poznámky pod čarou č. 13a) zní:

„§ 23

Ochranu ozonové vrstvy Země upravují právní předpisy Evropských společenství.^{13a)} Tato část zákona obsahuje ustanovení k jejich provedení a další ustanovení na ochranu ozonové vrstvy Země.

^{13a)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2038/2000, kterým se mění nařízení (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, pokud jde o inhalátory odměřených dávek a dávkovačů léčiv, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2039/2000, kterým se mění nařízení (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, pokud jde o základní rok pro přidělení kvót hydrochlorfluoruhlovodíků.“

65. V § 23 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Zakazuje se výroba

- a) methylbromidu, s výjimkou případů stanovených na období po 31. prosinci 2004 právními předpisy Evropských společenství,^{13a)} a
- b) hydrochlorfluoruhlovodíků.“

66. § 24 včetně poznámky pod čarou č. 13b) zní:

„§ 24

(1) Ministerstvo může povolit^{13b)} používání hydrochlorfluoruhlovodíků jako hasicích prostředků ve

stávajících systémech požární ochrany, pokud se používají jako náhrada za halony podle právních předpisů Evropských společenství upravujících ochranu ozonové vrstvy Země,^{13b)} za těchto podmínek

- a) halony obsažené v takových systémech požární ochrany se vymění úplně,
- b) takto získané halony se zneškodní,
- c) 70 % nákladů na zneškodnění uhradí dodavatel hydrochlorfluoruhlovodíků.

(2) Náležitosti žádosti o povolení ministerstva podle odstavce 1 a povolení ministerstva podle právních předpisů Evropských společenství upravujících ochranu ozonové vrstvy Země^{13a)} stanoví prováděcí právní předpis.

^{13b)} Příloha VII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2038/2000, kterým se mění nařízení (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, pokud jde o inhalátory odměřených dávek a dávkovačů léčiv, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2039/2000, kterým se mění nařízení (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, pokud jde o základní rok pro přidělení kvót hydrochlorfluoruhlovodíků.“

67. § 25 až 28 se zrušují.

68. § 29 zní:

„§ 29

(1) Právnícké nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání, které provádějí servisní práce, údržby, demontáže nebo likvidace chladicích zařízení, klimatizačních zařízení, zařízení s tepelnými čerpadly, zařízení obsahujících rozpouštědla nebo systémů požární ochrany a hasicích přístrojů, jsou povinny při provádění těchto činností znovuzískávat regulované látky a následně tyto látky zneškodnit, regenerovat nebo recyklovat. Znovuzískávání regulovaných látek při recyklaci výrobků, zneškodnění, regeneraci nebo recyklaci regulovaných látek lze vykonávat jen s povolením ministerstva. Povolení se vydává na dobu časově omezenou.

(2) Fyzické osoby podílející se přímo na provádění činností podle odstavce 1 jsou povinny splnit kvalifikační požadavky stanovené prováděcím právním předpisem a oznámit ministerstvu jméno, příjmení, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, datum narození, adresu místa trvalého nebo přechodného pobytu u osob, které jsou občany České republiky, nebo adresu místa trvalého nebo přechodného pobytu, popřípadě adresu místa podnikání nebo adresu určenou pro doručování u osob, které nejsou občany České republiky, identifikační číslo zaměstnavatele, bylo-li přiděleno, druh a rozsah činností a změny těchto údajů. Oznámení údajů a splnění kvalifikačních požadavků je podmínkou výkonu těchto činností.

(3) Regulované látky, které nemohou být využity, musí být osobou, v jejímž držení se nacházejí, zneškodněny způsobem stanoveným v povolení ministerstva. Pokud tato osoba nemá povolení ke zneškodnění regulovaných látek, je povinna je předat osobám, které takové povolení ministerstva mají. V dokladu o předání musí být uvedeno číslo příslušného povolení.

(4) Úniky regulovaných látek kontrolují a evidují osoby, které jsou zapsány do registru revizních techniků chladicích a klimatizačních zařízení vedeného ministerstvem. Úniky methylobromidu z fumigačních zařízení kontrolují a evidují osoby, které jsou zapsány do registru revizních techniků fumigačních zařízení vedeného ministerstvem. Uvedené osoby jsou před zapsáním do těchto registrů povinny prokázat splnění podmínek stanovených prováděcím právním předpisem. Žádost o zapsání do registru obsahuje jméno, příjmení, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, datum narození, adresu místa trvalého pobytu u osob, které jsou občany České republiky, nebo adresu místa trvalého nebo přechodného pobytu, popřípadě adresu místa podnikání nebo adresu určenou pro doručování u osob, které nejsou občany České republiky, identifikační číslo zaměstnavatele, bylo-li přiděleno, seznam přístrojového vybavení a postupů kontroly úniků regulovaných látek a doklad o splnění kvalifikačních požadavků. Rozhodnutí o zapsání do registru vydává ministerstvo na dobu určitou, nejdéle na dobu 5 let. Ministerstvo může zrušit rozhodnutí o zápisu do registru v případě, že dojde k podstatné změně podmínek, za kterých došlo k zápisu do registru, nebo při závažném porušení těchto podmínek či povinností stanovených zákonem nebo právními předpisy Evropských společenství upravujícími ochranu ozonové vrstvy Země.^{13a)}

(5) Splnění podmínek podle odstavce 2 nebo zápis do registrů podle odstavce 4 se nevyžaduje u osoby, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie a na území České republiky hodlá dočasně vykonávat činnost uvedenou v odstavci 2 nebo 4, pokud prokáže, že

- a) je státním příslušníkem členského státu Evropské unie,
- b) splňuje kvalifikační požadavky stanovené členským státem k výkonu činnosti podle odstavce 2 nebo 4 v souladu s právními předpisy Evropských společenství.^{13a)}

Doklady o splnění podmínek podle písmen a) a b) je tato osoba povinna předložit před zahájením těchto činností.

(6) Provozovatelé zařízení s náplní regulované látky nad 3 kg, které se nepřemisťuje, jsou povinni prostřednictvím osoby, která je zapsána do registru revizních techniků chladicích a klimatizačních zařízení nebo která provozuje svoji činnost v souladu s odstavcem 5, každoročně zajistit kontrolu těchto zařízení a výsledky kontroly evidovat a uchovávat. Provozovatelé jsou povinni kontrolou zjištěné závady způsobující úniky regulovaných látek odstranit.

(7) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti žádosti o povolení podle odstavce 1, závazné technologie znovuzískávání regulovaných látek a způsob kontroly a evidence těchto látek, požadavky na kvalifikaci osob provádějících činnosti podle odstavce 1 a podmínky zápisu do registrů revizních techniků podle odstavce 4.⁴.

69. § 30 se zrušuje.

70. V § 31 odstavec 1 zní:

„(1) Výrobci, dovozci do České republiky, vývozci z České republiky a přepravci regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, jsou povinni uvést zřetelné označení „Nebezpečné ozonu“ nebo „Dangerous to the ozone layer“ na každý obal nebo výrobek. Tímto opatřením nejsou dotčeny povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy.¹⁸⁾“.

71. V § 31 odst. 2 se za slovo „dovozci“ vkládají slova „do České republiky“.

72. V § 31 odst. 4 se slova „číslo jednacích povolení vydaného ministerstvem podle tohoto zákona,“ zrušují a na konci odstavce 4 se doplňují slova „a předložit příslušné oprávnění podle právních předpisů Evropských společenství upravujících ochranu ozonové vrstvy Země^{13a)}“.

73. V § 31 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 5.

74. V § 32 odstavec 1 zní:

„(1) Osoba oprávněná k používání methylobromidu pro karanténní a dezinfekční účely ochrany zboží před přepravou je povinna sdělit ministerstvu množství používaného methylobromidu a účel takového používání za uplynulý kalendářní rok do 28. února příslušného kalendářního roku.“.

75. V § 32 se odstavec 2 a 3 zrušují.

Dosavadní odstavce 4 až 8 se označují jako odstavce 2 až 6.

76. V § 32 odstavec 2 zní:

„(2) Osoba, která zachází s halony, je povinna sdělit ministerstvu počet halonových instalací a množství v nich obsažených halonů, opatření ke snižování jejich emisí a odhad těchto emisí za uplynulý kalendářní rok do 28. února příslušného kalendářního roku.“.

77. V § 33 odst. 1 se slova „a dovozci“ a slova „nebo dovezené“ zrušují.

78. V § 33 odst. 3 písm. b) se slova „nebo dovezené“ zrušují.

79. V § 33 odst. 4 se slova „a dovozci“ a slova „ , nebo po dovozu látky nebo výrobků¹⁴⁾“ zrušují a na konci odstavce 4 se doplňuje věta „Neuhrazené poplatky vymáhá inspekce.“.

80. V § 33 se odstavec 5 zrušuje.

81. V § 34 odst. 1 se slova „Emisní stropy a“ nahrazují slovem „Národní“ a odstavec 2 zní:

„(2) Ministerstvo zajistí inventarizaci emisí a propadů látek ovlivňujících klimatický systém Země.“.

82. V § 35 odstavec 2 zní:

„(2) Provozovatel zvláště velkého a velkého stacionárního zdroje je povinen předávat na základě vyžádání ministerstvem údaje o výskytu látek ovlivňujících klimatický systém Země a jejich prekurzorů u zdroje.“.

83. V § 39 odst. 1 se za slova „hlavy III“ vkládají slova „tohoto zákona nebo z ustanovení právních předpisů Evropských společenství upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země^{13a)}“.

84. V § 40 odst. 2 se za slova „§ 3“ vkládají slova „odst. 2, 3, 4, 6, 7, 9“.

85. V § 40 odst. 3 se za slova „§ 3“ vkládají slova „odst. 2, 3, 4, 7, 9“.

86. V § 40 odst. 4 se za slova „§ 3“ vkládají slova „odst. 3, 4, 9“.

87. V § 40 odst. 7 se na konci písmene d) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní: „e) nesplnil povinnost podle § 13 odst. 4 nebo 5.“.

88. V § 40 odst. 9 se za slova „uvedených v § 23 až 33“ vkládají slova „nebo v ustanoveních právních předpisů Evropských společenství upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země^{13a)}“.

89. V § 40 odst. 10 se slova „nebo 10“ zrušují.

90. V § 40 se za odstavec 10 vkládá nový odstavec 11, který zní:

„(11) Pokutu ve výši od 1 000 do 5 000 Kč uloží inspekce osobě, která vykonává činnosti podle § 15 odst. 1 bez platné autorizace nebo vykonává činnosti stanovené v § 29 odst. 1 bez splnění podmínek požadovaných k výkonu těchto činností nebo vykonává činnost stanovenou v § 29 odst. 10 bez předchozího zapsání do registru.“.

Dosavadní odstavce 11 až 15 se označují jako odstavce 12 až 16.

91. V § 40 odst. 11 se slova „odst. 10“ nahrazují slovy „odst. 4“.

92. V § 40 se za odstavec 11 vkládá nový odstavec 12, který zní:

„(12) Pokutu ve výši od 1 000 do 5 000 Kč uloží inspekce osobě, která provádí činnost podle § 15 odst. 1 v rozporu s § 15 odst. 14, 15 nebo 16, nebo osobě, která provádí činnost podle § 29 odst. 1 a 4 v rozporu s § 29 odst. 5.“.

Dosavadní odstavce 12 až 16 se označují jako odstavce 13 až 17.

93. V § 40 odst. 15 se slova „okresním úřadem“

nahrazují slovy „obecním úřadem obce s rozšířenou působností“ a věta poslední se zrušuje.

94. V § 42 písm. g) se slova „okresní úřady“ nahrazují slovy „obecní úřady obcí s rozšířenou působností“.

95. V § 42 se na konci písmene h) čárka nahrazuje tečkou a písmeno i) se zrušuje.

96. V § 43 písm. g) se slovo „registr“ nahrazuje slovy „inventarizaci emisí a propadů“.

97. V § 43 se na konci písmene o) doplňují slova „nebo podle právních předpisů Evropských společenství upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země^{21a)}“ a podle těchto právních předpisů jedná za Českou republiku, zejména podává za Českou republiku návrhy nebo žádosti podle těchto právních předpisů,“.

98. V § 43 se na konci písmene w) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno x), které včetně poznámky pod čarou č. 21a) zní:

„x) vede registr^{21a)} revizních techniků chladicích a klimatizačních zařízení a registr^{21a)} revizních techniků fumigačních zařízení podle § 29 odst. 4. Jmenné seznamy s adresami trvalého bydliště zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.“

^{21a)} Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 317/2002 Sb.
Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,“.

99. V § 44 odst. 1 se na konci doplňují slova „a ustanovení právních předpisů Evropských společenství upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země^{13a)}“.

100. V § 44 odst. 2 se za slovo „provedení“ vkládají slova „a ustanovení právních předpisů Evropských společenství upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země^{13a)}“.

101. V § 46 odst. 1 se na konci písmene l) čárka nahrazuje tečkou a doplňují se věty „Na vyzvání poskytuje vyjádření do 15 dnů ode dne doručení žádosti, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak. Vyjádření neposkytuje v případech, kdy s vydáním povolení souhlasí,“.

102. V § 46 odst. 1 se na konci písmene o) doplňují slova „nebo právních předpisů Evropských společenství upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země^{13a)}“.

103. V § 46 odst. 2 se na konci písmene i) doplňují slova „tohoto zákona nebo ustanovení právních předpisů Evropských společenství upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země^{13a)}“.

104. V § 48 odst. 1 písm. n) se slova „regulační

opatření“ nahrazují slovy „signál upozornění, signál regulace“.

105. V § 48 odst. 1 se na konci písmene u) doplňují slova „s výjimkou malých stacionárních zdrojů“.

106. V nadpisu § 49 se slova „okresní úřady“ nahrazují slovy „obecní úřady obcí s rozšířenou působností“ a v úvodní části textu se slova „Okresní úřad“ nahrazují slovy „Obecní úřad obce s rozšířenou působností v přenesené působnosti“.

107. V § 50 odst. 1 písm. i) se slova „regulační opatření“ nahrazují slovy „signál upozornění, signál regulace“.

108. V § 50 odst. 1 písmeno k) zní:

„k) vydává povolení pro činnosti, kde to stanoví zvláštní právní předpis, při kterých vznikají emise těkavých organických látek a které odpovídají kategorii malých ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší. Pro tyto látky může stanovit fugitivní emisní limit v závislosti na kvalitě ovzduší v daném místě.“.

109. V § 50 odst. 2 písm. d) se slova „a 10“ zrušují.

110. V § 50 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Obec může obecně závaznou vyhláškou zakázat promítání světelných reklam a efektů na oblohu a zakázat používání laserové techniky při kulturních akcích.“.

111. V § 51 písmeno a) zní:

„a) provádějí kontrolu dovozů a vývozů regulovaných látek a výrobků, které je obsahují, podle příloh č. 5 a 6 k tomuto zákonu a vybraných látek ovlivňujících klimatický systém Země podle přílohy č. 10 k tomuto zákonu,“.

112. V § 51 se na konci písmene c) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) dávájí podněty ministerstvu k uplatnění vrchního státního dozoru.“.

113. V § 52 odst. 3 se za slova „podle hlavy III“ vkládají slova „nebo podle právních předpisů Evropských společenství upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země^{13a)}“.

114. V § 53 odst. 1 se slova „§ 5 odst. 7 a 10, § 6 odst. 6, § 7 odst. 7,“ zrušují.

115. V § 53 odst. 4 se slovo „stanovujících“ nahrazuje slovem „stanovující“.

116. V § 53 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 5.

117. V § 54 se na konci odstavce 8 doplňuje věta „Povinnosti uložené tímto zákonem se nevztahují na provozovatele stacionárních zdrojů uvedené ve smlouvě, kterou Česká republika přistupuje k Evropské

unii, v rozsahu, který tato smlouva stanoví, a po dobu v ní uvedenou.“.

118. V § 54 odst. 10 větě třetí se za slova „28. prosince 2004“ doplňují slova „nebo ke dni vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, nastane-li tato skutečnost dříve“ a slovo „a“ ve větě čtvrté za číslem 2002 se nahrazuje slovem „nebo“.

119. V § 55 odst. 1 se slova „§ 3 odst. 12“ zrušují.

120. V § 55 odst. 3 se slova „§ 23 odst. 8“ nahrazují slovy „§ 23 odst. 7“.

121. V příloze č. 1 části B II se věta poslední nahrazuje větou „U malých spalovacích zdrojů používajících jako paliva koks, dřevo, biomasu, plynná paliva dostupná ve veřejných rozvodných a distribučních sítích, nebo topný olej s obsahem síry do 0,1 % není sazba poplatku stanovena a nevztahuje se na ně označovací povinnost podle § 19 odst. 16.“.

122. V příloze č. 1 části B III tabulky se slova „Provozy se spotřebou těkavých organických látek (např. rozpouštědel) do 5 kg za den při provozování po dobu alespoň 10 pracovních dnů v měsíci“ nahrazují slovy „Zdroje emisí těkavých organických látek“.

123. V příloze č. 1 části B se na konci bodu 1 doplňuje věta „V souladu s § 19 odst. 8 se u zdroje zpoplatní znečišťující látka, pro kterou je stanoven emisní limit, nebo na kterou se vztahuje nejméně jedna podmínka provozování zdroje regulující emise této látky. Podle § 9 odst. 1 je zpoplatněné množství látky stanoveno podle výsledků měření nebo výpočtem s použitím emisního faktoru.“.

124. V příloze č. 1 části B III v textu pod tabulkou v bodě 6 se za slovem „období“ doplňuje tečka a zbývající část textu se zrušuje.

125. Přílohy č. 4 až 8 se zrušují.

126. V příloze č. 9 písm. d) se body č. 1 až 6 nahrazují body č. 1 až 11, které znějí:

- „1. Deklarant
2. Příjemce
- Odesílatel
3. Nepřímý zástupce

4. Země odeslání (při dovozu)

Země určení (při vývozu)

5. Země obchodní

6. Kód Kombinované nomenklatury

7. Povaha látky (ještě nepoužitá, znovuzískaná nebo regenerovaná)

8. Množství

9. Datum propuštění

10. Celní režim

11. Číslo povolení MŽP.“.

127. V příloze č. 10 nadpis zní: „Kódy Kombinované nomenklatury 2003 (KN 2003) a popisy vybraných látek ovlivňujících klimatický systém Země (skleníkové plyny)“.

128. V příloze č. 10 řádku prvním se slova „Kód CN 99“ nahrazují slovy „Kód KN 2003“, v tabulce se číslo „2812 90 00 90“ nahrazuje číslem „2812 90 00“ a číslo „2903 30 80 90“ se nahrazuje číslem „2903 30 80“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Fyzické osoby, které se ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona již podílely na provádění činnosti uvedené v § 29 odst. 1 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), a které splňují kvalifikační požadavky stanovené v prováděcím právním předpisu, sdělí ministerstvu údaje v tomto předpisu uvedené do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; pokud fyzické osoby údaje v této době nesdělí, pozbývají oprávnění k této činnosti.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 6, 27, 29, 30, 50, 51, 64 až 80, 83, 88, 91, 92, 97 až 100, 102, 103, 113 a 125, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

93

ZÁKON

ze dne 29. ledna 2004,

kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí
a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o posuzování vlivů na životní prostředí)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), se mění takto:

1. Nad § 1 se vkládá nadpis, který zní:

„Díl 1

Úvodní ustanovení“.

2. V § 1 odst. 1 se za slovo „Zákon“ vkládají slova „v souladu s právem Evropských společenství¹⁾“ a za slovo „prostředí“ se vkládají slova „a veřejné zdraví (dále jen „posuzování vlivů na životní prostředí“)“.

Poznámka pod čarou č. 1) zní:

¹⁾ Směrnice Rady ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (85/337/EHS).

Směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, kterou se mění směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí. Směrnice 2001/42/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1) se označuje jako poznámka pod čarou č. 1a), a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

3. V § 1 odst. 2 se za slovo „záměry“ vkládají slova „a koncepce“.

4. V § 1 odst. 3 se na konci věty první doplňují slova „ , a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti^{1b)}“.

Poznámka pod čarou č. 1b) zní:

^{1b)} Zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů“.

5. V § 2 se slovo „obyvatelstvo“ nahrazuje slovy „veřejné zdraví“.

6. V § 3 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) koncepcí strategie, politiky, plány nebo programy zpracované nebo zadané orgánem veřejné správy a následně orgánem veřejné správy schvalované nebo ke schválení předkládané,“.

Dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena c) a d).

7. V § 3 se na konci písmene c) doplňují slova „nebo koncepce“.

8. V § 3 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena e) a f), která včetně poznámky pod čarou č. 2) znějí:

„e) dotčeným správním úřadem správní úřad, který hájí zájmy chráněné zvláštními právními předpisy²⁾ a jehož územně správní obvod alespoň zčásti tvoří dotčené území, a Česká inspekce životního prostředí,

f) příslušným úřadem Ministerstvo životního prostředí (§ 21) nebo orgán kraje v přenesené působnosti, v jehož územně správním obvodu je navržen záměr nebo pro jehož územně správní obvod je zpracována koncepce (§ 22).

²⁾ Například zákon č. 44/1988 Sb., zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 17/1992 Sb., zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší)“.

9. Nad § 4 se vkládá nadpis, který zní:

„Díl 2

Posuzování vlivů záměru na životní prostředí“.

10. V § 4 odst. 1 písm. b) se na konci spojka „a“ zrušuje.

11. V § 4 odst. 1 se na konci písmene c) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena d) a e), která znějí:

„d) změny každého záměru uvedeného v příloze č. 1, pokud jimi bude dosaženo příslušné limitní hodnoty nebo záměr vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty a pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení podle § 7,

e) záměry, u nichž se žádá o prodloužení platnosti

stanoviska podle § 10 odst. 3, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení podle § 7.“

12. V § 5 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „V dlouhodobém záměru se jeho jednotlivé etapy posuzují samostatně a v kontextu vlivů záměru jako celku.“

13. V § 6 odst. 1 se věta první nahrazuje větou „Ten, kdo hodlá provést záměr (dále jen „oznamovatel“), je povinen předložit oznámení záměru (dále jen „oznámení“) příslušnému úřadu.“

14. V § 6 odst. 2 se na konci věty první doplňují slova „ , a to v počtu vyhotovení stanoveném dohodou s příslušným úřadem“.

15. V § 6 odst. 3 se slova „Příslušný úřad zašle do 5 pracovních“ nahrazují slovy „Pokud oznámení splňuje náležitosti podle odstavce 2, zašle příslušný úřad do 10 pracovních“ a slova „části oznámení obsahující jeho všeobecně srozumitelné shrnutí ve smyslu části G přílohy č. 3 k tomuto zákonu“ se nahrazují slovy „na internetu dále zveřejní textovou část oznámení“.

16. V § 6 odst. 4 věty první se číslo „15“ nahrazuje číslem „20“.

17. V § 7 odst. 1 věty druhé se slova „písm. c)“ nahrazují slovy „písm. c), d) a e)“.

18. V § 7 odst. 2 se číslo „30“ nahrazuje číslem „35“ a za slova „v téže lhůtě jej“ se vkládají slova „bez příloh podle odstavce 3“.

19. V § 7 odst. 4 se za slovo „žádné“ vkládá slovo „odůvodněné“.

20. V § 8 odst. 1 se slova „od elektronické podoby upustit“ nahrazují slovy „upustit od elektronické podoby mapových, obrazových nebo grafických příloh dokumentace“.

21. V § 8 odst. 2 se číslo „5“ nahrazuje číslem „10“.

22. V § 8 odst. 2 se ve větě první slova „zveřejní na internetu a“ zrušují a na konci věty druhé se doplňují slova „a na internetu zveřejní vždy alespoň textovou část dokumentace“.

23. V § 8 odst. 4 se za slovo „lhůtě“ vkládají slova „spolu s vyjádřeními“.

24. V § 8 se doplňuje odstavce 5, který zní:

„(5) V případě vrácení dokumentace podle odstavce 4 je s doplněnou nebo přepracovanou dokumentací nakládáno podle odstavce 2.“

25. V § 9 odst. 6 se za slovo „dokumentace“ vkládají slova „a další údaje nezbytné pro zpracování posudku“.

26. V § 9 odst. 7 se slova „Příslušný úřad zašle posudek do 5 pracovních“ nahrazují slovy „Pokud posudek splňuje náležitosti podle odstavce 2, zašle jej příslušný úřad do 10 pracovních“.

27. V § 9 se na konci odstavce 7 doplňuje věta „Pokud posudek nesplňuje náležitosti podle tohoto zá-

kona, příslušný úřad jej vrátí do 10 pracovních dnů ode dne obdržení zpracovateli posudku k doplnění nebo přepracování.“

28. V § 9 se doplňuje odstavce 10, který zní:

„(10) Zpracovatel posudku vypořádá obdržená písemná vyjádření k posudku a vyjádření z veřejného projednání a na jejich základě popřípadě upraví návrh stanoviska. Toto vypořádání předá spolu s návrhem stanoviska příslušnému úřadu do 10 dnů po uplynutí lhůty podle odstavce 8.“

29. V § 10 odst. 1 se slova „45 dnů ode dne zveřejnění informace o posudku“ nahrazují slovy „30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro vyjádření k posudku“.

30. V § 10 odst. 2 se slova „do 50 dnů ode dne zveřejnění informace o posudku zašle stanovisko“ nahrazují slovy „zašle stanovisko do 7 pracovních dnů od jeho vydání“.

31. V § 10 se doplňuje odstavce 5, který zní:

„(5) V případě, že záměr uvedený v příloze č. 1 kategorii II a změna záměru podle § 4 odst. 1 nebudou posuzovány podle tohoto zákona, platí ustanovení odstavce 4 obdobně i pro závěr zjišťovacího řízení.“

32. Za § 10 se vkládá nový díl třetí, který včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 4a) až 4c) zní:

„Díl 3

Posuzování vlivů koncepce na životní prostředí

§ 10a

Předmět posuzování vlivů koncepce na životní prostředí

(1) Předmětem posuzování vlivů koncepce na životní prostředí (dále jen „posuzování koncepce“) podle tohoto zákona jsou

- a) koncepce, které stanoví rámec pro budoucí povolení záměrů uvedených v příloze č. 1, zpracovávané v oblasti zemědělství, lesního hospodářství, myslivosti, rybářství, nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami, energetiky, průmyslu, dopravy, odpadového hospodářství, telekomunikací, cestovního ruchu, územního plánování, regionálního rozvoje a životního prostředí včetně ochrany přírody, koncepce, u nichž nutnost jejich posouzení, s ohledem na možný vliv na životní prostředí, vyplývá ze zvláštního právního předpisu, a dále koncepce spolufinancované z prostředků fondů Evropských společenství; tyto koncepce podléhají posuzování vždy, pokud je dotčené území tvořeno územním obvodem více než jedné obce,
- b) koncepce podle písmene a), u nichž je dotčené území tvořeno územním obvodem pouze jedné obce, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení podle § 10d,
- c) změny koncepcí podle písmen a) a b), pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení podle § 10d.

(2) Předmětem posuzování podle tohoto zákona nejsou

- a) koncepce zpracovávané pouze pro účely obrany státu,
- b) koncepce zpracovávané pro případ mimořádných událostí, při kterých dochází k závažnému a bezprostřednímu ohrožení životního prostředí, zdraví, bezpečnosti nebo majetku osob,^{4a)}
- c) finanční a rozpočtové koncepce,
- d) regulační plány podle zvláštního právního předpisu,^{4b)} pokud nestanoví podmínky pro provedení záměrů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

§ 10b

Způsob posuzování vlivů koncepce na životní prostředí

(1) Posuzování koncepce zahrnuje zjištění, popis a zhodnocení předpokládaných přímých a nepřímých vlivů provedení i neprovedení koncepce a jejích cílů, a to pro celé období jejího předpokládaného provádění.

(2) Posuzování koncepce vychází ze stavu životního prostředí v dotčeném území v době podání oznámení o zpracování koncepce (dále jen „oznámení koncepce“), s přihlédnutím ke vlivům jiných koncepcí nebo záměrů, které budou uskutečněny před provedením koncepce nebo v průběhu jejího provádění, popřípadě jejichž provedení je zamýšleno.

(3) Při posuzování koncepce podle tohoto zákona mohou být využity údaje z jiného posuzování, pokud odpovídají údajům podle tohoto zákona.

(4) Při posuzování koncepce se navrhuje a posuzují opatření k předcházení nepříznivých vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví, k vyloučení, snížení, zmírnění nebo kompenzaci těchto vlivů, popřípadě ke zvýšení příznivých vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví provedením koncepce, včetně vyhodnocení předpokládané účinnosti navrhovaných opatření. Je-li koncepce řešena ve variantách, je nutné posuzování podle tohoto zákona provést pro všechny varianty.

§ 10c

Oznámení koncepce

(1) Ten, kdo předkládá podnět ke zpracování koncepce (dále jen „předkladatel“), je povinen předložit oznámení koncepce příslušnému úřadu v listinné a v elektronické podobě. Náležitosti oznámení koncepce stanoví příloha č. 7 k tomuto zákonu.

(2) Pokud oznámení koncepce splňuje náležitosti podle odstavce 1, zašle příslušný úřad do 10 dnů ode dne jeho obdržení kopii tohoto oznámení k vyjádření dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům. V téže lhůtě zveřejní oznámení na internetu a zajistí zveřejnění informace o oznámení podle § 16. Organ krajů v téže lhůtě zašle kopii oznámení ministerstvu.

(3) Každý může zaslat své písemné vyjádření

k oznámení koncepce příslušnému úřadu ve lhůtě do 20 dnů ode dne jeho zveřejnění. K vyjádřením zaslaným po lhůtě příslušný úřad nepřihlíží.

§ 10d

Zjišťovací řízení

(1) Cílem zjišťovacího řízení je upřesnění obsahu a rozsahu vyhodnocení vlivů koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví (dále jen „vyhodnocení“). U koncepce uvedené v § 10a odst. 1 písm. b) a c) je cílem zjišťovacího řízení také zjištění, zda koncepce nebo změna koncepce bude posuzována podle tohoto zákona.

(2) Příslušný úřad provede zjišťovací řízení na podkladě oznámení, vyjádření k němu obdržených a podle kritérií uvedených v příloze č. 8 k tomuto zákonu a ukončí jej nejpozději do 35 dnů ode dne zveřejnění oznámení koncepce písemným závěrem zjišťovacího řízení.

(3) Pokud koncepce podléhá posuzování podle tohoto zákona, příslušný úřad v závěru zjišťovacího řízení stanoví

- a) obsah a rozsah vyhodnocení, včetně požadavku na zpracování v úvahu přicházejících variant koncepce,
- b) v jakém počtu vyhotovení má být příslušnému úřadu předán návrh koncepce.

(4) V závěru zjišťovacího řízení příslušný úřad dále navrhne průběh posuzování koncepce včetně konání veřejného pojednání.

(5) Nejde-li o koncepci podle odstavce 3, je příslušný úřad povinen uvést v závěru zjišťovacího řízení důvody, pro které není posuzování podle tohoto zákona požadováno.

(6) Příslušný úřad zašle závěr zjišťovacího řízení neprodleně předkladateli, dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům a zároveň jej zveřejní podle § 16.

§ 10e

Průběh posuzování vlivů koncepce na životní prostředí

(1) Předkladatel je povinen do 30 dnů ode dne obdržení závěru zjišťovacího řízení zajistit osobu oprávněnou ke zpracování vyhodnocení podle § 19 (dále jen „posuzovatel“) a informovat o tom příslušný úřad, který tuto informaci neprodleně zveřejní na internetu.

(2) Předkladatel je povinen spolupracovat s posuzovatelem při zpracování vyhodnocení, zejména mu předávat vyjádření došlá v průběhu zpracování návrhu koncepce.

(3) Za úplné a objektivní zpracování vyhodnocení je odpovědný posuzovatel. Náležitosti vyhodnocení jsou uvedeny v příloze č. 9 k tomuto zákonu.

(4) Posuzovatel je oprávněn požadovat informace nezbytné pro zpracování vyhodnocení u předkladatele,

příslušného úřadu, dotčených správních úřadů a dotčených územních samosprávných celků a ty jsou povinny mu informace v potřebném rozsahu poskytnout. Odmítnout poskytnutí informace je možné pouze za podmínek stanovených zvláštními právními předpisy.^{4c)}

§ 10f

Návrh koncepce

(1) Předkladatel je povinen předat příslušnému úřadu návrh koncepce v listinné a v elektronické podobě. Nedílnou součástí návrhu koncepce je vyhodnocení zpracované posuzovatelem.

(2) Pokud vyhodnocení obsahuje náležitosti podle přílohy č. 9, zašle příslušný úřad návrh koncepce do 10 dnů ode dne, kdy mu byl doručen, k vyjádření dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům. V téže lhůtě zveřejní návrh koncepce na internetu a zajistí zveřejnění informace o návrhu koncepce podle § 16. Pokud vyhodnocení neobsahuje náležitosti podle přílohy č. 9, vrátí jej příslušný úřad k doplnění.

(3) Předkladatel je povinen zveřejnit informaci o místě a času konání veřejného projednání návrhu koncepce na své úřední desce, na internetu a nejméně ještě jedním v dotčeném území obvyklým způsobem (například v tisku apod.), a to nejméně 10 dnů před jeho konáním. Současně je povinen o místě a času konání tohoto veřejného projednání informovat příslušný úřad.

(4) Veřejné projednání návrhu koncepce nemůže být konáno dříve než po uplynutí 30 dnů ode dne předložení návrhu koncepce příslušnému úřadu. Předkladatel je povinen nejpozději do 5 dnů ode dne konání veřejného projednání návrhu koncepce zaslat zápis z tohoto veřejného projednání příslušnému úřadu a současně jej zveřejnit na internetu.

(5) Každý může zaslat své písemné vyjádření k návrhu koncepce příslušnému úřadu nejpozději do 5 dnů ode dne konání veřejného projednání návrhu koncepce. V téže lhůtě může zaslat předkladatel příslušnému úřadu své písemné vyjádření k vyhodnocení. K vyjádřením zaslaným po lhůtě příslušný úřad nepřihlíží.

(6) Na veřejné projednání návrhu koncepce se nevztahuje § 17 odst. 1 až 6.

§ 10g

Stanovisko k návrhu koncepce

(1) Příslušný úřad vydá na základě návrhu koncepce, vyjádření k němu podaných a veřejného projednání stanovisko k posouzení vlivů provádění koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví (dále jen „stanovisko ke koncepci“) ve lhůtě do 30 dnů ode dne obdržení zápisu z veřejného projednání návrhu koncepce.

(2) Příslušný úřad může ve svém stanovisku vyjádřit nesouhlas s návrhem koncepce z hlediska možných negativních vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví, dále může navrhnout jeho doplnění, popřípadě

navrhnout kompenzační opatření a opatření ke sledování vlivů provádění koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví.

(3) Příslušný úřad stanovisko ke koncepci neprodleně po jeho vydání zašle předkladateli, dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům a zároveň jej zveřejní podle § 16.

(4) Bez stanoviska ke koncepci nemůže být koncepce schválena. Schvalující orgán je povinen zohlednit požadavky a podmínky vyplývající ze stanoviska ke koncepci, popřípadě pokud toto stanovisko požadavky a podmínky obsahuje a do koncepce nejsou zahrnuty nebo jsou zahrnuty pouze zčásti, je schvalující orgán povinen svůj postup odůvodnit a takovéto odůvodnění zveřejnit.

§ 10h

Sledování a rozbor vlivů koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví

(1) Předkladatel je povinen zajistit sledování a rozbor vlivů schválené koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví. Pokud zjistí, že provádění koncepce má nepředvídané závažné negativní vlivy na životní prostředí nebo veřejné zdraví, je povinen zajistit přijetí opatření k odvrácení nebo zmírnění takových vlivů, informovat o tom příslušný úřad a dotčené správní úřady a současně rozhodnout o změně koncepce.

(2) Dotčené správní úřady v rámci své působnosti podle zvláštních právních předpisů²⁾ sledují vlivy schválené koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví a jsou oprávněny podat podnět ke změně koncepce, nelze-li v dohodě se schvalujícím orgánem nepředvídané závažné negativní vlivy podle odstavce 1 odvrátit nebo zmírnit jinak.

§ 10i

Zvláštní ustanovení pro posuzování vlivů územně plánovací dokumentace na životní prostředí

(1) Při posuzování vlivů územně plánovací dokumentace na životní prostředí se postupuje podle stavebního zákona^{4b)} a v rozsahu stanoveném tímto ustanovením; předkladatelem je pořizovatel územně plánovací dokumentace.

(2) Příslušný úřad provede zjišťovací řízení na základě návrhu zadání územně plánovací dokumentace a podle kritérií uvedených v příloze č. 8 k tomuto zákonu.

(3) Příslušný úřad ukončí zjišťovací řízení písemným závěrem, který je součástí stanoviska dotčeného orgánu státní správy k návrhu zadání územně plánovací dokumentace.

(4) Pokud příslušný úřad v závěru zjišťovacího řízení stanoví nutnost posuzování vlivů na životní prostředí, upřesní současně obsah a rozsah vyhodnocení vlivů na životní prostředí, včetně požadavků na zpracování možných variant konceptu řešení územně plánovací dokumentace.

(5) Pokud závěr zjišťovacího řízení stanoví nut-

nost posuzování vlivů na životní prostředí, je nedílnou součástí konceptu řešení územně plánovací dokumentace vyhodnocení vlivů na životní prostředí zpracované osobou k tomu oprávněnou podle § 19.

(6) Zpracovatel vyhodnocení vlivů na životní prostředí je povinen zpracovat toto vyhodnocení úplně, objektivně, v souladu se závěrem zjišťovacího řízení a přiměřeně v rozsahu přílohy č. 9 k tomuto zákonu.

(7) Zpracovatel vyhodnocení vlivů na životní prostředí je oprávněn požadovat informace nezbytné pro zpracování vyhodnocení u pořizovatele územně plánovací dokumentace, příslušného úřadu, dotčených správních úřadů a dotčených územních samosprávných celků. Ty jsou povinny mu informace v potřebném rozsahu poskytnout, odmítnutí je možné pouze za podmínek stanovených zvláštními právními předpisy.^{4c)}

(8) Pořizovatel územně plánovací dokumentace předává pro účely vydání stanoviska příslušnému úřadu jedno její vyhotovení.

(9) Na základě veřejného projednání konceptu řešení územně plánovací dokumentace, vyjádření k němu podaných a na základě návrhu souborného stanoviska^{4b)} příslušný úřad vydá stanovisko k vyhodnocení vlivů na životní prostředí. Toto stanovisko je součástí stanoviska dotčeného orgánu státní správy ke konceptu řešení územně plánovací dokumentace.

(10) Pokud návrh územně plánovací dokumentace obsahuje variantu vyhodnocenou z hlediska vlivů na životní prostředí již v jejím konceptu řešení, návrh se znovu nevyhodnocuje.

(11) Schvalující orgán je povinen ve svém usnesení o schválení územně plánovací dokumentace zdůvodnit, jak zohlednil podmínky vyplývající ze stanoviska k vyhodnocení vlivů na životní prostředí. Toto usnesení je povinen zveřejnit.

§ 10j

Zvláštní ustanovení pro posuzování vlivů koncepce na životní prostředí, pokud je koncepce zpracovávána ústředním správním úřadem

(1) Posuzování vlivů koncepce na životní prostředí, která je zpracovávána ústředním správním úřadem podle zvláštního zákona a jež je předkládána vládě ke schválení, zajišťuje ministerstvo.

(2) Ministerstvo je povinno zajistit vyhodnocení návrhu koncepce posuzovatelem podle § 19 a zveřejnit návrh koncepce na internetu, včetně informace, kdy a kde je možno do něj nahlížet. Náležitosti posouzení stanoví příloha č. 9.

(3) Každý může zaslat své písemné vyjádření k návrhu koncepce ministerstvu ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění. K vyjádřením zaslaným po lhůtě ministerstvo nepřihlíží.

(4) Ministerstvo je povinno zajistit veřejné projednání návrhu koncepce přiměřeně podle § 17 odst. 1 až 5 a odst. 7. Ústřední správní úřad je neopo-

minutelným účastníkem veřejného projednání návrhu koncepce.

(5) Ministerstvo ve spolupráci s ústředním správním úřadem vyhodnotí došlá vyjádření a připomínky z veřejného projednání a na základě jejich vyhodnocení vydá stanovisko k návrhu koncepce.

(6) Náklady spojené s posuzováním vlivů na životní prostředí hradí ústřední správní úřad, který koncepci předkládá k posouzení.

(7) Mezistátní posuzování vlivů na životní prostředí se přiměřeně řídí § 11 až 14a.

^{4a)} Například zákon č. 254/2001 Sb.

^{4b)} Zákon č. 50/1976 Sb.

^{4c)} Například zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění zákona č. 132/2000 Sb., zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

33. V § 11 odstavce 1 až 3 znějí:

„(1) Předmětem posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice České republiky (dále jen „mezistátní posuzování“) je

- a) záměr uvedený v příloze č. 1 a koncepce podle tohoto zákona, pokud dotčené území může zasahovat i mimo území České republiky,
- b) záměr uvedený v příloze č. 1 nebo koncepce podle tohoto zákona, pokud o takové posuzování stát, jehož území může být zasazeno závažnými vlivy na životní prostředí (dále jen „dotčený stát“), požádá,
- c) záměr a koncepce, které mají být prováděné na území jiného státu (dále jen „stát původu“) a které mohou mít závažný vliv na životní prostředí na území České republiky.

(2) Příslušný úřad postupuje při mezistátním posuzování ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí.

(3) Orgán kraje je povinen v případě záměru uvedeného v příloze č. 1 k tomuto zákonu sloupci B postoupit jeho posuzování ministerstvu, jestliže zjistí, že se jedná o záměr podle odstavce 1. Dále je povinen postoupit posuzování koncepce ministerstvu, jestliže zjistí, že jde o koncepci podle odstavce 1.“

34. V § 12 odst. 1 se slova „podle § 6 odst. 4, § 8 odst. 3 a podle § 9 odst. 8“ nahrazují slovy „pro vyjádření“.

35. V § 13 odst. 1 se za slova „§ 11 odst. 1“ vkládají slova „písm. a)“ a slova „§ 11 odst. 2 a Ministerstvo zahraničních věcí po předchozí dohodě s ministerstvem s mezistátním posuzováním vysloví souhlas“ se nahrazují slovy „§ 11 odst. 1 písm. b)“.

36. V § 13 odstavec 6 zní:

„(6) Ministerstvo je povinno zaslat dotčenému státu stanovisko do 15 dnů ode dne jeho vydání. Dále

je povinno mu zaslat žádosti o vydání navazujících rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů^{1a)} a tato rozhodnutí, a to do 15 dnů ode dne jejich obdržení. Tyto žádosti a rozhodnutí jsou správní úřady povinny zaslat ministerstvu na podkladě požadavku uvedeném ve stanovisku nebo na podkladě žádosti.“.

37. Za § 14 se vkládají nové § 14a a 14b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 14a

Mezistátní posuzování koncepce prováděné na území České republiky

(1) Pokud ministerstvo zjistí, že se jedná o koncepci podle § 11 odst. 1 písm. a), nebo jestliže dotčený stát o mezistátní posuzování požádal podle § 11 odst. 1 písm. b), zašle návrh koncepce do 10 dnů ode dne jeho obdržení dotčenému státu k vyjádření. Současně ministerstvo nabídne dotčenému státu konzultaci, zejména pokud je návrh koncepce zpracován ve variantách.

(2) Pokud obdržené vyjádření dotčeného státu k zaslání návrhu koncepce obsahuje požadavek zúčastnit se mezistátního posuzování, ministerstvo si od dotčeného státu vyžádá údaje o stavu životního prostředí na jeho dotčeném území. Ministerstvo zašle tyto údaje do 5 pracovních dnů ode dne jejich obdržení předkladateli a posuzovateli.

(3) Pokud dotčený stát projeví o konzultaci zájem, ministerstvo se konzultace zúčastní. Ministerstvo předem neprodleně, nejpozději však do 5 pracovních dnů ode dne stanovení termínu konzultace, informuje o místě a času konzultace předkladatele a jeho prostřednictvím posuzovatele. Ti jsou pak povinni se konzultace rovněž zúčastnit. Informaci o konzultaci je ministerstvo povinno zveřejnit podle § 16.

(4) Ministerstvo vyjádření dotčeného státu ke konečnému návrhu koncepce zapracuje do stanoviska ke koncepci nebo v něm uvede důvody neuvedení tohoto vyjádření nebo jeho uvedení jen zčásti. Stanovisko ke koncepci zašle ministerstvo dotčenému státu do 10 dnů ode dne jeho vydání.

(5) Schvalující orgán je povinen zaslat ministerstvu jedno vyhotovení koncepce do 30 dnů ode dne jejího schválení. Ministerstvo je povinno schválenou koncepci zaslat dotčenému státu.

§ 14b

Mezistátní posuzování koncepce prováděné mimo území České republiky

(1) Pokud ministerstvo obdrží návrh koncepce, která bude prováděna na území státu původu a případnou nabídku ke konzultaci od státu původu, je povinno do 20 dnů od jejího obdržení zveřejnit informaci o návrhu koncepce podle § 16 a zaslat návrh koncepce dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům k vyjádření.

(2) K návrhu koncepce podle odstavce 1 je každý oprávněn zaslat ministerstvu písemné vyjádření do 30 dnů ode dne zveřejnění informace o návrhu koncepce. Ministerstvo všechna vyjádření spolu se svým

vyjádřením a informací, že se případně konzultace zúčastní, zašle státu původu do 40 dnů ode dne zveřejnění informace o návrhu koncepce.

(3) Ministerstvo na žádost státu původu sdělí údaje o stavu životního prostředí na dotčeném území České republiky, a to do 30 dnů ode dne obdržení této žádosti, pokud tomu nebrání zvláštní právní předpis.⁵⁾

(4) Pokud ministerstvo včas obdrží informaci o místě a času veřejného projednání konaného na území státu původu, zveřejní ji podle § 16.

(5) Ministerstvo zveřejní podle § 16 informaci o schválení koncepce do 15 dnů ode dne obdržení takové informace od státu původu. Pokud ministerstvo obdrží od státu původu schválenou koncepci, zveřejní ji na internetu do 20 dnů ode dne obdržení.“.

38. V § 15 se za slovo „oznamovatel“ vkládají slova „nebo předkladatel“, za slovy „podle § 6“ se vkládají slova „nebo oznámení koncepce podle § 10c“, za slovo „oznamovatelem“ se vkládají slova „nebo předkladatelem“, za slovo „záměr“ se vkládají slova „nebo koncepci“ a za slovo „oznamovatele“ se vkládají slova „nebo předkladatele“.

39. V § 16 odst. 1 se na konci písmene e) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena f) až h), která znějí:

- „f) oznámení koncepce a o tom, kdy a kde je možno do něj nahlížet,
- g) návrhu koncepce a o tom, kdy a kde je možno do něj nahlížet,
- h) konzultaci při mezistátním posuzování.“.

40. V § 16 odst. 2 se slova „a stanoviska“ nahrazují slovy „ , stanoviska a stanoviska ke koncepci“.

41. V § 16 odst. 3 se v úvodní části textu slova „po projednání s dotčenými úřady vykonávajícími státní správu a dotčenými územními samosprávnými celky“ zrušují.

42. V § 16 odst. 3 písm. a) se slova „úřadů vykonávajících státní správu, jejichž správní obvody leží alespoň zčásti v dotčeném území, a též na úředních deskách dotčených obcí“ nahrazují slovy „dotčených územních samosprávných celků“.

43. V § 16 odstavec 4 zní:

„(4) Za den zveřejnění se považuje den, kdy došlo k vyvěšení informace a stanoviska podle odstavců 1 a 2 na úřední desce dotčeného kraje. Dotčené územní samosprávné celky jsou povinny informace a stanoviska podle odstavců 1 a 2 neprodleně vyvěsit na své úřední desce po dobu nejméně 15 dnů a vyrozumět o tom příslušný úřad.“.

44. V § 17 odst. 2 se slova „před uplynutím“ nahrazují slovy „po uplynutí“.

45. V § 18 odst. 1 se za slovo „vlivů“ vkládá slovo „záměrů“ a na konci odstavce 1 se doplňuje věta „Náklady spojené s posuzováním vlivů koncepce na životní prostředí, s výjimkou nákladů spojených se zveřejňováním, hradí předkladatel.“.

46. V § 18 odst. 2 se spojka „a“ nahrazuje slovy „podle § 9 odst. 9 tohoto zákona a náklady spojené se“ a na konci odstavce 2 se doplňuje věta „Náklady spojené s překlady dokumentace, posudku nebo návrhu koncepce a náklady spojené s tlumočením hradí oznamovatel nebo předkladatel.“.

47. V § 18 odst. 3 větě první se slova „zvláštního právního předpisu⁷⁾“ nahrazují slovy „obchodního zákoníku“ a poznámka pod čarou č. 7) se zrušuje, ve větě druhé se slova „ode dne doručení posudku“ nahrazují slovy „po uplynutí lhůty pro vyjádření k posudku“ a ve větě třetí se číslo „15“ nahrazuje číslem „10“.

48. V § 19 odst. 1 se slova „dokumentaci a posudek podle tohoto zákona“ nahrazují slovy „dokumentaci, posudek, oznámení předkládané podle § 7 odst. 4 a zpracovávat vyhodnocení“, slova „dokumentace a posudku podle tohoto zákona“ se nahrazují slovy „těchto dokumentů“ a na konci odstavce 1 se doplňují věty „U záměrů uvedených v příloze č. 1 kategorií I a dále u ostatních záměrů, pokud se tak stanoví v závěru zjišťovacího řízení, musí být část dokumentace týkající se posuzování vlivů na veřejné zdraví zpracována osobou, která je držitelem osvědčení odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví. Osvědčení odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví uděluje a odnímá Ministerstvo zdravotnictví.“.

49. V § 19 odst. 3 se za slova „odborná způsobilost,“ vkládají slova „praxe v oboru v délce nejméně 3 let,“.

50. V § 19 odstavec 5 zní:

„(5) Za bezúhonnou se považuje fyzická osoba, která nebyla pravomocně odsouzena za trestný čin, který souvisí s autorizovanou činností podle tohoto zákona. Bezúhonnost se prokazuje předložením dokladu o bezúhonnosti, kterým je výpis z evidence Rejstříku trestů ne starší než 3 měsíce, u cizinců obdobný doklad státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž má trvalé bydliště, nebo čestné prohlášení v případě, že stát, jehož je občanem, takový doklad nevydává.“.

51. V § 19 se za odstavec 11 vkládá nový odstavec 12, který zní:

„(12) Úplatu spojenou se zkouškou odborné způsobilosti ve výši 3 000 Kč uhradí uchazeč o tuto zkoušku předem na účet příspěvkové organizace nebo organizační složky státu, kterou ministerstvo pověřilo zajišťováním zkoušky odborné způsobilosti. Tuto úplatu uhradí i za opakovanou zkoušku.“.

Dosavadní odstavec 12 se označuje jako odstavec 13.

52. V § 19 se na konci odstavce 13 doplňuje věta „Ministerstvo zdravotnictví v dohodě s ministerstvem stanoví vyhláškou bližší podmínky odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví, postup při jejich ověřování a postup při udělování a odnímání osvědčení odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví.“.

53. V § 19 se doplňují odstavce 14 až 16, které znějí:

„(14) Rozhodnutí o autorizaci se nevyžaduje u osoby, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie a na území České republiky hodlá dočasně vykonávat činnost uvedenou v odstavci 1, pokud prokáže, že

- a) je státním příslušníkem členského státu Evropské unie,
- b) je oprávněna k výkonu činnosti uvedené v odstavci 1 podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie.

(15) O nesplnění požadavků pro výkon činnosti uvedené v odstavci 1 vydá ministerstvo rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu byly předloženy úplné doklady o splnění podmínek podle odstavce 14 písm. a) a b).

(16) Pokud nebylo vydáno rozhodnutí podle odstavce 15, činnost podle odstavce 1 může být vykonávána nejdéle po dobu 1 roku ode dne následujícího po dni, kdy uplynula lhůta pro vydání tohoto rozhodnutí.“.

54. V § 21 se za písmeno c) vkládají nová písmena d) a e), která včetně poznámky pod čarou č. 8a) znějí:

„d) zajišťuje posuzování územního plánu velkého územního celku podle § 10i a dále posuzování koncepcí v případech, kdy dotčené území tvoří celé území kraje nebo zasahuje na území více krajů nebo na území národního parku nebo chráněné krajinné oblasti^{8a)} nebo pokud dotčené území tvoří území celého státu,

- e) poskytuje Evropské komisi v souladu s právními předpisy Evropských společenství informace v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí,

^{8a)} Zákon č. 114/1992 Sb.“.

Dosavadní písmena d) až i) se označují jako písmena f) až k).

55. V § 21 se na konci písmene f) doplňují slova „a koncepcí“.

56. V § 21 písm. h) se za slovo „vydaných“ vkládají slova „závěrů zjišťovacích řízení a“.

57. V § 21 písm. k) se za slovo „zpracovatelů“ vkládají slova „a dále seznam koncepcí a jejich posuzovatelů“.

58. V § 22 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) zajišťují posuzování územního plánu obce podle § 10i a dále posuzování koncepcí v případech, kdy dotčené území zasahuje výlučně do územního obvodu kraje, není-li příslušné ministerstvo podle § 21 písm. d),“.

Dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena c) a d).

59. V § 22 písm. c) se za slovo „vydaného“ vkládají slova „závěru zjišťovacího řízení a“.

60. V § 22 písm. d) se za slovo „zpracovatelů“ vkládají slova „a dále seznam koncepcí a jejich posuzovatelů“.

61. V § 23 odst. 3 se slovo „oznámení“ nahrazuje slovy „podnětu k vyjádření“.

62. V § 23 odstavec 4 zní:

„(4) Ministerstvo si v odůvodněných případech může vyhradit posuzování záměru nebo koncepce, k jejichž posouzení je příslušný orgán kraje. Ministerstvo může v odůvodněných případech po dohodě s orgánem kraje přenést posuzování záměru podle § 21 písm. c) nebo posuzování koncepce podle § 21 písm. d) na orgán kraje, pokud to může přispět k rychlosti a hospodárnosti posouzení.“.

63. V § 23 odst. 5 se slova „obyvatelstvo Ministerstva zdravotnictví a místně příslušné orgány hygienické služby.“ nahrazují slovy „veřejné zdraví Ministerstva zdravotnictví pro záměry a koncepce přesahující rámec kraje a územně příslušné krajské hygienické stanice v ostatních případech.“.

64. V § 23 odst. 6 se slova „v příloze č. 1 pod body 3.2 až 3.5“ nahrazují slovy „v příloze č. 1 k tomuto zákonu, kategorii I body 3.2 až 3.5 a kategorii II bod 3.5“.

65. V § 23 se na konci odstavce 7 doplňuje věta „Povinnosti uvedené v § 4 odst. 2 písm. a) až c) zde platí obdobně.“.

66. V § 23 se doplňuje odstavec 13, který zní:

„(13) Hodnocení důsledků plánů a záměrů na území evropsky významných lokalit a oblastí ochrany paktva podle zvláštního právního předpisu není tímto zákonem dotčeno.“.

67. Část čtvrtá se zrušuje.

68. V příloze č. 1, kategorie I bod 1.2 se slova „nebo pokud se převádí množství vody nad 2 000 mil.m³ za rok, které přesahuje 5 % průměrného ročního odtoku v místě odběru.“ nahrazují slovy „nebo pokud dlouhodobý průměrný průtok v povodí, odkud se voda převádí, přesahuje 2 000 mil.m³ za rok v případě, že objem převedené vody přesahuje 5 % tohoto průtoku.“.

69. V příloze č. 1, kategorie I body 1.5, 1.6, 1.7, 3.1, 3.6, 4.4, 7.7 a 9.2 se slovo „od“ nahrazuje slovem „nad“.

70. V příloze č. 1, kategorie I bod 1.7 se slova „s výjimkou“ zrušují.

71. V příloze č. 1, kategorie I bod 1.8 se za slovo „Kafilerie“ doplňují slova „nebo veterinární asanační ústavy“.

72. V příloze č. 1, kategorie I bod 4.4 se slova „elektrolytickými nebo chemickými procesy,“ zrušují a slova „m²/rok upravené plochy.“ se nahrazují slovy „m²/rok celkové plochy úprav.“.

73. V příloze č. 1, kategorie I bod 5.1 zní:

„5.1 Průmyslové závody na:

- a) výrobu buničiny ze dřeva nebo podobných vláknitých materiálů,
- b) výrobu papíru a lepenek s výrobní kapacitou vyšší než 200 tun za den.“.

74. V příloze č. 1, kategorie I bod 7.4 zní:

„7.4 Průmyslová výroba farmaceutických produktů chemickou nebo biochemickou cestou.“.

75. V příloze č. 1, kategorie I se za bod 7.7 doplňuje nový bod 7.8, který zní:

„7.8 Nové zařízení k výrobě oxidu titaničitého nebo zařízení k jeho výrobě, pokud je kapacita zvýšena o 15 tis.t/rok a více.“.

Křížek se doplňuje do sloupce A.

76. V příloze č. 1, kategorie I bod 9.1 se slovo „tratí“ nahrazuje slovem „drah“.

77. V příloze č. 1, kategorie I bod 9.3 se na konci tečka zrušuje a doplňují se slova „a rychlostních silnic.“.

78. V příloze č. 1, kategorie I bod 9.4 se slova „neuvedených v bodě 9.3, se čtyřmi nebo více jízdními pruhy, delší než 10 km.“ nahrazují slovy „o čtyřech a více jízdních pruzích delších než 10 km nebo místních komunikací o čtyřech a více jízdních pruzích delších než 1 km.“.

79. V příloze č. 1, kategorie I bod 10.1 se na konci doplňují slova „s kapacitou nad 1000 t/rok“.

80. V příloze č. 1, kategorie II bod 1.6 zní:

„1.6 Rybníky určené k chovu ryb s obsádkou při zarybnění nad 10 t živé hmotnosti.“.

81. V příloze č. 1, kategorie II bod 1.8 zní:

„1.8 Odběr vody nebo převod vody mezi povodími nebo mezi dílčími částmi povodí, pokud je množství odebírané nebo převáděné vody od 10 do 100 mil.m³ za rok, nebo pokud dlouhodobý průměrný průtok v povodí, odkud se voda převádí, je od 200 do 2 000 mil.m³ za rok v případě, že objem převedené vody přesahuje 5 % tohoto průtoku; čerpání podzemní vody nebo umělé doplňování zásob podzemní vody v objemu od 1 do 10 mil.m³ za rok.“.

82. V příloze č. 1, kategorie II bod 1.9 zní:

„1.9 Čistírny odpadních vod s kapacitou od 10 000 do 100 000 ekvivalentních obyvatel, kanalizace od 5 000 do 50 000 napojených obyvatel nebo průmyslové kanalizace o průměru větším než 500 mm.“.

83. V příloze č. 1, kategorie II bod 2.6 se slovo „říčních“ nahrazuje slovy „nebo údolních nivách vodních“.

84. V příloze č. 1, kategorie II bod 2.11 zní:

„2.11 Hloubkové vrty pro ukládání radioaktivního nebo nebezpečného odpadu, hloubkové vrty geotermální, hloubkové vrty pro zásobování vodou u vododůd pro veřejnou potřebu, s výjimkou vrtů pro výzkum stability půdy.“.

85. V příloze č. 1, kategorie II bod 3.2 se slova „od maximálního výkonu 5 kWe.“ nahrazují slovy „s celkovým instalovaným výkonem vyšším než 500 kWe nebo s výškou stojanu přesahující 35 metrů.“.

86. V příloze č. 1, kategorie II bod 3.3 zní:

„3.3 Vodní elektrárny s celkovým instalovaným výkonem výroby nad 50 MWe.“.

87. V příloze č. 1, kategorie II bod 3.4 zní:

„3.4 Vodní elektrárny s celkovým instalovaným výkonem výroby od 10 MWe do 50 MWe.“.

88. V příloze č. 1, kategorie II bod 3.7 se slova „větším než“ zrušují.

89. V příloze č. 1, kategorie II bod 4.1 se slovo „Provozy“ nahrazuje slovy „Průmyslové provozy“.

90. V příloze č. 1, kategorie II bod 4.2 se slova „elektrolytickými nebo chemickými procesy“ nahrazují slovy „včetně lakoven,“ a slova „m²/rok upravené plochy.“ se nahrazují slovy „m²/rok celkové plochy úprav.“.

91. V příloze č. 1, kategorie II se za bod 5.6 doplňují nové body 5.7 a 5.8, které znějí:

„5.7 Průmyslové závody na výrobu papíru a lepenek (projekty nezařazené v kategorii I).“.

Křížek se doplňuje do sloupce B.

„5.8 Zařízení na výrobu a zpracování celulózy.“.

Křížek se doplňuje do sloupce B.

92. V příloze č. 1, kategorie II bod 7.1 se slovo „chemické“ zrušuje a na konci se tečka zrušuje a doplňují se slova „nad 100 t/rok.“.

93. V příloze č. 1, kategorie II bod 7.5 se slova „v bodě 7.3“ zrušují.

94. V příloze č. 1, kategorie II se za bod 7.5 doplňuje nový bod 7.6, který zní:

„7.6 Ostatní zařízení k výrobě oxidu titaničitého (záměr neuvedený v kategorii I v bodě 7.8).“.

Křížek se doplňuje do sloupce A.

95. V příloze č. 1, kategorie II bod 9.1 se na konci tečka zrušuje a doplňují se slova „nebo místních komunikací o čtyřech a více jízdních pružích delších než 500 m.“.

96. V příloze č. 1, kategorie II bod 9.2 se slovo „tratí“ nahrazuje slovem „drah“.

97. V příloze č. 1, kategorie II bod 10.1 se na

konci tečka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „nakládání s nebezpečnými odpady s kapacitou od 100 do 1000 t/rok.“.

98. V příloze č. 1, kategorie II bod 10.4 se slova „toxických látek“ nahrazují slovy „vybraných nebezpečných látek (vysoce toxických, toxických, zdraví škodlivých, žíravých, dráždivých, senzibilizujících, karcinogenních, mutagenních, toxických pro reprodukci, nebezpečných pro životní prostředí)^{11a)}“.

Poznámka pod čarou č. 11a) zní:

„^{11a)} Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

99. V příloze č. 1, kategorie II bod 10.6 zní:

„10.6 Skladové nebo obchodní komplexy včetně nákupních středisek, o celkové výměře nad 3 000 m² zastavěné plochy; parkoviště nebo garáže s kapacitou nad 100 parkovacích stání v součtu pro celou stavbu.“.

100. V příloze č. 1, kategorie II bod 10.13 se slova „uvedené ve schválené územně plánovací dokumentaci.“ nahrazují slovy „na ploše nad 5 000 m².“.

101. V příloze č. 1, kategorie II bod 10.15 se slova „vybrané typy přírodních stanovišť v národních parcích, rezervacích, národních přírodních památkách a chráněných krajinných oblastech, jež jsou uvedeny v příloze č. 7 k tomuto zákonu, a charakteristiky krajiny, které mají velký význam pro volně žijící živočichy a planě rostoucí rostliny uvedené v příloze č. 8 k tomuto zákonu.“ nahrazují slovy včetně poznámky pod čarou č. 12a) „stav životního prostředí ve zvláště chráněných územích podle zvláštních právních předpisů^{12a)} nebo pokud tak stanoví zvláštní právní předpis.“.

^{12a)} Například zákon č. 114/1992 Sb., zákon č. 254/2001 Sb.“.

102. V příloze č. 2, bod I.5. se slova „obtěžování obyvatelstva“ nahrazují slovy „vlivy na veřejné zdraví“.

103. V příloze č. 3 se v nadpisu bodu D. slovo „OBYVATELSTVO“ nahrazuje slovy „VEŘEJNÉ ZDRAVÍ“.

104. V příloze č. 4 se v nadpisu části D slovo „OBYVATELSTVO“ nahrazuje slovy „VEŘEJNÉ ZDRAVÍ“.

105. Přílohy č. 7 až 9 zní:

„Příloha č. 7 k zákonu č. 100/2001 Sb.

Náležitosti oznámení koncepce**A. ÚDAJE O PŘEDKLADATELI**

1. Název organizace
2. IČ, bylo-li přiděleno
3. Sídlo (bydliště)
4. Jméno, příjmení, bydliště, telefon a e-mail oprávněného zástupce předkladatele

B. ÚDAJE O KONCEPCI

1. Název
2. Obsahové zaměření (osnova)
3. Charakter
4. Zdůvodnění potřeby pořízení
5. Základní principy a postupy (etapy) řešení
6. Hlavní cíle
7. Přehled uvažovaných variant řešení
8. Vztah k jiným koncepcím a možnost kumulace vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví s jinými záměry
9. Předpokládaný termín dokončení
10. Návrhové období
11. Způsob schvalování

C. ÚDAJE O DOTČENÉM ÚZEMÍ

1. Vymezení dotčeného území
2. Výčet dotčených územních samosprávných celků, které mohou být koncepcí ovlivněny
3. Základní charakteristiky stavu životního prostředí v dotčeném území
4. Stávající problémy životního prostředí v dotčeném území

D. PŘEDPOKLÁDANÉ VLIVY KONCEPCE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ VE VYMEZENÉM DOTČENÉM ÚZEMÍ**E. DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE**

1. Výčet možných vlivů koncepce přesahujících hranice České republiky
2. Mapová dokumentace a jiná dokumentace týkající se údajů v oznámení koncepce
3. Další podstatné informace předkladatele o možných vlivech na životní prostředí a veřejné zdraví

Datum zpracování oznámení koncepce

Jméno, příjmení, adresa, telefon a e-mail osob(y), která(é) se podílela(y) na zpracování oznámení koncepce

Podpis oprávněného zástupce předkladatele

Příloha č. 8 k zákonu č. 100/2001 Sb.

Kritéria pro zjišťovací řízení

1. Obsah koncepce, zejména s ohledem na:
 - a. účelnost stanovených variant řešení k dosažení sledovaných cílů koncepce;
 - b. míru, v jaké koncepcí stanoví rámec pro záměry a jiné činnosti, a to buď vzhledem k jejich umístění, povaze, velikosti a provozním podmínkám nebo z hlediska požadavků na přírodní zdroje;
 - c. míru, v jaké ovlivňuje jiné koncepce;
 - d. význam koncepce pro začlenění požadavků na ochranu životního prostředí a veřejné zdraví, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje;
 - e. vliv koncepce na udržitelný rozvoj dotčeného území (včetně sociálně-ekonomických aspektů);

- f. problémy životního prostředí a veřejného zdraví, které jsou závažné pro koncepci;
 - g. význam koncepce pro implementaci požadavků vyplývajících z právních předpisů Evropského společenství týkajících se životního prostředí a veřejného zdraví (např. plány a programy v oblasti odpadového hospodářství nebo ochrany vod).
2. Charakteristika vlivů koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví a charakteristika dotčeného území, zejména s ohledem na:
- a. pravděpodobnost, dobu trvání, četnost a vratnost vlivu;
 - b. kumulativní a synergickou povahu vlivu;
 - c. přeshraniční povahu vlivu;
 - d. rizika pro životní prostředí a veřejné zdraví vyplývající z provedení koncepce (např. při přírodních katastrofách, při haváriích);
 - e. závažnost a rozsah vlivu (počet obyvatel, který by mohl být pravděpodobně zasažen);
 - f. důležitost a zranitelnost oblasti, která by mohla být zasažena, s ohledem na:
 - i. zvláštní přírodní charakteristiku nebo kulturní dědictví,
 - ii. hustotu obyvatel, osídlení a míru urbanizace,
 - iii. překročení norem kvality životního prostředí nebo mezních hodnot,
 - iv. kvalitu půdy a intenzitu jejího využívání;
 - g. dopad na oblasti nebo krajiny s uznávaným statusem ochrany na národní, komunitární nebo mezinárodní úrovni.

Příloha č. 9 k zákonu č. 100/2001 Sb.

Náležitosti vyhodnocení koncepce z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví

1. Obsah a cíle koncepce, její vztah k jiným koncepcím.
2. Informace o současném stavu životního prostředí v dotčeném území a jeho pravděpodobný vývoj bez provedení koncepce.
3. Charakteristiky životního prostředí v oblastech, které by mohly být provedením koncepce významně zasaženy.
4. Veškeré současné problémy životního prostředí, které jsou významné pro koncepci, zejména vztahující se k oblastem se zvláštním významem pro životní prostředí (např. oblasti vyžadující ochranu podle zvláštních právních předpisů^{12a})).
5. Cíle ochrany životního prostředí stanovené na mezinárodní, komunitární nebo vnitrostátní úrovni, které mají vztah ke koncepci, a způsob, jak byly tyto cíle vzaty v úvahu během její přípravy, zejména při porovnání variantních řešení.
6. Závažné vlivy (včetně sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, pozitivních a negativních vlivů) navrhovaných variant koncepce na životní prostředí.
7. Plánovaná opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci všech závažných negativních vlivů na životní prostředí vyplývajících z provedení koncepce.
8. Výčet důvodů pro výběr zkoumaných variant a popis, jak bylo posuzování provedeno, včetně případných problémů při shromažďování požadovaných údajů (např. technické nedostatky nebo nedostatečné know-how).
9. Stanovení monitorovacích ukazatelů (indikátorů) vlivu koncepce na životní prostředí.
10. Popis plánovaných opatření k eliminaci, minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů zjištěných při provádění koncepce.
11. Stanovení indikátorů (kritérií) pro výběr projektu.
12. Vlivy koncepce na veřejné zdraví.
13. Netechnické shrnutí výše uvedených údajů.
14. Souhrnné vypořádání vyjádření obdržených ke koncepci z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví.
15. Závěry a doporučení včetně návrhu stanoviska ke koncepci.“

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Posouzení záměrů zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Posouzení rozvojových koncepcí a programů zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí a programů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. III

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí a programů na životní prostředí.
2. V zákoně č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze, část čtyřicátá osmá.

Čl. IV

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 2004.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

94

ZÁKON

ze dne 29. ledna 2004,

kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o obalech

Čl. I

Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění zákona č. 274/2003 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písmeno a) zní:

a) obalem výrobek zhotovený z materiálu jakékoli povahy a určený k pojmutí, ochraně, manipulaci, dodávce, popřípadě prezentaci výrobku nebo výrobků určených spotřebiteli nebo jinému konečnému uživateli, jestliže má zároveň

1. v místě nákupu tvořit prodejní jednotku pro spotřebitele nebo jiného konečného uživatele (dále jen „spotřebitelský obal“),

2. v místě nákupu tvořit skupinu určitého počtu prodejních jednotek, ať již je tato skupina prodávána spotřebiteli nebo jinému konečnému uživateli, anebo slouží pouze jako pomůcka pro umístění do regálů v místě prodeje a může být z výrobku odstraněn, aniž se tím ovlivní jeho vlastnosti (dále jen „skupinový obal“), nebo

3. usnadnit manipulaci s určitým množstvím prodejních jednotek nebo skupinových obalů a usnadnit jejich přepravu tak, aby se při manipulaci a přepravě zabránilo jejich fyzickému poškození (dále jen „přepravní obal“);“.

2. V § 2 se na konci písmene d) doplňují slova „, s výjimkou propuštění do režimu aktivního zušlechťovacího styku nebo do režimu dočasného použití“) v případě, že po ukončení tohoto režimu budou obaly nebo balené výrobky z České republiky vyvezeny v plném rozsahu do zahraničí“.

3. V § 2 písmeno f) zní:

f) dovozem obalu nebo baleného výrobku propuštění do režimu volného oběhu, do režimu aktivního zušlechťovacího styku, do režimu dočasného použití nebo do režimu přepracování pod celním dohledem;“).

4. V § 2 se na konci písmene i) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena j), k) a l), která znějí:

j) jiným konečným uživatelem podnikající fyzická nebo právnická osoba, která nakupuje obaly nebo balené výrobky pro svoji podnikatelskou činnost a neuvádí je dále do oběhu,

k) průmyslovým obalem obal určený výhradně k balení výrobku určeného výhradně pro jiného konečného uživatele,

l) obalový prostředek je výrobek, z něhož je obal spotřebitelský, obal skupinový nebo obal přepravní přímo vyroben nebo který je součástí obalu sestávajícího se z více částí.“.

5. V § 4 odst. 1 se v úvodní části textu slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a za slova „balený výrobek“ se vkládají slova „nebo obalový prostředek“.

6. V § 4 odst. 1 písm. a), b) a c) se slovo „obal“ nahrazuje slovy „obal nebo obalový prostředek“, slovo „obalu“ se nahrazuje slovy „obalu nebo obalového prostředku“ a slovo „obalů“ se nahrazuje slovy „obalů nebo obalových prostředků“.

7. V § 4 odstavec 3 zní:

„(3) Osoba, která uvádí na trh obal nebo obalový prostředek, je povinna oznámit překročení hodnot uvedených v odstavci 1 písm. b). Způsob hodnocení koncentrace látek uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) v obalu a rozsah oznamovací povinnosti při překročení hodnoty podle odstavce 1 písm. b) stanoví prováděcí právní předpis.“.

8. § 5 zní:

„§ 5

(1) Osoba, která uvádí na trh obal, je povinna

a) na požádání předložit kontrolním orgánům technickou dokumentaci nezbytnou k prokázání splnění povinností stanovených v § 3 a 4, s tím, že informace podle odstavce 2 písm. b) pro účely kontroly nahrazuje dokumentaci k prokázání splnění povinností stanovených v § 4,

b) průkazně informovat své odběratele o tom, že obal splňuje požadavky stanovené v § 3 a 4.

(2) Osoba, která uvádí na trh obalový prostředek, je povinna

a) na požádání předložit kontrolním orgánům technickou dokumentaci nezbytnou k prokázání splnění povinností stanovených v § 4,

b) průkazně informovat své odběratele o tom, že obalový prostředek splňuje požadavky stanovené v § 4.“

9. § 11 se včetně nadpisu zrušuje.

10. V § 12 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Na osobu, která uvádí na trh nebo do oběhu obaly naplněné nebezpečnými věcmi,¹³⁾ nebezpečnými látkami nebo nebezpečnými přípravky,¹⁾ se povinnost podle odstavce 1 vztahuje nejméně v rozsahu stanoveném v sloupci B přílohy č. 3 k tomuto zákonu.“

11. V § 14 odst. 2 se slovo „čtyřech“ nahrazuje slovem „dvou“.

12. V § 14 odst. 3 písm. a) se slova „trvalý pobyt“ nahrazují slovy „adresa bydliště“, za slova „identifikační číslo“ se vkládají slova „ , bylo-li přiděleno,“ a slova „úředně ověřená kopie živnostenského listu“ se nahrazují slovy „úředně ověřená kopie podnikatelského oprávnění, například živnostenský list“.

13. V § 14 odst. 3 písm. b) se za slova „identifikační číslo“ vkládají slova „ , bylo-li přiděleno,“ a na konci písmene b) se doplňují slova „a je-li v tomto rejstříku zapsána“.

14. V § 14 odst. 3 písm. e) se slova „zpětně odebraných“ zrušují.

15. V § 14 se na konci odstavce 3 doplňuje písmeno g), které zní:

„g) z jakého materiálu je vyroben obal, který uvádí na trh, a zda je určen k prodeji spotřebiteli.“

16. V § 14 odst. 10 písm. a) se za slovo „plnění“ vkládají slova „na všechny obaly, které uvádí na trh nebo do oběhu“.

17. V § 14 odst. 10 písm. b) se slovo „výhradně“ zrušuje.

18. V § 15 odst. 3 se za slova „z této evidence“ vkládají slova „ , jakož i zjednodušené vedení evidence a ohlašování údajů z této evidence pro osoby podle § 30 odst. 3“.

19. V § 17 odst. 6 písm. a) se za slova „identifikační číslo“ vkládají slova „ , bylo-li přiděleno,“.

20. V § 18 odstavec 1 zní:

„(1) Akcionáři autorizované společnosti mohou být pouze osoby, které uvádějí obaly na trh nebo do oběhu.“

21. V § 30 odst. 1 a odst. 2 se číslo „5 000“ nahrazuje číslem „2 000“.

22. V § 30 odst. 2 se číslo „2 000“ nahrazuje číslem „800“ a číslo „500“ se nahrazuje číslem „200“.

23. V § 30 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Povinnosti podle odstavce 1 a povinnost placení evidenčního poplatku podle odstavce 2 se nevztahují na osoby, které uvedou na trh nebo do oběhu méně než 300 kg obalů za kalendářní rok.“

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

24. V § 32 písmeno m) zní:

„m) stanoví po projednání s Ministerstvem průmyslu a obchodu a s Ministerstvem zemědělství v pochybnostech, zda určitý typ výrobku je nebo není obalem,“.

25. V § 32 se na konci písmene r) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno s), které zní:

„s) podává podnět České obchodní inspekci ke kontrole v oblasti nakládání s obaly.“.

26. V § 33 a v § 34 se písmeno b) zrušuje a zároveň se zrušuje označení písmene a).

27. V § 41 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „V případě pochybností, zda jsou naplněny podmínky tohoto zákona, celní orgány propustí kontrolované zboží do příslušného celního režimu a vyzvou příslušný kontrolní orgán ke kontrole.“.

28. V § 41 se odstavec 2 a 3 zrušují a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

29. V § 42 odst. 1 se na konci úvodní části textu doplňují slova „v rozsahu stanovených pravomocí“.

30. V § 42 odst. 1 písm. c) se slova „včetně prohlášení o splnění podmínek uvedení obalu na trh podle § 5,“ zrušují.

31. V § 44 odst. 1 písm. b) se slova „týkajících se prohlášení o splnění podmínek uvedení obalu“ zrušují.

32. § 47 se zrušuje.

33. Za § 51 se vkládá nový § 51a, který zní:

§ 51a

(1) Rozhodnutí vydaná Ministerstvem průmyslu a obchodu podle § 47 pozbývají platnosti ke dni účinnosti tohoto zákona.

(2) Řízení zahájená podle § 47, která nebyla skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ke dni účinnosti tohoto zákona zastavují.“

34. Příloha č. 1 k tomuto zákonu se zrušuje.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o potravinách a tabákových výrobcích

Čl. II

Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových

výrobci a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 119/2000 Sb., zákona č. 306/2000 Sb., zákona č. 146/2002 Sb., zákona č. 131/2003 Sb. a zákona č. 274/2003 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámek pod čarou č. 18), 19) a 20) zní:

„(2) Účelem tohoto zákona je též stanovit povinnost podnikatele¹⁸⁾ ohlásit zásoby¹⁹⁾ potravin nebo zemědělských výrobků stanovené v příslušném právním předpise Evropského společenství²⁰⁾ (dále jen „zásoby“) a upravit státní dozor nad dodržováním této povinnosti.

¹⁸⁾ § 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁹⁾ § 9 vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví.

²⁰⁾ Nařízení komise č. 1972/2003 o přechodném období přijatém s ohledem na obchod se zemědělskými produkty, související s přistoupením České republiky, Estonska, Kypru, Litvy, Lotyšska, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

2. Za § 3a se vkládá nový § 3b, který včetně poznámky pod čarou č. 21) zní:

„§ 3b

(1) Podnikatel uvedený v § 1 odst. 2 je povinen ohlásit v místě příslušnému inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce zásoby zjištěné podle zvláštních právních předpisů²¹⁾ k 1. květnu 2004.

(2) Ohlašovací povinnost podle odstavce 1 musí splnit podnikatel nejpozději do 10. května 2004.

(3) Rozsah zásob, na které se vztahuje ohlašovací povinnost podle odstavců 1 a 2 a vzor formuláře stanoví Ministerstvo zemědělství (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou.

²¹⁾ § 29 a 30 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
§ 7b zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.“

3. V § 16 odst. 1 písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 13a) zní:

„c) Státní zemědělská a potravinářská inspekce^{13a)} vykonává státní dozor

1. při výrobě a uvádění potravin do oběhu, pokud tento dozor není prováděn podle písmene b),
2. při výrobě a uvádění do oběhu tabákových výrobků a
3. nad ohlášením zásob.

^{13a)} Zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

4. V § 17 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Podnikateli, který nesplní povinnost uvedenou v § 1 odst. 2 a § 3b, uloží Státní zemědělská a potravinářská inspekce pokutu až do výše 1 000 000 Kč.“
Dosavadní odstavce 6 až 8 se označují jako odstavce 7 až 9.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o Státní zemědělské a potravinářské inspekci

Čl. III

Zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb., se mění takto:

V § 3 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 10a) zní:

„(2) Státní zemědělská a potravinářská inspekce kontroluje, zda zásoby jí ohlášené podnikatelem podle zvláštního právního předpisu^{10a)} odpovídají skutečnosti.

^{10a)} § 3b zákona č. 110/1997 Sb.“

Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 3 až 6.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

95

ZÁKON

ze dne 29. ledna 2004

**o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti
k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**ČÁST PRVNÍ
OBEČNÁ USTANOVENÍ****§ 1****Předmět úpravy**

(1) Tento zákon upravuje v souladu s právem Evropského společenství¹⁾

a) podmínky získávání odborné a specializované

způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta,

b) specializační vzdělávání a celoživotní vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů,

c) podmínky uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta pro státní příslušníky členských států Evropské unie (dále jen „členský stát“), kteří získali způsobilost k výkonu zdravotnického povolání v jiném státě, než v České republice, a podmínky uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta pro příslušníky jiných států než členských

¹⁾ Směrnice Rady 78/686/EHS ze dne 25. července 1978 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci zubních lékařů obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb.

Směrnice Rady 78/687/EHS ze dne 25. července 1978 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činnosti zubních lékařů.

Směrnice Rady 85/432/EHS ze dne 16. září 1985 o koordinaci právních a správních předpisů ohledně některých činností v oblasti farmacie.

Směrnice Rady 85/433/EHS ze dne 16. září 1985 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru farmacie obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování v určitých činnostech v oboru farmacie.

Směrnice Rady 85/584/EHS ze dne 20. prosince 1985, kterou se v důsledku přistoupení Španělska a Portugalska mění směrnice 85/433/EHS o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru farmacie obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování v určitých činnostech v oboru farmacie.

Směrnice Rady 89/594/EHS ze dne 30. října 1989, kterou se mění směrnice 75/362/EHS, 77/452/EHS, 78/686/EHS, 78/1026/EHS a 80/154/EHS o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci lékařů, zdravotních sester odpovědných za všeobecnou péči, zubních lékařů, veterinárních lékařů a porodních asistentek, jakož i směrnice 75/363/EHS, 78/1027/EHS a 80/155/EHS o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činnosti lékařů, veterinárních lékařů a porodních asistentek.

Směrnice Rady 90/658/EHS ze dne 4. prosince 1990, kterou se v důsledku sjednocení Německa mění některé směrnice o vzájemném uznávání dosažené kvalifikace.

Směrnice Rady 93/16/EHS ze dne 5. dubna 1993 o usnadnění volného pohybu lékařů a vzájemného uznávání jejich diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/50/ES ze dne 6. října 1997, kterou se mění směrnice Rady 93/16/EHS o usnadnění volného pohybu lékařů a vzájemného uznávání jejich diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci.

Směrnice Komise 98/21/ES ze dne 8. dubna 1998, kterou se mění směrnice 93/16/EHS o usnadnění volného pohybu lékařů a vzájemného uznávání jejich diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci.

Směrnice Komise 98/63/ES ze dne 3. září 1998, kterou se mění směrnice Rady 93/16/EHS o usnadnění volného pohybu lékařů a vzájemného uznávání jejich diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci.

Směrnice Komise 1999/46/ES ze dne 21. května 1999, kterou se mění směrnice Rady 93/16/EHS o usnadnění volného pohybu lékařů a vzájemného uznávání jejich diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 89/48/EHS a 92/51/EHS o obecném systému pro uznávání odborných kvalifikací a směrnice Rady 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS a 93/16/EHS o povolání zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči), zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, architekta, farmaceuta a lékaře.

států a pro absolventy akreditovaných zdravotnických magisterských studijních programů v České republice v jiném jazyce než českém.

(2) Tento zákon se nevztahuje na získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, které stanoví zvláštní právní předpis.

§ 2

Vymezení základních pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) zdravotnickým povoláním souhrn činností a znalostí při výkonu povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta,
- b) zdravotnickým pracovníkem fyzická osoba, která vykonává zdravotnické povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta podle tohoto zákona,
- c) akreditovaným zdravotnickým magisterským studijním programem studijní program všeobecné lékařství, studijní program zubní lékařství a studijní program farmacie, který splňuje podle stanoviska Ministerstva zdravotnictví²⁾ (dále jen „ministerstvo“) minimální požadavky stanovené prováděcím právním předpisem k získání odborné způsobilosti jeho absolventů k výkonu zdravotnického povolání a který získal akreditaci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy,
- d) specializačním vzděláváním příprava na výkon povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, jejímž ukončením se získává specializovaná způsobilost,
- e) samostatným výkonem povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta výkon činností, ke kterým je lékař, zubní lékař nebo farmaceut způsobilý bez odborného dohledu, včetně provozování soukromé praxe, a to na základě vlastního zhodnocení a posouzení zdravotního stavu pacienta a s tím souvisejících okolností,
- f) výkonem povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta pod odborným dohledem výkon činností v rozsahu stanoveném lékařem, zubním lékařem nebo farmaceutem oprávněným vykonávat povolání samostatně podle písmene e).

§ 3

(1) Způsobilost k výkonu povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta má ten, kdo je

- a) odborně způsobilý,
- b) zdravotně způsobilý,
- c) bezúhonný.

(2) Zdravotní způsobilost zjišťuje a lékařský posudek o zdravotní způsobilosti vydává na vyžádání posuzovaného lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta jeho registrující praktický lékař, a je-li posuzovaný lékař, zubní lékař nebo farmaceut zaměstnancem, na vyžádání jeho zaměstnavatele lékař pracovnělékařské péče. Seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují zdravotní způsobilost k výkonu povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta nebo umožňují výkon tohoto povolání s podmínkou, druhy, četnost a obsah lékařských prohlídek, včetně rozsahu odborných vyšetření stanoví prováděcí právní předpis. Lékař, zubní lékař nebo farmaceut je povinen podrobit se lékařským prohlídkám za účelem posouzení zdravotní způsobilosti, a to:

- a) v termínech stanovených prováděcím právním předpisem,
- b) v odůvodněných případech na vyžádání
 1. zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, nebo
 2. správního úřadu, který lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu.³⁾

Lékařský posudek o zdravotní způsobilosti musí lékař uvedený ve větě první vydat též na vyžádání posuzovaného lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta.

(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin nebo za trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s poskytováním zdravotní péče, nebo ten, na něhož se hledí, jako by nebyl odsouzen.⁴⁾ Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů, který nesmí být starší 90 dnů. Doklad o bezúhonnosti se vyžaduje vždy před zahájením výkonu zdravotnického povolání a v odůvodněných případech též na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, nebo správního úřadu, který lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu.³⁾

²⁾ § 79 odst. 1 písm. e) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

³⁾ Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zřízeních, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Trestní zákon.

ČÁST DRUHÁ

LÉKAŘ

§ 4

Odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání lékaře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání lékaře se získává absolvováním nejméně šestiletého prezenčního studia,⁵⁾ které obsahuje teoretickou a praktickou výuku v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu všeobecné lékařství.

(2) Za výkon povolání lékaře s odbornou způsobilostí se považuje činnost preventivní, diagnostická, léčebná, rehabilitační a dispenzární péče pod odborným dohledem lékaře se specializovanou způsobilostí.

§ 5

Specializovaná způsobilost lékaře

(1) Specializovaná způsobilost lékaře se získává úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou (§ 19 až 21), na jejímž základě je lékaři vydán ministerstvem diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru.

(2) Obory specializačního vzdělávání a minimální délka specializačního vzdělávání lékaře jsou stanoveny v příloze k tomuto zákonu.

(3) Podmínkou pro samostatný výkon povolání lékaře je získání specializované způsobilosti, která se dokládá diplomem podle odstavce 1. Výkonem povolání lékaře se specializovanou způsobilostí je činnost uvedená v § 4 odst. 2, a dále činnost vzdělávací, posudková a revizní.

(4) Specializační vzdělávání se uskutečňuje formou

- celodenní průpravy v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době,⁶⁾ nebo
- externí průpravy, která může být zkrácena nejvýše na polovinu doby stanovené pro celodenní průpravu; přitom se celková doba externí průpravy prodlužuje tak, aby její rozsah odpovídal rozsahu podle písmene a). Výdělečná profesionální činnost nesmí být na úkor této průpravy. Za kvalitu a za dodržení celkové délky externí průpravy odpovídají akreditovaná zařízení (§ 13).

(5) Specializační vzdělávání se uskutečňuje při výkonu lékařského povolání podle vzdělávacích pro-

gramů jednotlivých specializačních oborů, které ministerstvo schvaluje a zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví; přitom spolupracuje s Českou lékařskou komorou, odbornými společnostmi, akreditovanými a vzdělávacími zařízeními. Vzdělávací programy týkající se posudkového lékařství stanoví ministerstvo ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí.

(6) Vzdělávací program stanoví celkovou délku, rozsah a obsah přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, včetně doplňkové praxe, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti.

(7) Do specializačního vzdělávání lékaře se studentům a absolventům doktorského studijního programu⁷⁾ započítá část doby tohoto studia, pokud odpovídá minimálně polovině stanovené týdenní pracovní doby a pokud odpovídá obsahem a rozsahem příslušnému vzdělávacímu programu a je doložena potvrzením školitele a statutárního orgánu zdravotnického zařízení, v němž byla část doby tohoto studia uskutečněna. O započtení studia rozhodne na žádost lékaře ministerstvo; studium se započte vždy, jsou-li splněny podmínky uvedené ve větě první.

(8) Do specializačního vzdělávání lékaře se započítá odborná praxe, popřípadě její část, absolvovaná

- v jiném oboru specializace, pokud odpovídá její obsah příslušnému vzdělávacímu programu, nebo
- v cizině, pokud odpovídá její obsah a rozsah příslušnému vzdělávacímu programu.

Žádost o započtení a úředně ověřený doklad v českém jazyce o absolvované odborné praxi v cizině podává lékař ministerstvu, které o započtení rozhodne; odborná praxe se započte vždy, jsou-li splněny podmínky uvedené pod písmeny a) a b).

(9) Specializační vzdělávání lékaře může být přerušeno z důvodů pracovní neschopnosti, mateřské a rodičovské dovolené, vojenské činné služby, civilní služby nebo vědecké činnosti, avšak nesmí být tímto přerušením zkráceno.

(10) Účast na specializačním vzdělávání podle tohoto zákona se považuje za zvyšování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.⁸⁾

§ 6

Přerušení výkonu povolání lékaře

(1) Získaná odborná a specializovaná způsobilost

⁵⁾ § 44 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb.

⁶⁾ § 83a zákoníku práce.

⁷⁾ § 47 zákona č. 111/1998 Sb.

⁸⁾ § 142b a 143 zákoníku práce.

k výkonu zdravotnického povolání, které lékař dosáhl, zůstává přerušením výkonu povolání lékaře nedotčena.

(2) Pokud lékař přerušil výkon povolání lékaře na dobu delší než 5 let v průběhu předcházejících 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání lékaře doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dní na pracovišti pod vedením lékaře s příslušnou specializovanou způsobilostí, který vyhotoví o průběhu a ukončení doškolení záznam do průkazu odbornosti (§ 23), a pokud lékař nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení.

ČÁST TŘETÍ

ZUBNÍ LÉKAŘ

§ 7

Odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání zubního lékaře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního lékaře se získává absolvováním nejméně pětiletého prezenčního studia, které obsahuje teoretickou a praktickou výuku v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu

- a) zubní lékařství,
- b) stomatologie, pokud byl zahájen nejpozději v akademickém roce 2003/2004.

(2) Za výkon povolání zubního lékaře s odbornou způsobilostí se považuje činnost preventivní, protetická, diagnostická, léčebná a dispenzární péče.

(3) Podmínkou pro samostatný výkon povolání zubního lékaře je

- a) absolvování magisterského studijního programu podle odstavce 1 písm. a), nebo
- b) absolvování magisterského studijního programu podle odstavce 1 písm. b) a absolvování odborné praxe ve zdravotnickém zařízení v minimální délce 36 měsíců pod vedením lékaře, který je způsobilý k samostatnému výkonu povolání zubního lékaře a má minimálně 5 let praxe v oboru; absolvování odborné praxe osvědčuje vedoucí pracoviště, v němž praxe probíhala.

Za samostatný výkon povolání zubního lékaře je považována činnost uvedená v odstavci 2 a činnost vzdělávací, výzkumná, vývojová, revizní a posudková.

(4) Odborná praxe podle odstavce 3 písm. b) musí být vykonávána v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby. Pokud je vykonávána v kratší pracovní době, nejméně však v rozsahu poloviny stanovené týdenní pracovní doby, prodlužuje se celková doba odborné praxe tak, aby její rozsah odpovídal rozsahu stanovené týdenní pracovní doby. Odborná praxe nebo její část může být vykonávána také v cizině. Žádost o započtení této odborné praxe a úředně ověřený doklad

v českém jazyce o absolvované odborné praxi v cizině podává zubní lékař ministerstvu, které o započtení rozhodne; odborná praxe se započte vždy, odpovídá-li její obsah, rozsah a délka příslušnému vzdělávacímu programu.

(5) Odborná praxe může být přerušena z důvodů pracovní neschopnosti, mateřské a rodičovské dovolené, vojenské činné služby, civilní služby nebo vědecké činnosti, avšak nesmí být tímto přerušením zkrácena.

§ 8

Specializovaná způsobilost zubního lékaře

(1) Specializovaná způsobilost zubního lékaře se získává úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou (§ 19 až 21), na jejímž základě je zubnímu lékaři vydán ministerstvem diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru.

(2) Obory specializačního vzdělávání a minimální délka specializačního vzdělávání zubního lékaře jsou stanoveny v příloze k tomuto zákonu.

(3) Samostatným výkonem povolání zubního lékaře se specializovanou způsobilostí je činnost v oboru získané specializace a činnost uvedená v § 7 odst. 3.

(4) Specializační vzdělávání zubního lékaře se uskutečňuje při výkonu povolání zubního lékaře podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů, které ministerstvo schvaluje a zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví; přitom spolupracuje s Českou stomatologickou komorou a odbornými společnostmi, akreditovanými a vzdělávacími zařízeními.

(5) Vzdělávací program stanoví celkovou délku, rozsah a obsah přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, včetně doplňkové praxe, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti.

(6) Specializační vzdělávání zubního lékaře se uskutečňuje obdobně jako specializační vzdělávání lékaře podle § 5 odst. 4, 7 až 10.

§ 9

Přerušení výkonu povolání zubního lékaře

(1) Získaná odborná a specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, které zubní lékař dosáhl, zůstává přerušením výkonu povolání zubního lékaře nedotčena.

(2) Pokud zubní lékař přerušil výkon povolání zubního lékaře na dobu delší než 5 let v průběhu předcházejících 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání zubního lékaře doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dní na pracovišti

pod vedením zubního lékaře způsobilého k samostatnému výkonu povolání a pracujícího v oboru alespoň 5 let nebo zubního lékaře s příslušnou specializovanou způsobilostí, který vyhotoví o průběhu a ukončení doškolení záznam do průkazu odbornosti (§ 23), a pokud zubní lékař nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení.

ČÁST ČTVRTÁ FARMACEUT

§ 10

Odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání farmaceuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceuta se získává absolvováním nejméně pětiletého prezenčního studia v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu

- a) farmacie obsahujícího teoretickou a praktickou výuku, z toho nejméně 6 měsíců praxe v lékárně, nebo
- b) farmacie, pokud byl zahájen nejpozději v akademickém roce 2003/2004, a absolvováním odborné praxe ve zdravotnickém zařízení v délce 36 měsíců v průběhu předcházejících 5 let nebo specializace I. stupně v základním oboru získané podle dosavadních právních předpisů; absolvování odborné praxe osvědčuje vedoucí pracoviště, v němž praxe probíhala.

(2) Po získání odborné způsobilosti podle odstavce 1 může farmaceut samostatně vykonávat činnost při přípravě lékových forem léčivých přípravků, při výrobě a kontrole léčiv, při kontrole léčiv v lékárně a v laboratoři pro kontrolu léčiv, při skladování a distribuci léčiv u distributora léčiv, při přípravě, kontrole, skladování a výdeji léčiv v lékárnách a při poskytování odborných informací o léčivech.

§ 11

Specializovaná způsobilost farmaceuta

(1) Specializovaná způsobilost farmaceuta se získává

- a) úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou (§ 19 až 21), na jejímž základě je farmaceutovi vydán ministerstvem diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru, nebo
- b) absolvováním doplňující odborné praxe podle vzdělávacího programu v akreditovaném zařízení, které vydá osvědčení o jejím ukončení.

(2) Obory specializačního vzdělávání a minimální délka specializačního vzdělávání farmaceuta jsou stanoveny v příloze k tomuto zákonu.

(3) Získání specializované způsobilosti podle od-

stavce 1 písm. a) je podmínkou pro samostatný výkon jiných činností v laboratořích než činností uvedených v § 10 odst. 2, činností při ochraně veřejného zdraví, v zařízeních transfúzní služby, na odděleních nukleární medicíny, klinického farmaceuta a pro výkon vzdělávací, výzkumné, vývojové a revizní činnosti.

(4) Získání specializované způsobilosti podle odstavce 1 písm. b) je podmínkou pro samostatný výkon činnosti při vedení lékárny a při přípravě zvláště náročných lékových forem.

(5) Do získání specializované způsobilosti vykonává farmaceut činnosti uvedené v odstavcích 3 a 4 pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka s příslušnou specializovanou způsobilostí.

(6) Specializační vzdělávání a doplňující odborná praxe se uskutečňuje při výkonu povolání farmaceuta podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů, které ministerstvo schvaluje a zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví; přitom spolupracuje s Českou lékárnickou komorou, odbornými společnostmi, akreditovanými a vzdělávacími zařízeními.

(7) Žádost o zařazení do doplňující odborné praxe podává uchazeč akreditovanému zařízení, v němž má doplňující odborná praxe probíhat. Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti, a průkaz odbornosti (§ 23). Cizí státní příslušníci přikládají k žádosti rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

(8) Na průběh doplňující odborné praxe se vztahuje § 20 obdobně.

(9) Vzdělávací program stanoví celkovou délku přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti.

(10) Specializační vzdělávání a doplňující odborná praxe farmaceuta se uskutečňuje obdobně jako specializační vzdělávání lékaře podle § 5 odst. 4, 7 až 10.

§ 12

Přerušení výkonu povolání farmaceuta

(1) Získaná odborná a specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, které farmaceut dosáhl, zůstává přerušením výkonu povolání farmaceuta nedotčena.

(2) Pokud farmaceut přerušil výkon povolání farmaceuta na dobu delší než 5 let v průběhu předcházejících 6 let, je povinen se bezodkladně po skončení přerušení výkonu povolání farmaceuta doškolit v rozsahu nejméně 60 pracovních dní na pracovišti pod ve-

dením farmaceuta způsobilého k samostatnému výkonu povolání nebo zdravotnického pracovníka s příslušnou specializovanou způsobilostí, který vyhotoví o průběhu a ukončení doškolení záznam do průkazu odbornosti (§ 23), a pokud farmaceut nemá tento průkaz, vydá o průběhu a ukončení doškolení potvrzení.

ČÁST PÁTÁ AKREDITACE

§ 13

Akreditace a akreditované zařízení

(1) Udělením akreditace se získává oprávnění k uskutečňování vzdělávacího programu, který je zveřejněn ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

(2) Vzdělávací program podle odstavce 1 uskutečňuje akreditované zařízení. Akreditovaným zařízením je zdravotnické zařízení, jiná právnická osoba nebo fyzická osoba, kterým ministerstvo udělilo akreditaci.

Akreditační řízení

§ 14

(1) Písemnou žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá ministerstvu zdravotnické zařízení nebo jiná fyzická nebo právnická osoba, která chce poskytovat specializační vzdělávání (§ 19 až 21) nebo doplňující odbornou praxi (§ 11). Žádost s podpisem žadatele o akreditaci, a je-li jím právnická osoba, s podpisem jejího statutárního orgánu, se předkládá ministerstvu ve trojím písemném vyhotovení a současně se mu žádost zasílá v elektronické podobě. V případě, že žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá zdravotnické zařízení nebo jiná právnická osoba jiného resortu než resortu ministerstva, podává se tato žádost prostřednictvím ministerstva, do jehož působnosti zdravotnické zařízení nebo jiná právnická osoba náleží.

(2) Žádost o udělení nebo prodloužení akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, adresu organizační složky zahraniční osoby na území České republiky, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nad 90 dnů nebo adresu místa trvalého pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, která žádost předkládá,
- b) název oboru specializačního vzdělávání nebo zaměření doplňující odborné praxe, který chce žadatel poskytovat,
- c) informace o druhu a rozsahu zdravotní péče poskytované žadatelem v příslušném specializačním oboru, je-li zdravotnickým zařízením,

- d) doklady o odborné a specializované způsobilosti nebo jiné odborné kvalifikaci fyzických osob (garantů, školitelů) odpovědných za průběh specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe na konkrétním pracovišti,
- e) údaje o odborné a specializované způsobilosti zaměstnanců, kteří se budou podílet na specializačním vzdělávání nebo na doplňující odborné praxi,
- f) informace o materiálním a technickém zabezpečení specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe nejméně na dobu stanovenou příslušným vzdělávacím programem,
- g) doklad o zaplacení správního poplatku za vydání rozhodnutí v akreditačním řízení.

§ 15

(1) Ministerstvo zřizuje jako svůj poradní orgán akreditační komise pro příslušné obory specializačního vzdělávání nebo zaměření doplňující odborné praxe k posouzení žádosti podle § 14 a k posouzení návrhu na odejmutí akreditace.

(2) Členy akreditační komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh odborných společností, vysokých škol připravujících studenty k výkonu zdravotnického povolání, České lékařské komory, České stomatologické komory nebo České lékárnické komory, Ministerstva práce a sociálních věcí a České správy sociálního zabezpečení s ohledem na obory, které mají být specializačním vzděláváním zabezpečeny, nebo s ohledem na zaměření doplňující odborné praxe.

(3) Akreditační komisi tvoří lichý počet členů, nejméně však 5 členů, jejichž pracovní zařazení odpovídá oboru specializačního vzdělávání, který je předmětem akreditačního řízení.

(4) Funkční období člena akreditační komise je pětileté. Funkci člena akreditační komise je možno vykonávat nejdéle ve 2 po sobě následujících obdobích.

(5) Člen akreditační komise se nemůže zúčastnit jednání o udělení, prodloužení nebo odejmutí akreditace, pokud by mohlo dojít ke střetu se zájmy osobními nebo ke zneužití informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného.

§ 16

Akreditační komise se při své činnosti řídí statutem a jednacím řádem, které vydá ministerstvo.

§ 17

(1) Ministerstvo předloží žádost o udělení, prodloužení nebo odejmutí akreditace k posouzení akreditační komisi. Akreditační komise může požádat žadatele o doplnění informací nebo o dodatečné před-

ložení požadovaných dokladů nebo může pozvat žadatele na jednání nebo si ověřit údaje uvedené v žádosti přímo u žadatele. Po posouzení žádosti předloží akreditační komise závěrečné stanovisko ministerstvu, a to do 4 měsíců od obdržení žádosti. Podle věty druhé může akreditační komise postupovat i v případech uvedených v odstavci 6.

(2) Ministerstvo rozhodne o udělení, prodloužení nebo neudělení akreditace po obdržení stanoviska akreditační komise nejpozději do 60 dnů.

(3) Akreditace se uděluje nebo prodlužuje na dobu určitou, odpovídající nejméně délce vzdělávacího programu, počítanou ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení nebo prodloužení akreditace.

(4) Rozhodnutí o udělení akreditace kromě obecných náležitostí správního rozhodnutí⁹⁾ obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, adresu organizační složky zahraniční osoby na území České republiky, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nad 90 dnů nebo adresu místa trvalého pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, místo podnikání v České republice a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, které je rozhodnutím vydáváno,
- b) název oboru specializačního vzdělávání nebo zaměření doplňující odborné praxe, v němž je akreditované zařízení oprávněno poskytovat specializační vzdělávání nebo doplňující odbornou praxi,
- c) dobu, na kterou se akreditace uděluje,
- d) termín zahájení vzdělávacího programu specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe.

(5) Platnost akreditace lze prodloužit na základě podání nové žádosti podle § 14.

(6) Ministerstvo akreditaci odejme, jestliže

- a) zjistí nedodržení příslušného vzdělávacího programu nebo takové změny u akreditovaného zařízení, které nezabezpečují odpovídající úroveň specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe,
- b) akreditované zařízení požádá o odejmutí akreditace s uvedením důvodů,
- c) akreditované zařízení nesplňuje podmínky, za nichž mu byla akreditace udělena,
- d) akreditované zařízení po předchozí písemné vý-

zvě ministerstva nesplní povinnosti podle § 18 ve lhůtě stanovené touto výzvou.

(7) Rozhodnutí o neudělení nebo odejmutí akreditace kromě obecných náležitostí správního rozhodnutí⁹⁾ obsahuje obchodní firmu nebo název, sídlo, adresu organizační složky zahraniční osoby na území České republiky, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nad 90 dnů nebo adresu místa trvalého pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, místo podnikání v České republice a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, které je rozhodnutím vydáváno.

(8) Ministerstvo zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví seznam akreditovaných zařízení a dobu, na kterou jim byla akreditace udělena, a seznam subjektů, jimž byla akreditace odňata.

§ 18

Povinnosti akreditovaných zařízení

Akreditované zařízení je povinno v rámci udělené akreditace

- a) uskutečňovat specializační vzdělávání nebo doplňující odbornou praxi podle vzdělávacích programů schválených ministerstvem,
- b) podrobit se kontrole zabezpečení specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe podle vzdělávacího programu prováděné ministerstvem,
- c) vést dokumentaci o specializačním vzdělávání nebo o doplňující odborné praxi, která obsahuje seznam účastníků vzdělávání; dokumentace o specializačním vzdělávání nebo o doplňující odborné praxi je archivována podle zvláštního právního předpisu,¹⁰⁾
- d) neprodleně, nejpozději však do 30 dnů, oznámit ministerstvu každou změnu podmínek souvisejících se zabezpečením specializačního vzdělávání nebo doplňující odborné praxe.

ČÁST ŠESTÁ

SPECIALIZAČNÍ VZDĚLÁVÁNÍ A CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

§ 19

Specializační vzdělávání

- (1) Úspěšným ukončením specializačního vzdělá-

⁹⁾ § 47 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

¹⁰⁾ Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.

vání se získává specializovaná způsobilost v příslušném oboru specializačního vzdělávání.

(2) Žádost o zařazení do oboru specializačního vzdělávání podává uchazeč ministerstvu. Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti, a průkaz odbornosti (§ 23). Cizí státní příslušníci přikládají k žádosti rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2 ministerstvo zařadí uchazeče do specializačního vzdělávání do 30 dnů po obdržení žádosti.

(4) Ministerstvo vede evidenci o lékařích, zubních lékařích a farmaceutech zařazených do specializačního vzdělávání a evidenci o lékařích, zubních lékařích a farmaceutech, kteří získali specializovanou způsobilost. Evidence obsahuje jméno, popřípadě jména, a příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo adresu místa hlášeného přechodného pobytu cizince na území České republiky nad 90 dnů nebo adresu místa trvalého pobytu cizince na území České republiky nebo bydliště v cizině, titul, datum a místo narození, státní příslušnost, datum a místo řádného ukončení studia v akreditovaném studijním programu, který poskytuje vysokoškolské vzdělání, číslo diplomu nebo jiného dokladu o uznání rovnocennosti studia získaného v cizině, název školy, studijního programu a studijního oboru, datum zapsání do specializačního vzdělávání nebo jeho zrušení, datum vykonání atestační zkoušky v příslušném oboru specializačního vzdělávání. Předmětem evidence osob vykonávajících zdravotnické povolání na základě registrace nestátního zdravotnického zařízení jsou i údaje obsažené v rozhodnutí o registraci nestátního zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu.³⁾ Osobní údaje osob uvedených v evidenci podléhají ochraně podle zvláštního právního předpisu.¹⁾

§ 20

Průběh specializačního vzdělávání

(1) Akreditované zařízení přidělí každému účastníkovi specializačního vzdělávání školitele. Školitelem může být pouze zdravotnický pracovník se specializovanou způsobilostí v oboru, ve kterém se účastník vzdělává.

(2) Školitel zejména dohlíží na odbornou stránku výkonu zdravotnického povolání, průběžně prověřuje teoretické znalosti a praktické dovednosti účastníka specializačního vzdělávání.

(3) Účastník specializačního vzdělávání je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat odbornou praxi na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem.

§ 21

Atestační zkouška

(1) Specializační vzdělávání se ukončuje atestační zkouškou před oborovou atestační komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem na základě žádosti uchazeče o vykonání atestační zkoušky. Oborové atestační komise zřizuje ministerstvo jako svůj poradní orgán s ohledem na obory, které jsou předmětem atestační zkoušky. Členy oborových atestačních komisí jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh České lékařské komory nebo České stomatologické komory nebo České lékárnické komory, odborných společností a akreditovaných a vzdělávacích zařízení a u posudkových lékařů též na návrh Ministerstva práce a sociálních věcí a České správy sociálního zabezpečení. U lékařů, zubních lékařů a farmaceutů v působnosti Ministerstva obrany je na návrh Ministerstva obrany oborová atestační komise doplněna vždy o jednoho odborníka vojenského zdravotnictví.

(2) Atestační zkouška se může ve stejném oboru specializačního vzdělávání opakovat nejvýše dvakrát, nejdříve však za 1 rok ode dne neúspěšně vykonané atestační zkoušky.

(3) Ministerstvo vydá lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi, který úspěšně vykonal atestační zkoušku, diplom o specializaci.

§ 22

Celoživotní vzdělávání

(1) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti vykonávající zdravotnické povolání se celoživotně vzdělávají.

(2) Celoživotní vzdělávání je průběžné obnovování vědomostí, dovedností a způsobilosti odpovídající získané odbornosti v souladu s rozvojem oboru a nejnovějšími vědeckými poznatky.

(3) Formy celoživotního vzdělávání jsou zejména samostatné studium odborné literatury, účast na kurzu, školicí akci, seminářích, odborných a vědeckých konferencích a kongresech v České republice a v zahraničí,

¹⁾ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

absolvování klinické stáže v akreditovaném zařízení v České republice nebo v obdobných zařízeních v zahraničí, účast na odborně vědeckých aktivitách, publikační a pedagogická činnost a vědecko-výzkumná činnost.

(4) Celoživotní vzdělávání organizují a pořádají zejména ministerstvo, vysoké školy připravující studenty k výkonu zdravotnického povolání, Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora, Česká lékárnická komora a odborné lékařské společnosti ve spolupráci s akreditovanými vzdělávacími zařízeními, zdravotnickými zařízeními, Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou správou sociálního zabezpečení. Každý pořadatel tohoto vzdělávání vydává účastníkům potvrzení o účasti na školicí akci.

(5) Účast na celoživotním vzdělávání se považuje za prohlubování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.¹²⁾

§ 23

Průkaz odbornosti

(1) Průkaz odbornosti je dokument, který obsahuje průběžné záznamy o druhu a délce absolvované odborné praxe, o zápisu do specializačního vzdělávání, o průběhu tohoto vzdělávání a o vykonaných atestačních zkouškách, popřípadě o doškolení podle § 6, 9 a 12, a o absolvování akcí v rámci celoživotního vzdělávání.

(2) Záznamy do průkazu odbornosti o

- a) odborné praxi a o výkonu povolání na pracovišti provádějí zaměstnavatelé,
- b) zařazení do specializačního vzdělávání provádí ministerstvo,
- c) výsledku vykonané atestační zkoušky provádí předseda atestační komise nebo jím pověřený člen atestační komise,
- d) účasti na vzdělávacích akcích provádějí jejich pořadatelé,
- e) doškolení při přerušení výkonu zdravotnického povolání provádí zdravotnické zařízení, v němž doškolení probíhalo.

(3) Průkaz odbornosti vydá lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi ministerstvo na základě jeho žádosti.

ČÁST SEDMÁ

ZPŮSOBILOST K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ LÉKAŘE, ZUBNÍHO LÉKAŘE A FARMACEUTA PRO STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍKY ČLENSKÝCH STÁTŮ, KTEŘÍ ZÍSKALI ZPŮSOBILOST K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ LÉKAŘE, ZUBNÍHO LÉKAŘE A FARMACEUTA V JINÉM STÁTĚ NEŽ V ČESKÉ REPUBLICE

§ 24

Základní ustanovení

(1) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti, kteří jsou státními příslušníky členského státu, mohou v České republice vykonávat zdravotnické povolání jako usazené osoby nebo jako hostující osoby.

(2) Usazenou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí státní příslušník členského státu, který vykonává na území České republiky soustavně zdravotnické povolání nebo na tomto území za tímto účelem založí podnik nebo organizační složku. Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání usazené osoby posuzuje na základě žádosti uznávací orgán.

(3) Hostující osobou se pro účely tohoto zákona rozumí státní příslušník členského státu, který je usazen na území jiného členského státu než České republiky a na území České republiky vykonává zdravotnické povolání dočasně nebo příležitostně. Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání hostující osoby se posuzuje podle zvláštního právního předpisu.¹³⁾

(4) Pro účely tohoto zákona se osobou usazenou a hostující rozumí rovněž osoba vykonávající zdravotnické povolání v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu.

(5) Členským státem původu se rozumí členský stát, ve kterém žadatel získal odbornou způsobilost pro výkon zdravotnického povolání, nebo členský stát, ve kterém uchazeč zdravotnické povolání vykonává nebo vykonával. Pro účely posuzování jiné způsobilosti se členským státem původu rozumí členský stát, v němž zdravotnické povolání uchazeč naposledy vykonával nebo jehož je uchazeč státním příslušníkem.

§ 25

Uznávací orgán a jeho působnost

(1) Uznávacím orgánem pro posuzování způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta je ministerstvo.

¹²⁾ § 126 odst. 2 a § 141a zákoníku práce.

¹³⁾ Zákon č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Ministerstvo poskytuje cizím státním příslušníkům informace týkající se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, o souvisejících právních a stavovských předpisech a o možnostech prohlubování znalosti českého jazyka.

Uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání

§ 26

(1) Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta má ten, kdo je

- a) odborně způsobilý,
- b) zdravotně způsobilý,
- c) bezúhonný.

(2) Odborně způsobilý je v České republice státní příslušník členského státu, který získal formální kvalifikaci v některém členském státě. Formální kvalifikací se rozumí znalosti a dovednosti potvrzené diplomy, osvědčeními a jinými doklady získanými v rámci vzdělávání při přípravě na příslušné povolání, na základě kterých je považován v členském státě původu za odborně způsobilého. Tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady se považují za rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci vydaným v České republice. Ministerstvo vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů v souladu s právem Evropských společenství¹⁴⁾ seznam diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci (dále jen „seznam“) udělovaných na území členských států, seznam institucí a orgánů, které je vydávají, jakož i doklady osvědčující nabytá práva. Nabytým právem se rozumí v souladu s právem Evropských společenství právo výkonu příslušného povolání v členském státě na základě formální kvalifikace nabyté v členském státě původu, přestože uvedená formální kvalifikace nesplňuje náležitosti co do obsahu nebo délky stanovené právními předpisy Evropského společenství, pokud žadatel doloží výkon příslušného povolání v délce 3 let během posledních 5 let.

(3) Specializovanou způsobilost v České republice má státní příslušník členského státu, který získal formální kvalifikaci pro příslušný obor specializace

v některém členském státě. Tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci v oboru specializace se považují za rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci vydaným v České republice. Ministerstvo vyhlásí ve Sbírce zákonů v souladu s právem Evropských společenství¹⁴⁾ jejich seznam, včetně institucí a orgánů, které je vydávají, jakož i doklady osvědčující nabytá práva. Doklad o výkonu příslušného povolání v délce 3 let během posledních 5 let se pro osvědčení nabytých práv v oblasti specializované způsobilosti nevyžaduje.

(4) Ministerstvo uzná jako dostatečný důkaz formální kvalifikace podle odstavců 2 a 3 rovněž diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci i v případě, že neodpovídají názvům uvedeným v seznamu podle odstavců 2 a 3, pokud jsou opatřené osvědčením vydaným příslušným orgánem nebo subjektem členského státu. Toto osvědčení musí potvrzovat, že dotyčné diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci byly vydány po ukončení vzdělání a odborné přípravy, které jsou v souladu s právem Evropských společenství¹⁵⁾ a jsou státy, které toto osvědčení vydaly, považovány za rovnocenné těm, jejichž názvy jsou uvedeny v seznamu.

(5) Pokud státní příslušník členského státu hodlá na území České republiky získat specializovanou způsobilost v souladu s právem Evropských společenství¹⁶⁾ ministerstvo po zhodnocení obsahu a délky specializačního vzdělání již získaného podle předložených diplomů, osvědčení a dokladů o dosažené kvalifikaci, a s přihlédnutím k odborné praxi, dalšímu a celoživotnímu vzdělávání stanoví délku požadovaného dalšího vzdělávání a jeho obsah. Délku a obsah požadovaného dalšího vzdělávání stanoví ministerstvo do 120 dnů ode dne podání žádosti. Do této lhůty se nezapočítává doba stanovená ministerstvem pro doplnění žádosti.

(6) Diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci, jakož i absolvované školení a odborná praxe získané mimo členské státy ministerstvo přezkoumá způsobem stanoveným zvláštním právním předpisem¹⁷⁾ a rozhodne ve lhůtě do 90 dnů; při jejich

¹⁴⁾ Směrnice Rady 93/16/EHS.
Směrnice Rady 78/686/EHS.
Směrnice Rady 85/433/EHS.

¹⁵⁾ Směrnice Rady 93/16/EHS.
Směrnice Rady 78/686/EHS.
Směrnice Rady 85/433/EHS.
Směrnice Rady 78/687/EHS.
Směrnice Rady 85/432/EHS.

¹⁶⁾ Článek 8 Směrnice Rady 93/16/EHS.
Článek 6 Směrnice Rady 78/686/EHS.

¹⁷⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).

uznávání přihlédne ke skutečnosti, zda byly již uznány v jiném členském státě.

§ 27

(1) Pokud zvláštní právní předpis stanoví jako kvalifikační předpoklad pro určitou činnost v oblasti farmacie délku praxe, je dokladem o splnění takové podmínky potvrzení vydané příslušným orgánem členského státu původu, které dokládá, že osoba vykonávala dotyčnou činnost po stejnou dobu v členském státě původu nebo posledního pobytu.

(2) Specializovanou způsobilost v České republice podle § 11 odst. 1 písm. b) má státní příslušník členského státu, který vykonával činnost podle § 10 odst. 2 v členském státě v délce, která odpovídá doplňující odborné praxi podle příslušného vzdělávacího programu.

§ 28

Zdravotně způsobilý je ten, kdo předloží doklad o zdravotní způsobilosti požadovaný v členském státě původu. Doklad o zdravotní způsobilosti vydaný členským státem původu nesmí být při předložení starší 90 dnů. Nepožaduje-li členský stát původu doklad o zdravotní způsobilosti pro přístup k dotyčné činnosti nebo pro její výkon, dokládá se zdravotní způsobilost na základě potvrzení osvědčujícího splnění požadavků podle tohoto zákona a prováděcího právního předpisu.

§ 29

(1) Dokladem o bezúhonnosti je

- a) osvědčení vydané příslušným orgánem členského státu původu, které dokládá, že požadavky tohoto členského státu na bezúhonnost nebo dobrou pověst pro zahájení výkonu předmětné činnosti byly splněny, nebo
- b) výpis ze zákonem stanovených rejstříků nebo, není-li k dispozici, rovnocenný doklad, vydaný příslušným orgánem členského státu původu, pokud tento členský stát nepožaduje doklad o bezúhonnosti nebo dobré pověsti u osob, které hodlají zahájit odbornou činnost.

Doklad o bezúhonnosti nesmí být při předložení starší 90 dnů od předložení žádosti.

(2) Vyjdou-li najevo závažné skutečnosti, ke kterým došlo mimo území České republiky před zahájením činnosti usazené osoby v České republice a které mohou ovlivnit přístup k výkonu odborné činnosti této osoby, musí o tom ministerstvo nebo Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora uvědomit členský stát původu.

V takovém případě řízení o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání přeruší a vyčká odpovědi dotázaného členského státu.

(3) V řízení se pokračuje ode dne přijetí odpovědi od dotázaného členského státu. V případě, že dotázaný členský stát do 90 dnů od odeslání žádosti neinformuje ministerstvo o přijatém opatření ve vztahu k osvědčení nebo dokladům, pozastavená lhůta pokračuje prvním dnem následujícím po uplynutí této 90denní lhůty.

§ 30

(1) Doklady podle § 26 až 29 mohou být předloženy i v kopii; musí být přeloženy do českého jazyka, s výjimkou dokladů vyhlášených sdělením ve Sbírce zákonů (§ 26 odst. 2). V případě pochybností je ministerstvo oprávněno požadovat přeložení těchto dokladů do českého jazyka tlumočnickem zapsaným do seznamu znalců a tlumočnicků.¹⁸⁾

(2) Pokud má ministerstvo odůvodněné pochybnosti o pravosti dokladů předložených usazenou osobou, požádá příslušný orgán členského státu, ve kterém byly doklady vydány, o potvrzení jejich pravosti. Ministerstvo dále může požadovat potvrzení skutečnosti, že usazená osoba splňuje požadavky na vzdělání stanovené tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem.

(3) Ministerstvo je povinno zajistit, aby získané informace byly použity pouze k účelům, pro které byly získány.

(4) Řízení o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání musí být skončeno nejpozději do 90 dnů po předložení veškerých dokladů.

(5) O uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání vydá ministerstvo rozhodnutí. Je-li osoba, které se rozhodnutí vydává, způsobilá k samostatnému výkonu zdravotnického povolání, obsahuje rozhodnutí i tuto skutečnost.

§ 31

Ověření znalosti českého jazyka

Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytném k výkonu příslušného zdravotnického povolání. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce ověřuje ministerstvo.

§ 32

Použití právních předpisů České republiky

Činnost usazených nebo hostujících osob se řídí právními předpisy České republiky.

¹⁸⁾ Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

§ 33

Pro účely tohoto zákona se považuje za státního příslušníka členského státu i státní příslušník smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a občan Švýcarské konfederace. Pokud tento zákon požaduje předložení dokladů vydaných příslušným orgánem členského státu nebo výkon zdravotnického povolání na území členského státu, rozumí se tím i doklady vydané příslušným orgánem smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a doklady vydané příslušným orgánem Švýcarské konfederace, a výkon povolání na území těchto států.

ČÁST OSMÁ

**ZPŮSOBILOST K VÝKONU
ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ LÉKAŘE,
ZUBNÍHO LÉKAŘE A FARMACEUTA
PRO STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍKY
JINÝCH NEŽ ČLENSKÝCH STÁTŮ
A PRO ABSOLVENTY
AKREDITOVANÝCH ZDRAVOTNICKÝCH
MAGISTERSKÝCH STUDIJNÍCH PROGRAMŮ
V ČESKÉ REPUBLICE
V JINÉM JAZYCE NEŽ ČESKÉM**

**Postup a podmínky při uznávání způsobilosti
k výkonu zdravotnického povolání**

§ 34

(1) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti, kteří získali odbornou nebo specializovanou způsobilost v oblasti poskytování zdravotní péče v cizině mimo členské státy, jsou odborně způsobilí vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky na základě úspěšného složení aprobační zkoušky, po prokázání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce; schopnost odborně se vyjadřovat v českém jazyce v rozsahu nutném k výkonu zdravotnického povolání se ověřuje v průběhu výkonu aprobační zkoušky.

(2) Uchazeči o vykonání aprobační zkoušky musí doložit osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštních právních předpisů¹⁹⁾ (dále jen „nostriфикация“).

(3) Aprobační zkouška se koná před zkušební komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Zkušební komisi zřizuje ministerstvo jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh České lékařské komory nebo České stomatologické komory nebo České lékárnické komory, odborných společností a lékařských a farmaceutických fakult. Na

základě vykonané aprobační zkoušky vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky, a to nejdéle do 30 dnů ode dne konání aprobační zkoušky.

(4) Aprobační zkoušku lze opakovat nejvýše dvakrát.

(5) Pokud osobám uvedeným v odstavci 1 uzná jejich odbornou nebo specializovanou způsobilost kterýkoli z členských států a tyto osoby doloží odbornou praxi v příslušném oboru v kterémkoli členském státě, musí vzít ministerstvo tyto okolnosti při rozhodování v úvahu. V těchto případech může ministerstvo od vykonání aprobační zkoušky upustit. Od konání aprobační zkoušky se upustí vždy, pokud byla odborná nebo specializovaná způsobilost získána v členském státě. V případě, kdy se nevyžaduje vykonání aprobační zkoušky, musí ministerstvo vydat rozhodnutí do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(6) Ministerstvo vede evidenci uchazečů o vykonání aprobační zkoušky a o vykonaných aprobačních zkouškách.

§ 35

Absolventi akreditovaných zdravotnických magisterských studijních programů všeobecné lékařství, stomatologie, zubní lékařství nebo farmacie v České republice s jiným vyučovacím jazykem než českým jsou odborně způsobilí k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce; toto ověření probíhá pohovorem v průběhu aprobační zkoušky. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce se vyžaduje v rozsahu nezbytném k výkonu zdravotnického povolání. Na základě ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce vydá ministerstvo do 90 dnů ode dne podání žádosti rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky. Je-li osoba, které se rozhodnutí vydává, způsobilá k samostatnému výkonu zdravotnického povolání, obsahuje rozhodnutí i tuto skutečnost.

§ 36

Ministerstvo vydá povolení k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky na dobu určitou s vymezením činností, které lze v rámci tohoto povolení vykonávat, cizím státním příslušníkům nebo občanům České republiky, kteří získali odbornou nebo specializovanou způsobilost v cizině a jsou do České republiky zváni

a) k předávání odborných a praktických zkušeností, nebo

¹⁹⁾ § 89 a 90 zákona č. 111/1998 Sb.

- b) z důvodu provedení jednorázových lékařských výkonů v rámci vyžádaného konzilia, nebo
- c) nabývat odborné a praktické zkušenosti a dovednosti formou stáží a výměnných praxí, pokud jsou držiteli nostrifikace vzdělání a prokáží schopnost odborně se vyjadřovat a komunikovat v českém jazyce v rozsahu požadavků nutných pro výkon jejich odborné činnosti, kterou ověřuje ministerstvo. Absolvovaná stáž nebo praxe započatá bez předchozího složení aprobační zkoušky však po jejím ukončení neopravňuje k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

ČÁST DEVÁTÁ ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

§ 37

Ministerstvo vydá prováděcí právní předpisy k provedení § 2 písm. c), § 3 odst. 2, § 21 odst. 1 a § 34 odst. 3.

ČÁST DESÁTÁ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Společná ustanovení

§ 38

Účast členů na jednáních akreditačních, atestačních a aprobačních komisí zřizovaných ministerstvem je jiným úkonem v obecném zájmu,²⁰⁾ při němž náleží členům komise náhrada mzdy. Členům komise, kteří nejsou v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu, jsou však výdělečně činní, přísluší náhrada ušlého výdělku za dobu, po kterou se účastnili na jednání komise, v jimi prokázané výši, nejvýše však ve výši průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů pro účely zaměstnanosti.²¹⁾ Členům komise náleží i náhrada jízdních výdajů v prokázané výši.

§ 39

(1) Ministerstvo, Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora jsou povinny informovat členský stát, v němž hodlá fyzická osoba vykonávat zdravotnické povolání, o trestním, správním nebo disciplinárním postihu této osoby v České republice, pokud souvisí s výkonem

zdravotnického povolání nebo může mít v daném členském státě vliv na zahájení výkonu zdravotnického povolání.

(2) V případě žádosti příslušného orgánu členského státu o poskytnutí informace o trestním, správním nebo disciplinárním postihu fyzické osoby v České republice jsou ministerstvo, Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora nebo Česká lékárnická komora povinny poskytnout požadované informace ve lhůtě 3 měsíců od doručení žádosti.

§ 40

Tento zákon se vztahuje i na lékaře, zubní lékaře a farmaceuty, kteří vykonávají zdravotnické povolání v působnosti jiných resortů než ministerstva, s tím, že zvláštní právní předpis může stanovit další podmínky výkonu zdravotnického povolání.

§ 41

Při rozhodování podle tohoto zákona se postupuje podle správního řádu,²²⁾ s výjimkou lhůt stanovených v § 17 odst. 2, § 26 odst. 6, § 30 odst. 4, § 34 odst. 5, § 35 a § 44 odst. 8.

§ 42

Ministerstvo vydá na základě žádosti lékařům, zubním lékařům a farmaceutům, kteří hodlají vykonávat své povolání v cizině a získali v České republice odbornou způsobilost nebo specializovanou způsobilost podle dosavadních právních předpisů, osvědčení potvrzující, že dosažená odborná nebo specializovaná způsobilost odpovídá odborné nebo specializované způsobilosti podle tohoto zákona. Ministerstvo též vydá zdravotnickým pracovníkům uvedeným ve větě první osvědčení potvrzující délku odborné praxe nebo výkonu zdravotnického povolání.

§ 43

Do dne vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost ustanovení § 34 odst. 1 až 4 platí pro státní příslušníky členských států Evropské unie obdobně.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 44

(1) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základních oborech anesteziologie a resuscitace, dermatovenerologie, gynekologie a porodnictví, chirurgie, klinická bio-

²⁰⁾ § 124 zákoníku práce.

²¹⁾ § 24 odst. 3 písm. c) zákona č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

²²⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

chemie, lékařská mikrobiologie, neurologie, oftalmologie, ortopedie, otorinolaryngologie, patologická anatomie, psychiatrie, urologie nebo hygiena a epidemiologie, získávají specializovanou způsobilost v obdobných oborech specializačního vzdělávání stanovených v příloze k tomuto zákonu, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem příslušného specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru pediatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru dětské lékařství, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru radiodiagnostika, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiologie a zobrazovací metody, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru radioterapie, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiační onkologie, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru interní lékařství, získávají specializovanou způsobilost v oboru vnitřní lékařství, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Bez doplnění odborné praxe podle věty první až páté získávají specializovanou způsobilost ti, kteří získali osvědčení České lékařské komory k výkonu soukromé lékařské praxe a nejméně 5 z posledních 6 let nepřetržitě vykonávali zdravotnické povolání lékaře.

(2) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru všeobecné lékařství, získávají specializovanou způsobilost v oboru praktické lékařství pro dospělé stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru pediatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru praktické lékařství pro děti a dorost stanoveném v příloze k tomuto zákonu, pokud v oboru pediatrie pracují déle než 3 roky, z toho alespoň 1 rok v primární péči.

(3) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základních oborech anesteziologie a resuscitace, dermatovenerologie, gynekologie a porodnictví, chirurgie, klinická biochemie, lékařská mikrobiologie, neurologie, oftalmologie, ortopedie, otorinolaryngologie, patologická anatomie, psychiatrie, všeobecné lékařství nebo urologie,

získávají specializovanou způsobilost v obdobných oborech specializačního vzdělávání stanovených v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru pediatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru dětské lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru radiodiagnostika, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiologie a zobrazovací metody stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru radioterapie, získávají specializovanou způsobilost v oboru radiační onkologie stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci II. stupně v základním oboru interní lékařství, získávají specializovanou způsobilost v oboru vnitřní lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(4) Lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali

- a) specializaci v nástavbovém oboru, získávají specializovanou způsobilost v obdobném oboru specializačního vzdělávání stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- b) specializaci v nástavbovém oboru audiologie nebo foniatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru audiologie a foniatrie stanoveném v příloze k tomuto zákonu, pokud si doplní chybějící část odborné praxe stanovené vzdělávacím programem tohoto specializačního oboru do 5 let od účinnosti tohoto zákona,
- c) specializaci v nástavbovém oboru dětská psychiatrie, získávají specializovanou způsobilost v oboru dětská a dorostová psychiatrie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- d) specializaci v nástavbovém oboru fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace, získávají specializovanou způsobilost v oboru rehabilitační a fyzikální medicína stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- e) specializaci v nástavbovém oboru hygiena všeobecná a komunální, získávají specializovanou způsobilost v oboru hygiena obecná a komunální stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- f) specializaci v nástavbovém oboru hygiena výživy a předmětů běžného užívání, získávají specializovanou způsobilost v oboru hygiena výživy stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- g) specializaci v nástavbovém oboru hygiena práce a nemocí z povolání, získávají specializovanou způsobilost v oboru pracovní lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- h) specializaci v nástavbovém oboru léčení alkoholismu a jiných toxikomanií, získávají specializova-

nou způsobilost v oboru návykové nemoci stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

- i) specializaci v nastavbovém oboru plicní chirurgie, získávají specializovanou způsobilost v oboru hrudní chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- j) specializaci v nastavbovém oboru přenosné nemoci, získávají specializovanou způsobilost v oboru infekční lékařství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- k) specializaci v nastavbovém oboru traumatologie, získávají specializovanou způsobilost v oboru úrazová chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- l) specializaci v nastavbovém oboru stomatologická chirurgie, získávají specializovanou způsobilost v oboru maxilofaciální chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(5) Zubní lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci I. stupně v základním oboru stomatologie a absolvovali odbornou praxi ve zdravotnickém zařízení v minimální délce 36 měsíců, získávají způsobilost k samostatnému výkonu povolání zubního lékaře [§ 7 odst. 3 písm. b)]. Zubní lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci v nastavbovém oboru čelistní ortopedie, získávají specializovanou způsobilost v oboru ortodontie stanoveném v příloze k tomuto zákonu. Zubní lékaři, kteří podle dosavadních právních předpisů získali specializaci v nastavbovém oboru stomatologická chirurgie, získávají specializovanou způsobilost v oboru orální a maxilofaciální chirurgie stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

(6) Způsobilost dentisty získaná podle dřívějších právních předpisů²³⁾ zůstává nedotčena. Za výkon povolání dentisty se považuje činnost preventivní, konzervativní a protetické ošetření chrupu, jednoduchá extrakce zubů a kořenů a ošetření chronických zánětů dásní. K výkonu ostatních činností, k nimž je způsobilý zubní lékař podle tohoto zákona, není dentista oprávněn.

(7) Farmaceuti, kteří podle dosavadních právních předpisů získali

- a) specializaci I. stupně v základním oboru farmaceutická technologie nebo klinická farmacie, získávají specializovanou způsobilost v obdobném specializačním oboru stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- b) specializaci I. stupně v základním oboru lékárenství, získávají specializovanou způsobilost ve spe-

cializačním oboru veřejné lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,

- c) specializaci I. nebo II. stupně v základním oboru farmaceutická analytika, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru laboratorní a vyšetřovací metody ve zdravotnictví stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- d) specializaci II. stupně v základním oboru lékárenství, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru nemocniční lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- e) specializaci I. stupně v základním oboru farmaceutická technologie a v nastavbovém oboru léčivé rostliny nebo organopreparáty a mikrobiologické a imunobiologické přípravky nebo radioaktivní přípravky nebo technologie lékových forem nebo organizace a řízení farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru farmaceutická technologie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- f) specializaci I. stupně v základním oboru klinická farmacie a v nastavbovém oboru biochemická a toxikologická analytika nebo biologické a mikrobiologické kontrolní metody nebo farmakologie a toxikologie léčiv nebo radioaktivní přípravky, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru klinická farmacie stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- g) specializaci I. stupně v základním oboru klinická farmacie a v nastavbovém oboru organizace a řízení farmacie nebo specializaci I. stupně v základním oboru lékárenství a v nastavbovém oboru farmakologie a toxikologie léčiv nebo organizace a řízení farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru nemocniční lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- h) specializaci I. stupně v základním oboru lékárenství a v nastavbovém oboru galenická farmacie nebo laboratorní diagnostika nebo léčivé rostliny nebo veterinární farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru veřejné lékárenství stanoveném v příloze k tomuto zákonu,
- i) specializaci I. stupně v základním oboru farmaceutická analytika a v nastavbovém oboru biochemická a toxikologická analytika nebo biochemická mikrobiologická kontrolní metoda nebo organizace a řízení farmacie, získávají specializovanou způsobilost ve specializačním oboru laboratorní a vyšetřovací metody ve zdravotnictví stanoveném v příloze k tomuto zákonu.

²³⁾ Vládní nařízení č. 25/1951 Sb., o dentistech.

Vyhláška č. 44/1966 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění pozdějších předpisů.

(8) V případě pochybností, zda lékař, zubní lékař nebo farmaceut splňuje podmínky pro získání specializované způsobilosti ve specializačním oboru stanoveném v příloze k tomuto zákonu, rozhodne ministerstvo do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(9) Zdravotníci pracovníci zařazení ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona do specializační přípravy podle dosavadních právních předpisů ji mohou ukončit buď podle dosavadních právních předpisů, nejpozději však do 30. června 2005, nebo podle tohoto zákona.

(10) Zdravotnickým pracovníkům zařazeným ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona do specializační přípravy podle dosavadních právních předpisů se započte absolvovaná část specializační přípravy do specializačního vzdělávání podle tohoto zákona.

(11) Vzdělávací zařízení zabezpečující specializační přípravu podle dosavadních právních předpisů se považují za akreditovaná zařízení podle tohoto zákona, nejdéle však 2 roky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(12) Do doby zveřejnění vzdělávacích programů jednotlivých oborů specializačního vzdělávání stanovených v příloze k tomuto zákonu se uskutečňuje specializační vzdělávání podle dosavadních specializačních náplní.

(13) Index, do kterého se přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaznamenávaly zdravotnickým pracovníkům údaje o specializační přípravě a jiných vzdělávacích akcích, může být používán i nadále jako průkaz odbornosti. O vydání nového průkazu odbornosti podle tohoto zákona mohou zdravotníci pracovníci požádat ministerstvo, pokud v dosavadním indexu není místo pro další záznamy.

(14) Lékaři, zubní lékaři a farmaceuti, kteří vykonávají zdravotnické povolání podle dosavadních právních předpisů, jsou povinni předložit doklad o zdravotní způsobilosti a o bezúhonnosti svému zaměstnavateli, jde-li o zaměstnance, nebo správnímu úřadu, který lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu,³⁾ a to do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 45

Tento zákon nabývá účinnosti třicátým dnem ode dne jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení části sedmé a § 34 odst. 5, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

Obory specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů

Specializační vzdělávání v níže uvedených oborech specializačního vzdělávání se uskutečňuje podle vzdělávacích programů jednotlivých specializačních oborů, které ministerstvo schvaluje a zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

Vzdělávací program specializačního vzdělávání obsahuje celkovou délku specializačního vzdělávání v oboru, která je pro lékaře a farmaceuty minimálně čtyřletá a pro zubní lékaře minimálně tříletá.

Vzdělávací program dále obsahuje rozsah a obsah přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, včetně doplňkové praxe, a typ pracoviště, na kterém praxe probíhá, a stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti a další nezbytné podmínky pro získání specializované způsobilosti. Minimální délka specializačního vzdělávání stanovená pro jednotlivé specializační obory musí být v souladu s právem Evropského společenství.¹⁾

Obory specializačního vzdělávání lékařů:

1. alergologie a klinická imunologie	32. hygiena a epidemiologie
2. anesteziologie a resuscitace	33. hygiena dětí a dorostu
3. angiologie	34. hygiena obecná a komunální
4. audiologie a foniatrie	35. hygiena výživy
5. cévní chirurgie	36. hyperbarická medicína a oxygenoterapie
6. dermatovenerologie	37. chirurgie
7. dětská a dorostová psychiatrie	38. infekční lékařství
8. dětská dermatovenerologie	39. intenzivní medicína
9. dětská gastroenterologie a hepatologie	40. intervenční radiologie
10. dětská gynekologie	41. kardiochirurgie
11. dětská chirurgie	42. kardiologie
12. dětská kardiologie	43. klinická biochemie
13. dětská nefrologie	44. klinická farmakologie
14. dětská neurologie	45. klinická onkologie
15. dětská onkologie a hematoonkologie	46. korektivní dermatologie
16. dětská otorinolaryngologie	47. lékařská genetika
17. dětská pneumologie	48. lékařská mikrobiologie
18. dětská radiologie	49. maxilofaciální chirurgie
19. dětská revmatologie	50. návykové nemoci
20. dětská urologie	51. nefrologie
21. dětské lékařství	52. neonatologie
22. diabetologie	53. neurochirurgie
23. dorostové lékařství	54. neurologie
24. endokrinologie	55. neuroradiologie
25. epidemiologie	56. nukleární medicína
26. gastroenterologie	57. oftalmologie
27. geriatrie	58. otorinolaryngologie
28. gerontopsychiatrie	59. ortopedie
29. gynekologie a porodnictví	60. paliativní medicína a léčba bolesti
30. hematologie a transfúzní lékařství	61. patologická anatomie
31. hrudní chirurgie	62. plastická chirurgie

63. popáleninová medicína	74. rodinné lékařství
64. posudkové lékařství	75. sexuologie
65. pracovní lékařství	76. soudní lékařství
66. praktické lékařství pro děti a dorost	77. tělovýchovné lékařství
67. praktické lékařství pro dospělé	78. tuberkulóza a respirační nemoci
68. psychiatrie	79. úrazová chirurgie (traumatologie)
69. radiační onkologie	80. urgentní medicína
70. radiologie a zobrazovací metody	81. urologie
71. rehabilitační a fyzikální medicína	82. veřejné zdravotnictví
72. reprodukční medicína	83. vnitřní lékařství
73. revmatologie	

Obory specializačního vzdělávání zubních lékařů:

1. ortodoncie
2. orální a maxilofaciální chirurgie (ústní, čelistní a obličejová chirurgie)

Obory specializačního vzdělávání farmaceutů:

1. farmaceutické technologie
2. klinická farmacie
3. laboratorní a vyšetřovací metody ve zdravotnictví
4. nemocniční lékárenství
5. radiofarmaka
6. veřejné lékárenství

96

ZÁKON

ze dne 4. února 2004

o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

**PODMÍNKY ZÍSKÁVÁNÍ A UZNÁVÁNÍ
ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU NELEKAŘSKÝCH
ZDRAVOTNICKÝCH POVOLÁNÍ
A K VÝKONU ČINNOSTÍ SOUVISEJÍCÍCH
S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍ PÉČE**

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje

- a) podmínky získávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče,
- b) celoživotní vzdělávání zdravotnických pracovníků a vzdělávání jiných odborných pracovníků,
- c) podmínky uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání pro státní příslušníky členských států Evropské unie, kteří získali odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání v jiném členském státě než v České republice, a podmínky uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče pro státní příslušníky mimo členské státy Evropské unie a pro absolventy akreditovaných zdravotnických studijních programů v České republice v jiném jazyce než českém.

(2) Tento zákon se nevztahuje na podmínky získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, které stanoví zvláštní právní předpis.¹⁾

§ 2

Vymezení základních pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) zdravotnickým povoláním souhrn činností při poskytování zdravotní péče podle tohoto zákona,
- b) zdravotnickým pracovníkem fyzická osoba, která vykonává zdravotnické povolání podle tohoto zákona,
- c) jiným odborným pracovníkem fyzická osoba provádějící činnosti, které nejsou poskytováním zdravotní péče, ale s poskytováním této péče přímo souvisejí,
- d) akreditovaným magisterským nebo bakalářským studijním oborem studijní obor v rámci příslušného studijního programu, který byl akreditován Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy podle zvláštního právního předpisu,²⁾
- e) akreditovaným zdravotnickým magisterským nebo bakalářským studijním oborem studijní obor podle písmene d), kterému bylo uděleno souhlasné stanovisko Ministerstva zdravotnictví (dále jen „ministerstvo“) ke způsobilosti absolventů vykonávat zdravotnické povolání podle zvláštního právního předpisu,²⁾
- f) absolvováním střední zdravotnické školy získání úplného středního odborného vzdělání v příslušném oboru, který získal souhlasné stanovisko ministerstva,
- g) absolvováním vyšší zdravotnické školy získání vyššího odborného vzdělání v příslušném oboru, který získal souhlasné stanovisko ministerstva,
- h) indikací pověření k výkonu činnosti na základě pokynu, ordinace, objednávky nebo lékařského předpisu,

¹⁾ Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta.

²⁾ Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

i) pacientem fyzická osoba, které se poskytuje zdravotní péče.³⁾

§ 3

Způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka

(1) Způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka má ten, kdo

- a) má odbornou způsobilost podle tohoto zákona,
- b) je zdravotně způsobilý,
- c) je bezúhonný.

(2) Zdravotní způsobilost zjišťuje a lékařský posudek³⁾ o zdravotní způsobilosti vydává praktický lékař, u zaměstnanců lékař závodní preventivní péče. Seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka, druh, četnost a obsah lékařských prohlídek, včetně rozsahu odborných vyšetření, a náležitosti lékařského posudku zdravotnických pracovníků, stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem. Zdravotnický pracovník a jiný odborný pracovník je povinen podrobit se lékařským prohlídkám za účelem posouzení zdravotní způsobilosti, a to

- a) v termínech stanovených prováděcím právním předpisem,
- b) v odůvodněných případech na vyžádání
 1. zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance,
 2. správního úřadu, který zdravotnickému pracovníkovi, poskytujícímu zdravotní péči vlastním jménem, vydal oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu.⁴⁾

(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin nebo za trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s poskytováním zdravotní péče, nebo ten, na něhož se hledí, jako by nebyl odsouzen.⁵⁾ Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů, který nesmí být starší 3 měsíců.

(4) Na způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka,

kterí jsou státními příslušníky členských států Evropské unie, se vztahuje hlava VII.

§ 4

Výkon povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka

(1) Za výkon povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka se považuje výkon činností stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, a dále řídicí, metodická, koncepční, kontrolní, výzkumná a vzdělávací činnost v příslušném oboru nebo činnost související s poskytováním zdravotní péče.

(2) Pokud tento zákon stanoví požadavky na délku výkonu zdravotnického povolání, rozumí se tím výkon povolání v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby.⁶⁾ Pokud zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník vykonává povolání v nižším rozsahu než v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby, potřebná délka výkonu povolání se úměrně prodlužuje. Do doby výkonu povolání se započítá doba pracovní neschopnosti a doba rodičovské dovolené, nejvýše však 14 týdnů v kalendářním roce. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném povolání podle tohoto zákona.

(3) Za výkon povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu (dále jen „výkon povolání bez odborného dohledu“) se považuje výkon činností, ke kterým je zdravotnický pracovník způsobilý na základě indikace lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta a které provádí bez ohledu na přítomnost nebo dosažitelnost rady a pomoci lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta; tento zákon a prováděcí právní předpis stanoví činnosti, které zdravotnický pracovník může vykonávat i bez indikace lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta. Součástí výkonu povolání bez odborného dohledu je též kontrolní činnost podle zvláštního právního předpisu.⁷⁾

(4) Za výkon povolání pod odborným dohledem se považuje výkon činností, ke kterým je zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník způsobilý nebo ke kterým způsobilost získává, při dosažitelnosti rady a pomoci zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu těchto činností bez odborného dohledu a v rozsahu, který tento zdravotnický pracovník určí.

(5) Za výkon povolání pod přímým vedením se

³⁾ Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Trestní zákon.

⁶⁾ Zákoník práce.

⁷⁾ Například zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

považuje výkon činností, ke kterým je zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník způsobilý nebo ke kterým způsobilost získává, při stálé přítomnosti a podle pokynů zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu těchto činností bez odborného dohledu a v rozsahu, který tento zdravotnický pracovník určí.

HLAVA II

ZÍSKÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI ZDRAVOTNICKÉHO PRACOVNÍKA

Díl 1

Zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu po získání odborné způsobilosti

§ 5

Odborná způsobilost k výkonu povolání všeobecné sestry

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání všeobecné sestry se získává absolvováním

- a) nejméně tříletého akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu všeobecných sester,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaná všeobecná sestra na vyšších zdravotnických školách,
- c) vysokoškolského studia ve studijních programech a studijních oborech psychologie – péče o nemocné, pedagogika – ošetřovatelství, pedagogika – péče o nemocné, péče o nemocné nebo učitelství odborných předmětů pro střední zdravotnické školy, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději v akademickém roce 2003/2004,
- d) tříletého studia v oboru diplomovaná dětská sestra nebo diplomovaná sestra pro psychiatrii na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,
- e) studijního oboru všeobecná sestra na střední zdravotnické škole, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,
- f) studijního oboru zdravotní sestra, dětská sestra, sestra pro psychiatrii, sestra pro intenzivní péči, ženská sestra nebo porodní asistentka na střední zdravotnické škole, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997, nebo
- g) tříletého studia v oboru diplomovaná porodní asistentka na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004.

(2) Všeobecná sestra, která získala odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. e) až g), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání všeobecné sestry. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

sobilost podle odstavce 1 písm. e) až g), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání všeobecné sestry. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem. Povinnost podle věty první se nevztahuje na všeobecné sestry, které po získané odborné způsobilosti absolvovaly vysokoškolské studium ošetřovatelského zaměření.

(3) Za výkon povolání všeobecné sestry se považuje poskytování ošetřovatelské péče. Dále se všeobecná sestra ve spolupráci s lékařem podílí na preventivní, léčebné, diagnostické, rehabilitační, neodkladné nebo dispenzární péči.

(4) Pokud způsobilost k výkonu všeobecné sestry získal muž, je oprávněn používat označení odbornosti všeobecný ošetřovatel.

§ 6

Odborná způsobilost k výkonu povolání porodní asistentky

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání porodní asistentky se získává absolvováním

- a) nejméně tříletého akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu porodních asistentek,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaná porodní asistentka na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,
- c) střední zdravotnické školy v oboru ženská sestra nebo porodní asistentka, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Porodní asistentka, která získala odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání porodní asistentky na úseku péče o ženu během těhotenství, porodu a šestinedělí a péče o novorozence. Porodní asistentka musí prokázat činnost na každém z těchto úseků v minimální délce 1 měsíce, kromě úseku péče o ženu během porodu, kde musí prokázat činnost v minimální délce 6 měsíců. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání porodní asistentky se považuje poskytování zdravotní péče v porodní asistenci, to je zajištění nezbytného dohledu, poskytování péče a rady ženám během těhotenství, při porodu a šestinedělí, pokud probíhají fyziologicky, vedení fyziologického porodu a poskytování péče o novorozence; součástí této zdravotní péče je také ošetřovatelská péče o ženu na úseku gynekologie. Dále se porodní asistentka ve spolupráci s lékařem podílí na preventivní, léčebné, diagnostické, rehabilitační, neodkladné nebo dispenzární péči.

(4) Pokud způsobilost k výkonu porodní asistentky získal muž, je oprávněn používat označení odbornosti porodní asistent.

§ 7

Odborná způsobilost k výkonu povolání ergoterapeuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ergoterapeuta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu ergoterapeutů,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaný ergoterapeut na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005,
- c) střední zdravotnické školy v oboru ergoterapeut, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1998/1999, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru rehabilitační pracovník a pomaturitního specializačního studia léčba prací, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004.

(2) Ergoterapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání ergoterapeuta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání ergoterapeuta se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické nebo léčebné a rehabilitační péče v oboru ergoterapie (léčba prací).

§ 8

Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického asistenta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu radiologických asistentů,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaný radiologický asistent na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru radiologický laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Radiologický asistent, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání radiologického asistenta a získání specializované způsobilosti. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání radiologického asistenta se považuje činnost v rámci ošetrovatelské péče v souvislosti s aplikací lékařského ozáření na úsecích radiodiagnostiky, radioterapie a nukleární medicíny, případně na dalších pracovištích, kde se provádějí radiologické výkony. Dále se radiologický asistent ve spolupráci s lékařem podílí na diagnostické a léčebné péči a činnostech souvisejících s radiační ochranou podle zvláštního právního předpisu;⁸⁾ pokud radiologický asistent vykonává určené činnosti zvláště důležité z hlediska radiační ochrany, musí splňovat zvláštní požadavky stanovené zvláštním právním předpisem.⁸⁾

§ 9

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotního laboranta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotního laboranta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu zdravotních laborantů,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný zdravotní laborant na vyšších zdravotnických školách,
- c) akreditovaného bakalářského studijního oboru přírodovědného zaměření nebo nejméně tříletého studia v oborech přírodovědného zaměření na vyšších odborných školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu laboratorní metody, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru zdravotní laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Zdravotní laborant, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání zdravotního laboranta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání zdravotního laboranta se považuje laboratorní činnost v rámci diagnostické péče a vyšetřování a měření složek životních a pracovních podmínek v rámci ochrany veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem a odborným pracovníkem v laboratorních metodách.

⁸⁾ Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 10

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotně-sociálního pracovníka

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotně-sociálního pracovníka se získává absolvováním

- a) akreditovaného bakalářského nebo magisterského studijního oboru sociálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu zdravotně-sociálního pracovníka,
- b) nejméně tříletého studia v oborech sociálního zaměření na vyšších odborných školách a akreditovaného kvalifikačního kurzu zdravotně-sociálního pracovníka, nebo
- c) specializačního studia v oboru zdravotně-sociální péče po získané odborné způsobilosti všeobecné sestry podle § 5.

(2) Za výkon povolání zdravotně-sociálního pracovníka se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické a rehabilitační péče v oboru zdravotně sociální péče. Dále se zdravotně-sociální pracovník podílí na ošetrovatelské péči v oblasti uspokojování sociálních potřeb pacienta.

§ 11

Odborná způsobilost k výkonu povolání optometristy

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání optometristy se získává absolvováním akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu optometristů.

(2) Za výkon povolání optometristy se považuje činnost v rámci diagnostiky a korekce očních refrakčních vad a poradenství a aplikace kontaktních čoček.

§ 12

Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoptisty

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoptisty se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu ortoptistů,
- b) studijního oboru pro přípravu všeobecných sester podle § 5 a pomaturitního specializačního studia ortoptika-pleoptika, pokud bylo studium prvního ročníku pomaturitního specializačního studia zahájeno nejpozději ve školním roce 2006/2007, nebo

c) studijního oboru pro přípravu všeobecných sester podle § 5 a dlouhodobé přípravy v ortoptice a pleoptice, pokud bylo studium prvního ročníku pomaturitního specializačního studia zahájeno nejpozději v roce 1994.

(2) Ortoptista, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. b) a c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání ortoptisty. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání ortoptisty se považuje činnost v rámci preventivní, léčebné a diagnostické péče poskytované ve spolupráci s lékařem pacientům s motorickými nebo senzorickými očními poruchami, a prevence těchto poruch.

§ 13

Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta ochrany veřejného zdraví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta ochrany veřejného zdraví se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu asistentů ochrany veřejného zdraví,
- b) studia oboru diplomovaný asistent hygienické služby na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru asistent hygienické služby, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Asistent ochrany veřejného zdraví, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání asistenta ochrany veřejného zdraví. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání asistenta ochrany veřejného zdraví se považuje činnost v rámci ochrany a podpory veřejného zdraví podle zvláštních právních předpisů.⁹⁾ Dále asistent ochrany veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem plní úkoly v oblasti prevence onemocnění a ochrany veřejného zdraví.

⁹⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

§ 14

**Odborná způsobilost k výkonu povolání
ortotika-protetika**

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortotika-protetika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu ortotiků-protetiků,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný ortotik-protetik na vyšších zdravotnických školách, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru ortopedicko-protetický technik nebo v oboru ortopedický protetik, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Ortotik-protetik, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání ortotika-protetika. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání ortotika-protetika se považuje činnost v rámci léčebné a rehabilitační péče, kdy na základě indikace lékaře navrhuje, zhotovuje a opravuje ortopedické a protetické pomůcky.

§ 15

**Odborná způsobilost k výkonu povolání
nutričního terapeuta**

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního terapeuta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu nutričních terapeutů,
- b) tříletého studia v oboru diplomovaná dietní sestra na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005,
- c) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný nutriční terapeut na vyšších zdravotnických školách, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru dietní sestra, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Nutriční terapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. d), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání nutričního terapeuta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání nutričního terapeuta se považuje činnost v rámci preventivní péče na úseku klinická výživa a specifické ošetrovatelské péče zaměřené na uspokojování nutričních potřeb. Dále se nutriční

terapeut ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné a diagnostické péči v oboru klinická výživa.

§ 16

**Odborná způsobilost k výkonu povolání
zubního technika**

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubního technika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu zubních techniků,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný zubní technik na vyšších zdravotnických školách, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru zubní technik, zubní technik pro sluchově postižené nebo zubní laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Zubní technik, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání zubního technika. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání zubního technika se považuje činnost v rámci léčebné a preventivní péče, kdy na základě indikace a návrhu zubního lékaře zhotovuje a opravuje všechny druhy stomatologických protéz a ortodontických pomůcek.

§ 17

**Odborná způsobilost k výkonu povolání
dentální hygienistky**

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání dentální hygienistky se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu dentálních hygienistek, nebo
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaná dentální hygienistka na vyšších zdravotnických školách.

(2) Dentální hygienistka, která získala odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. b) ve studiu zahájeném nejpozději ve školním roce 2004/2005, může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání dentální hygienistky. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání dentální hygienistky se považuje výchovná činnost v rámci zubní prevence. Dále se dentální hygienistka pod odborným dohledem zubního lékaře podílí na preventivní léčebné a diagnostické péči na úseku dentální hygieny.

(4) Pokud způsobilost k výkonu povolání den-

tální hygienistky získal muž, je oprávněn používat označení odbornosti dentální hygienista.

§ 18

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu zdravotnických záchranářů,
- b) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný zdravotnický záchranář na vyšších zdravotnických školách, nebo
- c) střední zdravotnické školy v oboru zdravotnický záchranář, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1998/1999.

(2) Zdravotnický záchranář, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. c), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání zdravotnického záchranáře. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání zdravotnického záchranáře se považuje činnost v rámci specifické ošetrovatelské péče na úseku neodkladné péče a akutního příjmu. Dále se zdravotnický záchranář podílí na neodkladné léčebné a diagnostické péči.

§ 19

Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceutického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceutického asistenta se získává absolvováním

- a) nejméně tříletého studia v oboru diplomovaný farmaceutický asistent na vyšších zdravotnických školách, nebo
- b) střední zdravotnické školy v oboru farmaceutický laborant, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2004/2005.

(2) Farmaceutický asistent, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. b), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu až po 3 letech výkonu povolání farmaceutického asistenta. Do té doby musí vykonávat své povolání pouze pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání farmaceutického asistenta se považují odborné činnosti spojené zejména s přípravou, výdejem, kontrolou a uchováváním léčiv a zdravotnických prostředků.

§ 20

Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského technika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu biomedicínských techniků, nebo
- b) akreditovaného bakalářského studia v oborech elektrotechnického zaměření nebo nejméně tříletého studia na vyšších odborných školách v oborech elektrotechnického zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu biomedicínská technika.

(2) Za výkon povolání biomedicínského technika se považuje činnost v rámci diagnostické a léčebné péče v oboru biomedicínské techniky ve spolupráci s biomedicínským inženýrem nebo lékařem.

§ 21

Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického technika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu radiologických techniků, nebo
- b) akreditovaného bakalářského studijního oboru matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu radiologická technika.

(2) Za výkon povolání radiologického technika se považuje činnost související s radiační ochranou podle zvláštního právního předpisu,⁸⁾ především asistence radiologickému fyzikovi; pokud radiologický technik vykonává určené činnosti zvláště důležité z hlediska radiační ochrany, musí splňovat zvláštní požadavky stanovené zvláštním právním předpisem.⁸⁾ Dále se radiologický technik ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné a diagnostické péči.

Díl 2

**Zdravotnický pracovník
způsobilý k výkonu zdravotnického povolání
bez odborného dohledu
po získání odborné a specializované způsobilosti**

§ 22

Odborná způsobilost k výkonu povolání psychologa ve zdravotnictví a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického psychologa

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání psychologa ve zdravotnictví se získává absolvováním nejméně pětiletého akreditovaného zdravotnického ma-

gisterského jednooborového studijního oboru psychologie.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti psycholog ve zdravotnictví pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem klinického psychologa způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu.

(3) Specializovaná způsobilost psychologa ve zdravotnictví se získává úspěšným dokončením specializačního vzdělávání v trvání 5 let atestační zkouškou. Označení odbornosti psychologa ve zdravotnictví se specializovanou způsobilostí je klinický psycholog.

(4) Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického psychologa se získává absolvováním nejméně pětiletého akreditovaného magisterského jednooborového studijního oboru psychologie a specializačního vzdělávání v oboru klinická psychologie, pokud bylo studium v akreditovaném magisterském studijním oboru zahájeno nejpozději ve školním roce 2007/2008.

(5) Za výkon povolání psychologa ve zdravotnictví (odstavec 1) se považuje činnost preventivní, diagnostická, léčebná, neodkladná, rehabilitační a dispenzární v oboru klinická psychologie prováděná bez indikace lékaře.

(6) Za výkon povolání klinického psychologa (odstavce 3 a 4) se považují činnosti uvedené v odstavci 5 a činnost posudková a revizní.

§ 23

Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického logopeda

(1) Odborná a specializovaná způsobilost k výkonu povolání klinického logopeda se získává absolvováním akreditovaného magisterského studijního oboru speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z logopedie a surdopedie a absolvováním specializačního vzdělávání v oboru klinická logopedie v trvání 3 let; absolvováním specializačního vzdělávání získává logoped současně specializovanou způsobilost.

(2) Do doby získání odborné a specializované způsobilosti logoped pracuje ve zdravotnickém zařízení jako jiný odborný pracovník (§ 43) pod odborným dohledem klinického logopeda způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

(3) Za výkon povolání klinického logopeda se považuje činnost v rámci diagnostické, léčebné, rehabilitační, preventivní, posudkové a dispenzární péče v oboru klinická logopedie.

§ 24

Odborná způsobilost k výkonu povolání fyzioterapeuta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání fyzioterapeuta se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu fyzioterapeutů,
- b) akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního oboru pro přípravu fyzioterapeutů,
- c) tříletého studia v oboru diplomovaný fyzioterapeut na vyšších zdravotnických školách, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004, nebo
- d) střední zdravotnické školy v oboru fyzioterapeut nebo v oboru rehabilitační pracovník, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti fyzioterapeut pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem fyzioterapeuta způsobilého k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Fyzioterapeut, který získal odbornou způsobilost podle odstavce 1 písm. a), může vykonávat své povolání bez odborného dohledu, pokud prokáže minimálně 3 roky výkonu povolání v oboru.

(4) Za výkon povolání fyzioterapeuta se považuje činnost v rámci preventivní, diagnostické, léčebné a rehabilitační péče v oboru fyzioterapie.

§ 25

Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického fyzika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání radiologického fyzika se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu radiologických fyziků, nebo
- b) akreditovaného magisterského studijního oboru matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu radiologická fyzika.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti radiologický fyzik pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem radiologického fyzika způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Za výkon povolání radiologického fyzika se považuje činnost související s radiační ochranou podle zvláštního právního předpisu;⁸⁾ pokud radiologický fyzik vykonává určené činnosti zvláště důležité z hlediska radiační ochrany, musí splňovat zvláštní požadavky stanovené zvláštním právním předpisem.⁸⁾ Dále

se radiologický fyzik ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné a diagnostické péči.

§ 26

Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu odborného pracovníka v laboratorních metodách, nebo
- b) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu odborné zdravotnické laboratorní metody nebo kvalifikačního kurzu výroba, příprava a kontrola léčivých přípravků.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti odborný pracovník v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Za výkon povolání odborného pracovníka v laboratorních metodách a v přípravě léčivých přípravků se považuje

- a) laboratorní činnost v rámci diagnostické péče a vyšetřování a měření složek životních a pracovních podmínek v rámci ochrany veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem,
- b) příprava léčivých přípravků na pracovištích nukleární medicíny, imunologických či mikrobiologických pracovištích zdravotnických zařízení nebo v zařízeních ochrany veřejného zdraví.

§ 27

Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského inženýra

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání biomedicínského inženýra se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu biomedicínských inženýrů, nebo
- b) akreditovaného magisterského studijního oboru elektrotechnického zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu biomedicínské inženýrství.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti biomedicínský inženýr pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu, z toho prvních 6 měsíců pod jeho přímým vedením.

(3) Za výkon povolání biomedicínského inženýra

se považuje činnost v rámci diagnostické a léčebné péče ve spolupráci s lékařem.

§ 28

Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v ochraně veřejného zdraví

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v ochraně veřejného zdraví se získává absolvováním

- a) akreditovaného zdravotnického magisterského studijního oboru pro přípravu odborného pracovníka v ochraně veřejného zdraví, nebo
- b) akreditovaného magisterského studijního oboru přírodovědného nebo matematicko-fyzikálního zaměření a akreditovaného kvalifikačního kurzu v ochraně veřejného zdraví.

(2) Do doby získání specializované způsobilosti odborný pracovník v ochraně veřejného zdraví pracuje ve zdravotnickém zařízení pod odborným dohledem.

(3) Za výkon povolání odborného pracovníka v ochraně veřejného zdraví se považuje činnost v rámci ochrany a podpory veřejného zdraví podle zvláštních právních předpisů.) Dále odborný pracovník v ochraně veřejného zdraví ve spolupráci s lékařem plní úkoly v oblasti prevence onemocnění a ochrany veřejného zdraví.

Díl 3

Zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu zdravotnického povolání pod odborným dohledem nebo přímým vedením

§ 29

Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zdravotnického asistenta se získává absolvováním

- a) střední zdravotnické školy v oboru zdravotnický asistent, nebo
- b) akreditovaného kvalifikačního kurzu zdravotnický asistent po získání úplného středního vzdělání nebo úplného středního odborného vzdělání a způsobilosti k výkonu povolání ošetřovatele podle § 36.

(2) Dále mají odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotnického asistenta zdravotničtí pracovníci, kteří získali způsobilost k výkonu povolání

- a) zdravotnického záchranáře podle § 18, nebo
- b) porodní asistentky podle § 6.

(3) Za výkon povolání zdravotnického asistenta se považuje poskytování ošetřovatelské péče pod odborným dohledem všeobecné sestry nebo porodní asistentky. Dále se zdravotnický asistent ve spolupráci

s lékařem podílí na preventivní, léčebné, rehabilitační, neodkladné, diagnostické a dispenzární péči.

§ 30

Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního asistenta se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru laboratorní asistent.

(2) Za výkon povolání laboratorního asistenta se považuje činnost v rámci diagnostické péče pod odborným dohledem.

§ 31

Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoticko-protetického technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ortoticko-protetického technika se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru ortoticko-protetický technik.

(2) Za výkon povolání ortoticko-protetického technika se považuje činnost v rámci léčebné a rehabilitační péče spočívající v navrhování, zhotovování a opravování ortopedických a protetických pomůcek na základě indikace lékaře a pod odborným dohledem ortotika-protetika.

§ 32

Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního asistenta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání nutričního asistenta se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru nutriční asistent.

(2) Za výkon povolání nutričního asistenta se považuje činnost v rámci specifické ošetrovatelské péče pod odborným dohledem nutričního terapeuta. Dále se nutriční asistent ve spolupráci s lékařem podílí na preventivní, léčebné a diagnostické péči v oboru klinická výživa.

§ 33

Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta zubního technika

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání asistenta zubního technika se získává absolvováním střední zdravotnické školy v oboru asistent zubního technika nebo asistent zubního technika pro sluchově postižené.

(2) Za výkon povolání asistenta zubního technika se považuje činnost v rámci léčebné a preventivní péče, kdy na základě indikace a návrhu zubního lékaře a pod odborným dohledem zubního technika nebo zubního lékaře zhotovuje a opravuje všechny druhy stomatolo-

gických protéz, ortodontických pomůcek a dalších stomatologických výrobků.

§ 34

Odborná způsobilost k výkonu povolání dezinfektora

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání dezinfektora se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru dezinfektor.

(2) Za výkon povolání dezinfektora se považuje činnost v rámci ochrany veřejného zdraví pod odborným dohledem.

§ 35

Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru řidič vozidla zdravotnické záchranné služby, řidič vozidla rychlé zdravotnické pomoci nebo řidič vozidla rychlé lékařské pomoci.

(2) Za výkon povolání řidiče vozidla zdravotnické záchranné služby se považuje činnost v rámci neodkladné péče a zdravotnické dopravy, kdy se pod odborným dohledem podílí na poskytování zdravotní péče na úseku neodkladné péče.

§ 36

Odborná způsobilost k výkonu povolání ošetrovatele

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání ošetrovatele se získává absolvováním

- akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru ošetrovatel,
- tříletého studia ukončeného závěrečnou zkouškou na střední zdravotnické škole v oboru ošetrovatel,
- akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru ošetrovatel/ošetrovatelka-pěstounka, charitní ošetrovatel, ošetrovatel nebo pěstounka, pokud bylo studium zahájeno do konce roku 2004,
- studia ukončeného závěrečnou zkouškou na střední zdravotnické škole, zdravotnické odborné škole nebo středním odborném učilišti zdravotnickém v oboru ošetrovatel/ošetrovatelka, ošetrovatel/ošetrovatelka se zaměřením na rodinnou výchovu nebo v oboru zdravotník prvního zaměření – ošetrovatelské a pečovatelské práce, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004,
- nejméně 4 semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu všeobecné lékařství a složením zkoušky z předmětu oše-

třovatelství, péče o nemocné nebo obdobného předmětu včetně praktické části výuky,

- f) 3 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního programu pro přípravu všeobecných sester nebo porodních asistentek nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole,
- g) 3 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru všeobecná sestra, dětská sestra nebo zdravotní sestra, nebo
- h) 4 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotnický asistent.

(2) Za výkon povolání ošetrovatele se považuje poskytování ošetrovateľské péče pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu v oboru ošetrovateľství; dále se ošetrovatel ve spolupráci s lékařem podílí na léčebné, rehabilitační, neodkladné a diagnostické péči.

§ 37

Odborná způsobilost k výkonu povolání maséra a nevidomého a slabozrakého maséra

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání maséra nebo nevidomého a slabozrakého maséra se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru masér nebo nevidomý a slabozraký masér.

(2) Za výkon povolání maséra a nevidomého a slabozrakého maséra se považuje činnost v rámci rehabilitační a léčebné péče pod přímým vedením fyzioterapeuta způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

§ 38

Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního pracovníka

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání laboratorního pracovníka se získává absolvováním

- a) studia ukončeného závěrečnou zkouškou na zdravotnické odborné škole nebo středním odborném učilišti zdravotnickém v oboru zdravotník druhého zaměření – laboratorní práce a lékárenství, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 1996/1997, nebo
- b) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru laboratorní pracovník, pokud bylo studium zahájeno nejpozději v roce 2004.

(2) Za výkon povolání laboratorního pracovníka se považuje činnost v rámci diagnostické péče pod odborným dohledem.

§ 39

Odborná způsobilost k výkonu povolání zubní instrumentářky

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání zubní instrumentářky se získává absolvováním

- a) akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru zubní instrumentářka, nebo
- b) absolvováním dvouletého studia ukončeného závěrečnou zkouškou na střední zdravotnické škole, zdravotnické odborné škole nebo středním zdravotnickém učilišti v oboru zubní instrumentářka.

(2) Za výkon povolání zubní instrumentářky se považuje činnost v rámci léčebné a diagnostické péče v oboru stomatologické prevence a zubního lékařství pod odborným dohledem zubního lékaře nebo dentální hygienistky.

§ 40

Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče dopravy nemocných a raněných

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání řidiče dopravy nemocných a raněných se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru řidič vozidla dopravy nemocných a raněných.

(2) Za výkon povolání řidiče dopravy nemocných a raněných se považuje činnost pod odborným dohledem v rámci zdravotnické dopravy.

§ 41

Odborná způsobilost k výkonu povolání autoptického laboranta

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání autoptického laboranta se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru autoptický laborant nebo pitevní laborant-preparátor.

(2) Za výkon povolání autoptického laboranta se považuje činnost v rámci diagnostické péče na úseku patologie pod přímým vedením lékaře.

§ 42

Odborná způsobilost k výkonu povolání sanitáře

(1) Odborná způsobilost k výkonu povolání sanitáře se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru

- a) všeobecný sanitář,
- b) sanitář pro operační sál,
- c) sanitář pro laboratoř a transfúzní oddělení,
- d) sanitář pro zařízení lékárenské péče,
- e) sanitář pro lázně a léčebnou rehabilitaci, nebo
- f) sanitář pro autoptické oddělení nebo sanitář pro pitevnu.

(2) Dále odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání sanitáře mají fyzické osoby, které absolvovaly část studia na středních nebo vyšších zdravotnických školách nebo v akreditovaných zdravotnických studijních programech uskutečňovaných vysokými školami podle zvláštního právního předpisu,²⁾ a to absolvováním

- a) 3 semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu všeobecné lékařství, a to v oboru všeobecný sanitář, sanitář pro operační sál, sanitář pro laboratoř a transfúzní oddělení a sanitář pro autoptické oddělení,
- b) 2 semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu farmacie nebo oboru diplomovaný farmaceutický asistent na vyšších zdravotnických školách, a to v oboru sanitář pro lékárenskou péči,
- c) 2 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního programu pro přípravu všeobecných sester nebo porodních asistentek nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole, a to v oboru všeobecný sanitář a sanitář pro operační sál,
- d) 3 semestrů akreditovaného zdravotnického vysokoškolského studijního programu pro přípravu fyzioterapeutů nebo ergoterapeutů nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole, a to v oboru sanitář pro lázně a léčebnou rehabilitaci,
- e) 3 semestrů akreditovaného zdravotnického vysokoškolského studijního programu pro přípravu odborných pracovníků v laboratorních metodách nebo zdravotních laborantů nebo příslušného studijního oboru na vyšší zdravotnické škole, a to v oboru sanitář pro laboratoř a transfúzní oddělení,
- f) 3 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotnický asistent, a to v oboru všeobecný sanitář, nebo
- g) 3 ročníků studia na střední zdravotnické škole v oboru laboratorní asistent, a to v oboru sanitář pro laboratoř a transfúzní oddělení.

(3) Za výkon povolání sanitáře se považuje pomocná činnost v rámci poskytování zdravotní péče pod odborným dohledem zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

HLAVA III

ZÍSKÁVÁNÍ ZPŮSOBILOSTI JINÉHO ODBORNÉHO PRACOVNÍKA

§ 43

Odborná způsobilost

(1) Výkonem povolání jiného odborného pracov-

níka se rozumí provádění činností, které přímo souvisejí s poskytováním zdravotní péče. Činnosti, které jsou součástí výkonu zdravotní péče, vykonává jiný odborný pracovník pouze pod odborným dohledem nebo přímým vedením v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a jako zaměstnanec zdravotnického zařízení.

(2) Odborná způsobilost k výkonu povolání jiného odborného pracovníka se získává absolvováním

- a) akreditovaného magisterského studijního programu uskutečňovaného vysokou školou ve studijním oboru
 1. jednooborového studia psychologie, pokud bylo zahájeno nejpozději ve školním roce 2007/2008 (psycholog),
 2. speciální pedagogika se státní závěrečnou zkouškou z logopedie a surdopedie (logoped),
 3. matematicko-fyzikálního zaměření,
 4. přírodovědného zaměření, to je biologického nebo chemického zaměření, včetně veterinárního lékařství a farmacie,
 5. elektrotechnického zaměření, nebo
 6. sociálního zaměření (sociální pracovník),
- b) akreditovaného bakalářského studijního programu uskutečňovaného vysokou školou ve studijním oboru
 1. matematicko-fyzikálního zaměření,
 2. přírodovědného zaměření, to je biologického nebo chemického zaměření,
 3. elektrotechnického zaměření, nebo
 4. sociálního zaměření (sociální pracovník),
- c) vyšší odborné školy ve studijním oboru
 1. přírodovědného zaměření, to je biologického nebo chemického zaměření,
 2. elektrotechnického zaměření, nebo
 3. sociálního zaměření (sociální pracovník),
- d) střední odborné školy ve studijním oboru
 1. biologického nebo chemického zaměření,
 2. elektrotechnického zaměření, nebo
 3. sociálního zaměření.

§ 44

Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání

Jiný odborný pracovník získá odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání absolvováním specializačního vzdělávání nebo akreditovaného kvalifikačního kurzu podle hlavy V; výčet těchto zdravotnických povolání je uveden v hlavě II dílech 1 a 2.

HLAVA IV AKREDITACE

§ 45

Akreditace a akreditované zařízení

(1) Udělením akreditace se získává oprávnění k uskutečňování vzdělávacího programu nebo jeho části schváleného ministerstvem (dále jen „vzdělávací program“), který je zveřejněn ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví, pro

- a) obor specializačního vzdělávání,
- b) certifikovaný kurz, nebo
- c) akreditovaný kvalifikační kurz.

(2) Vzdělávací program podle odstavce 1 uskutečňuje akreditované zařízení. Akreditovaným zařízením je zdravotnické zařízení, jiná právnická osoba nebo fyzická osoba, kterým ministerstvo udělilo akreditaci.

Akreditační řízení

§ 46

(1) Písemnou žádost o udělení nebo prodloužení akreditace předkládá ministerstvu zdravotnické zařízení, jiná právnická osoba nebo fyzická osoba, která má zájem uskutečňovat vzdělávací program.

(2) Žádost s podpisem statutárního orgánu žadatele o akreditaci nebo prodloužení akreditace se předkládá ministerstvu v trojím písemném vyhotovení a v elektronické podobě.

(3) Žádost o udělení nebo prodloužení akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno, která žádost předkládá,
- b) název vzdělávacího programu, který žadatel hodlá uskutečňovat,
- c) doklady o oprávnění užívat prostory, v nichž bude probíhat vzdělávání nebo jeho část,
- d) doklady o odborné a specializované způsobilosti, popřípadě o jiné kvalifikaci, odpovídající zaměření vzdělávacího programu, fyzických osob (garantů, školitelů) odpovědných za průběh vzdělávání na konkrétním pracovišti,
- e) doklady o odborné způsobilosti, popřípadě o jiné kvalifikaci, odpovídající zaměření vzdělávacího programu, zaměstnanců a dalších fyzických osob, kteří se budou podílet na vzdělávání,
- f) doklady o materiálním a technickém zabezpečení

vzdělávacího programu nejméně na dobu stanovenou příslušným vzdělávacím programem,

- g) doklady o druhu a rozsahu zdravotní péče zajišťované žadatelem v příslušném oboru,
- h) počet míst pro vzdělávací program, předpokládané celkové neinvestiční náklady, z toho mzdové a ostatní osobní náklady,
- i) rozpis předpokládané výše nákladů na 1 účastníka a v případě, že vzdělávání bude delší než 1 rok, též rozpis na jednotlivé roky pro jednotlivé roky vzdělávání.

§ 47

(1) Ministerstvo zřizuje akreditační komisi jako svůj poradní orgán k posouzení žádosti podle § 46 a k posouzení odejmutí akreditace.

(2) Členy akreditační komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví.

(3) Funkční období stálého člena akreditační komise je pětileté. Funkci stálého člena akreditační komise je možno vykonávat nejdéle ve 2 po sobě následujících obdobích. Kromě stálých členů ministr zdravotnictví jmenuje do akreditační komise další členy s ohledem na obory, které mají být vzděláváním zabezpečeny. Před uplynutím funkčního období může být člen akreditační komise odvolán z funkce jen pro ztrátu bezúhonnosti, pro dlouhodobou neúčast na práci akreditační komise, přestane-li být zaměstnancem nebo členem instituce, na jejíž návrh byl jmenován, nebo na vlastní žádost.

(4) Člen akreditační komise se nemůže zúčastnit jednání o udělení akreditace, pokud by mohlo dojít ke střetu se zájmy osobními, zejména ke zneužití informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného.

§ 48

(1) Stálými členy akreditační komise jsou jmenováni nejméně

- a) 2 zástupci ministerstva,
- b) 2 zástupci akreditovaných zařízení,
- c) 2 zástupci organizace zaměstnavatelů,
- d) 1 zástupce každého zdravotnického povolání, které lze vykonávat bez odborného dohledu, a to na návrh profesního sdružení, které sdružuje nejvíce fyzických osob¹⁰⁾ vykonávajících takové zdravotnické povolání,
- e) 1 zástupce resortu, jehož zdravotnického zařízení se akreditační řízení týká.

(2) Dalšími členy akreditační komise jsou odbor-

¹⁰⁾ Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.

níci příslušného specializačního oboru, kterého se týká akreditační řízení, a to minimálně 1 zástupce na návrh příslušného profesního sdružení.

(3) Organizační řád a statut akreditační komise vydává ministerstvo a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

§ 49

(1) Akreditační komise může požádat žadatele o akreditaci nebo o prodloužení akreditace o doplnění informací, o dodatečné předložení požadovaných dokladů, pozvat žadatele na jednání nebo na místě plánovaného uskutečňování vzdělávacího programu prověřit skutečnosti uvedené v žádosti, pokud je to nutné pro posouzení žádosti. Po posouzení žádosti předloží akreditační komise závěrečné stanovisko ministerstvu do 60 dnů ode dne obdržení žádosti.

(2) Akreditace se uděluje na dobu určitou, odpovídající nejméně délce vzdělávacího programu, počítanou ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení akreditace.

(3) Rozhodnutí o udělení akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, které je rozhodnutí vydáváno,
- b) název vzdělávacího programu, v němž je akreditované zařízení oprávněno poskytovat vzdělávání,
- c) stanovení počtu míst pro vzdělávání v jednotlivých vzdělávacích programech,
- d) dobu, na kterou se akreditace uděluje,
- e) termín zahájení vzdělávacího programu,
- f) datum vydání rozhodnutí, razítko a podpis osoby oprávněné k vydání rozhodnutí.

(4) Ministerstvo akreditaci neudělí, jestliže

- a) vzdělávací program není dostatečně zabezpečen po stránce personální nebo materiální nebo technické,
- b) žadatel neposkytuje zdravotní péči v rozsahu požadovaném vzdělávacím programem; toto se nevztahuje na akreditované zařízení, které žádá o akreditaci pouze teoretické části vzdělávacího programu,
- c) není dostatečná společenská poptávka po vzdělávání v oboru uvedeném v žádosti o akreditaci, nebo
- d) v žádosti byly uvedeny nesprávné údaje, které jsou rozhodující pro udělení akreditace.

(5) Ministerstvo akreditaci odejme, jestliže

- a) zjistí nedodržování příslušného vzdělávacího programu,

- b) došlo ke změnám podmínek akreditovaného zařízení, které není schopno zabezpečit odpovídající úroveň vzdělávání,
- c) akreditované zařízení požádá o odejmutí akreditace s uvedením důvodů,
- d) akreditované zařízení nesplňuje podmínky, za nichž mu byla akreditace udělena, nebo
- e) akreditované zařízení po předchozí písemné výzvě ministerstva nesplní povinnosti podle § 50 ve lhůtě stanovené touto výzvou.

(6) Rozhodnutí o neudělení nebo odejmutí akreditace obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo právnické osoby, bylo-li přiděleno, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání a identifikační číslo fyzické osoby, které je rozhodnutí vydáváno,
- b) sdělení o neudělení nebo odejmutí akreditace a jeho zdůvodnění,
- c) datum vydání rozhodnutí, razítko a podpis osoby oprávněné k vydání rozhodnutí.

(7) Ministerstvo rozhodne o udělení, prodloužení, neudělení nebo odejmutí akreditace do 60 dnů po obdržení stanoviska akreditační komise.

(8) Novou žádost o udělení akreditace lze podat nejdříve po uplynutí 180 dnů ode dne vydání rozhodnutí o neudělení nebo odejmutí akreditace. V této žádosti musí žadatel prokázat, že pominuly důvody pro neudělení nebo odejmutí akreditace.

(9) Ministerstvo může stanovit podrobnosti akreditačního řízení prováděcím právním předpisem.

(10) Ministerstvo zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví seznam akreditovaných zařízení a dobu, na kterou jim byla akreditace udělena, a seznam subjektů, jimž byla akreditace odejmuta.

§ 50

Povinnosti akreditovaných zařízení

(1) Akreditované zařízení je povinno v rámci udělené akreditace

- a) uskutečňovat vzdělávání podle vzdělávacích programů,
- b) předkládat ministerstvu roční zprávu o organizačním a finančním zajištění vzdělávání,
- c) podrobit se kontrole zabezpečení vzdělávání podle vzdělávacího programu, prováděné ministerstvem,
- d) vést dokumentaci o vzdělávání, která obsahuje seznam účastníků vzdělávání; dokumentace o vzdě-

lávání je archiválií podle zvláštního právního předpisu,¹¹⁾

- e) neprodleně, nejpozději do 30 dnů oznámit ministerstvu každou změnu podmínek souvisejících se zabezpečením vzdělávání.

(2) Dosavadní držitel akreditace je povinen předat ministerstvu veškerou dokumentaci, týkající se účastníků vzdělávání, pokud mu byla akreditace odejmuta nebo uplynula-li doba, na kterou byla akreditace udělena.

HLAVA V FORMY VZDĚLÁVÁNÍ

Díl 1

Akreditovaný kvalifikační kurz

§ 51

(1) Absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu se získává odborná způsobilost k výkonu příslušného zdravotnického povolání, pokud je tak stanoveno v hlavě II.

(2) Akreditovaný kvalifikační kurz provádí akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace k uskutečňování vzdělávacího programu akreditovaného kvalifikačního kurzu.

(3) Vzdělávací program stanoví délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých praxe probíhá, popřípadě další požadavky pro získání způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury. Vzdělávací program může také stanovit vstupní požadavky.

(4) Žádost o zařazení do akreditovaného kvalifikačního kurzu podává uchazeč akreditovanému zařízení

- a) prostřednictvím zdravotnického zařízení nebo jiného zařízení, které je jeho zaměstnavatelem, nebo
b) svým jménem, pokud absolvuje akreditovaný kvalifikační kurz na vlastní náklady.

(5) Akreditované zařízení zařadí uchazeče do akreditovaného kvalifikačního kurzu do 30 dnů po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí termín začátku vzdělávání.

(6) Účastník akreditovaného kvalifikačního kurzu

je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat praktickou výuku na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem. Akreditované zařízení může započít i část odborné praxe určenou vzdělávacím programem, kterou účastník vykonal v jiném než akreditovaném zařízení.

(7) Do hodin praktického a teoretického vyučování se započte nejvýše 15 % omluvené absence z hodin praktického vyučování a omluvená absence z hodin teoretického vyučování.

(8) Do vzdělávání v akreditovaném kvalifikačním kurzu může být započtena část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá některé části akreditovaného kvalifikačního kurzu. O jeho započtení rozhodne na žádost účastníka vzdělávání ministerstvo.

(9) Účast na vzdělávání v akreditovaných kvalifikačních kurzech se považuje za zvyšování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.⁶⁾ Účast na akreditovaných kvalifikačních kurzech, které určí ministerstvo v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí, se považuje za rekvalifikaci podle zvláštního právního předpisu.¹²⁾

(10) Za průběh akreditovaného kvalifikačního kurzu odpovídá akreditované zařízení.

§ 52

(1) Akreditovaný kvalifikační kurz se ukončuje závěrečnou zkouškou před zkušební komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Zkušební komisi zřizuje ministerstvo jako svůj poradní orgán. Členy zkušebních komisí jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví, a to na návrh profesních sdružení, odborných společností a akreditovaných zařízení.

(2) O úspěšně vykonané závěrečné zkoušce vydá ministerstvo osvědčení o získané odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání.

Díl 2

Celoživotní vzdělávání

§ 53

(1) Celoživotním vzděláváním se rozumí průběžné obnovování, zvyšování, prohlubování a doplňování vědomostí, dovedností a způsobilosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků v příslušném oboru v souladu s rozvojem oboru a nejnovějšími vědeckými poznatky.

¹¹⁾ Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Celoživotní vzdělávání je povinné pro všechny zdravotnické pracovníky a jiné odborné pracovníky.

§ 54

(1) Formy celoživotního vzdělávání jsou

- a) specializační vzdělávání navazující na získanou odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka,
- b) certifikované kurzy,
- c) inovační kurzy,
- d) odborné stáže v akreditovaných zařízeních,
- e) účast na školicích akcích, odborných konferencích, kongresech nebo sympoziích,
- f) publikační, pedagogická a vědecko-výzkumná činnost, kromě činnosti, která je předmětem výkonu povolání na základě pracovního poměru nebo obdobného pracovního vztahu, nebo
- g) samostatné studium odborné literatury.

(2) Za celoživotní vzdělávání se pro účely tohoto zákona považuje také studium navazujících vysokoškolských studijních programů. Navazujícím vysokoškolským studijním programem se rozumí akreditovaný doktorský studijní obor, magisterský studijní obor nebo akreditovaný bakalářský studijní obor, u nichž je podmínkou předchozí absolvování akreditovaného zdravotnického studijního oboru nebo oboru střední zdravotnické školy poskytujícího odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání.

(3) Celoživotní vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) a b) uskutečňují akreditovaná zařízení; ostatní formy celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 mohou zabezpečovat zdravotnická zařízení nebo jiné fyzické nebo právnické osoby, včetně právnických osob v působnosti jiných resortů než ministerstva.

(4) Účast na celoživotním vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) až e) se považuje za prohlubování kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.⁶⁾

(5) O účasti v jednotlivých formách celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 písm. a) až e) pořadatel provede záznam do průkazu odbornosti.

(6) Plnění povinnosti celoživotního vzdělávání se prokazuje na základě kreditního systému. Prováděcí právní předpis stanoví počet kreditů forem celoživotního vzdělávání podle odstavce 1 písm. c) až f) a podle odstavce 2. Počet kreditů získaných absolvováním specializačního vzdělávání, modulu vzdělávacího programu oboru specializačního vzdělávání nebo certifikovaného kurzu je součástí vzdělávacího programu.

(7) Získání stanoveného počtu kreditů je podmínkou

- a) pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle hlavy VI,

- b) pro přihlášení se k atestační zkoušce (§ 56 odst. 6 a § 60).

Díl 3

Specializační vzdělávání

§ 55

Specializační vzdělávání a specializovaná způsobilost

(1) Úspěšným ukončením specializačního vzdělávání atestační zkouškou získává zdravotnický pracovník specializovanou způsobilost k výkonu specializovaných činností příslušného zdravotnického povolání a psycholog a logoped [§ 43 odst. 2 písm. a) body 1 a 2] odbornou a současně specializovanou způsobilost k výkonu příslušného zdravotnického povolání.

(2) Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků uvedených v hlavě II dílu 1 je upraveno v § 56. Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků uvedených v hlavě II dílu 2 je upraveno v § 57.

(3) Specializační vzdělávání uskutečňuje akreditované zařízení podle vzdělávacího programu.

§ 56

Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání po získání odborné způsobilosti

(1) Vzdělávací program specializačního vzdělávání se skládá z modulů. Modulem se rozumí ucelená část vzdělávacího programu s počtem kreditů stanoveným vzdělávacím programem. Za modul se považuje také certifikovaný kurz (§ 61), pokud je uveden ve vzdělávacím programu.

(2) Vzdělávací program stanoví délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých vzdělávání probíhá. Dále stanoví teoretické znalosti a praktické dovednosti vyplývající z jednotlivých modulů, popřípadě další požadavky pro získání specializované způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a charakteristiku činností absolventů specializačního vzdělávání stanovenou pro jednotlivé moduly. Vzdělávací program může také stanovit vstupní požadavky.

(3) Do splněného počtu hodin stanovených vzdělávacím programem se započte nejvýše 15 % omluvené absence z hodin praktického vyučování a omluvená absence z hodin teoretického vyučování.

(4) Do specializačního vzdělávání se započtou moduly, které účastník specializačního vzdělávání absolvoval v rámci jiného specializačního vzdělávání, a certifikované kurzy, pokud jsou součástí vzdělávacího programu daného specializačního oboru.

(5) Do specializačního vzdělávání může být započtena část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá

vzdělávacímu programu. O započtení rozhoduje na žádost účastníka specializačního vzdělávání ministerstvo.

(6) Podmínkou přihlášení se k atestační zkoušce je získání počtu kreditů stanoveného vzdělávacím programem a absolvování modulů, které jsou ve vzdělávacím programu označeny jako povinné.

(7) Ministerstvo může rozhodnout o přiznání specializované způsobilosti v oboru specializace absolventům akreditovaného doktorského nebo magisterského studijního oboru navazujícího na zdravotnický bakalářský nebo magisterský studijní obor, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu specializačního vzdělávání vydaného ministerstvem.

§ 57

Specializační vzdělávání zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání po získání odborné a specializované způsobilosti

(1) Vzdělávací program specializačního vzdělávání stanoví počet kreditů získaných splněním studijních podmínek za 1 rok specializačního vzdělávání, celkovou délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména délku povinné praxe v oboru, a výuková pracoviště, na kterých praxe probíhá. Dále stanoví požadavky na teoretické znalosti a praktické dovednosti, absolvování vzdělávacích akcí, kurzů, seminářů, stáží a další požadavky pro získání specializované způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a charakteristiku činností absolventů specializačního vzdělávání.

(2) Specializační vzdělávání se uskutečňuje formou

- a) celodenní průpravy, při které účastník specializačního vzdělávání věnuje této praktické a teoretické výuce čas v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době,⁶⁾ nebo
- b) externí průpravy, která se liší od celodenní průpravy pouze tím, že doba určená na praktické zdravotnické činnosti může být zkrácena nejvýše na polovinu doby stanovené pro celodenní průpravu. Úroveň této průpravy nesmí být nižší než u celodenní průpravy. Za kvalitu a dodržení celkové délky externí průpravy, která nemůže být kratší než u celodenní průpravy, odpovídá akreditované zařízení.

(3) Do doby specializačního vzdělávání se započte i doba pracovní neschopnosti a doba rodičovské dovolené, pokud tato doba přerušení výkonu zdravotnického povolání nečinila v úhrnu více než 14 týdnů v kalendářním roce. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném oboru specializačního vzdělávání.

(4) Do specializačního vzdělávání může být započtena část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá

vzdělávacímu programu. O započtení rozhoduje na žádost účastníka specializačního vzdělávání ministerstvo.

(5) Do specializačního vzdělávání může být započtena i odborná praxe, popřípadě její část, absolvovaná

- a) v jiném oboru specializace, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu,
- b) v cizině, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu.

O započtení rozhoduje na žádost účastníka specializačního vzdělávání ministerstvo.

(6) Specializační vzdělávání probíhá při výkonu příslušného povolání zdravotnického pracovníka.

(7) Ministerstvo může rozhodnout o přiznání specializované způsobilosti v oboru specializace absolventům akreditovaného doktorského studijního oboru navazujícího na zdravotnický magisterský studijní obor, pokud odpovídá příslušnému vzdělávacímu programu specializačního vzdělávání vydanému ministerstvem.

§ 58

Zařazení zdravotnických pracovníků do specializačního vzdělávání

(1) Žádost o zařazení do oboru specializačního vzdělávání podává uchazeč ministerstvu.

(2) Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě o získané specializované způsobilosti (§ 60) nebo zvláštní odborné způsobilosti (§ 64), a průkaz odbornosti. Cizí státní příslušníci přikládají k žádosti rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2 ministerstvo zařadí uchazeče do specializačního vzdělávání do 30 dnů po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí termín začátku vzdělávání.

§ 59

Průběh specializačního vzdělávání

(1) Akreditované zařízení odpovídá za průběh specializačního vzdělávání; pokud se na specializačním vzdělávání podílí více akreditovaných zařízení, odpovídá za plán a organizaci praktické i teoretické výuky účastníka specializačního vzdělávání akreditované zařízení určené ministerstvem v akreditaci.

(2) Akreditované zařízení přidělí každému účastníkovi specializačního vzdělávání školitele, který je zaměstnancem akreditovaného zařízení. Školitelem může být pouze zdravotnický pracovník se specializovanou způsobilostí v příslušném oboru, který je zapsán v Registru zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (§ 72).

(3) Školitel průběžně prověřuje teoretické znalosti a praktické dovednosti účastníka vzdělávání a vy-

pracovává plán školicích akcí, které má účastník vzdělávání v průběhu přípravy absolvovat.

(4) Účastník specializačního vzdělávání je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat odbornou praxi na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem. Školitel započte dosud absolvovanou odbornou praxi, pokud splňuje požadavky stanovené vzdělávacím programem. Na průběh celé odborné praxe dohlíží školitel.

§ 60

Atestační zkouška

(1) Specializační vzdělávání se ukončuje atestační zkouškou (dále jen „atestace“) před oborovou atestační komisí podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem. Oborové atestační komise zřizuje ministerstvo jako svůj poradní orgán. Členy oborových atestačních komisí jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví na návrh profesních sdružení, odborných společností a akreditovaných zařízení.

(2) Ministerstvo vydá zdravotnickým pracovníkům, kteří úspěšně vykonali atestaci, diplom o specializaci v příslušném oboru.

Díl 4

Certifikovaný kurz

§ 61

(1) Absolvováním certifikovaného kurzu se získává zvláštní odborná způsobilost pro úzce vymezené činnosti.

(2) Certifikovaný kurz provádí akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace k uskutečňování vzdělávacího programu certifikovaného kurzu.

(3) Vzdělávací program stanoví celkovou délku přípravy, rozsah a obsah přípravy, zejména počet hodin praktického a teoretického vyučování, a výuková pracoviště, na kterých probíhá, popřípadě další požadavky pro získání způsobilosti. Vzdělávací program obsahuje seznam doporučené studijní literatury a činnosti absolventů certifikovaného kurzu. Vzdělávací program může také stanovit vstupní požadavky.

(4) Do splněného počtu hodin stanovených vzdělávacím programem se započte nejvýše 15 % omluvené absence z hodin praktického vyučování a omluvená absence z hodin teoretického vyučování.

(5) Do vzdělávání v certifikovaném kurzu akreditované zařízení započte část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá vzdělávacímu programu.

§ 62

(1) Žádost o zařazení do certifikovaného kurzu podává uchazeč akreditovanému zařízení.

(2) Součástí žádosti jsou úředně ověřené kopie dokladů o získané odborné způsobilosti, popřípadě

o získané specializované nebo zvláštní odborné způsobilosti, a průkaz odbornosti (§ 65). Cizí státní příslušníci přikládají k žádosti rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

(3) Při splnění podmínek stanovených v odstavci 2 akreditované zařízení zařadí uchazeče do certifikovaného kurzu do 1 měsíce po obdržení žádosti a zároveň uchazeči oznámí termín začátku vzdělávání. Akreditované zařízení současně seznámí uchazeče s organizací certifikovaného kurzu a s požadavky na úspěšné absolvování certifikovaného kurzu.

§ 63

(1) Za průběh certifikovaného kurzu odpovídá akreditované zařízení.

(2) Účastník certifikovaného kurzu je v rámci tohoto vzdělávání povinen absolvovat odbornou praxi na pracovišti akreditovaného zařízení v rozsahu určeném příslušným vzdělávacím programem. Akreditované zařízení započte dříve absolvovanou odbornou praxi, pokud splňuje požadavky stanovené vzdělávacím programem.

§ 64

O úspěšném absolvování certifikovaného kurzu vydá akreditované zařízení certifikát, který má platnost pro Českou republiku. V certifikátu jsou uvedeny činnosti, k nimž absolvent certifikovaného kurzu získal zvláštní odbornou způsobilost.

Díl 5

Průkaz odbornosti

§ 65

(1) Průkaz odbornosti slouží k průběžnému znamenávání druhu a délky získaného vzdělání, vykonaných zkoušek, průběhu celoživotního vzdělávání a druhu a délky vykonávané činnosti při výkonu povolání zdravotnických pracovníků uvedených v hlavách II a III.

(2) Záznamy do průkazu odbornosti o

- druhu a délce vykonávaných činností provádějí zaměstnavatelé,
- zařazení do specializačního vzdělávání provádí ministerstvo,
- výsledku vykonané atestační zkoušky provádí předseda atestační komise nebo jím pověřený člen,
- výsledku vykonané závěrečné zkoušky akreditovaného kvalifikačního kurzu provádí ministerstvo,
- úspěšném absolvování certifikovaného kurzu provádí akreditované zařízení,
- výsledku vykonané zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu provádí předseda zkušební komise,

- g) účasti na dalších formách celoživotního vzdělávání provádějí jejich pořadatelé,
- h) doškolení při přerušení výkonu zdravotnického povolání provádí zaměstnavatel.

(3) Průkaz odbornosti vydává na žádost zdravotnického pracovníka ministerstvo.

HLAVA VI

OSVĚDČENÍ K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ BEZ ODBORNÉHO DOHLEDU

Osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a podmínky jeho vydání

§ 66

Osvědčením k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (dále jen „osvědčení“) se získává oprávnění

- a) k výkonu povolání bez odborného dohledu (§ 4 odst. 3),
- b) k vedení praktického vyučování ve studijních oborech a v akreditovaných kvalifikačních kurzech, ve specializačním vzdělávání a v certifikovaných kurzech.

§ 67

(1) Ministerstvo vydá osvědčení zdravotnickému pracovníkovi na základě jeho písemné žádosti, pokud splnil podmínky pro výkon povolání bez odborného dohledu stanovené tímto zákonem. To se nevztahuje na státní příslušníky členských států Evropské unie, u nichž osvědčení nahrazuje rozhodnutí ministerstva o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání vydané podle § 81 odst. 5 nebo rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.

(2) Obsahem žádosti o osvědčení jsou

- a) u zdravotnického pracovníka, který požádal o vydání osvědčení do 18 měsíců ode dne získání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, doklady o
 - 1. získané způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání v příslušném oboru,
 - 2. zdravotní způsobilosti,
 - 3. bezúhonnosti,
- b) u ostatních zdravotnických pracovníků, kteří požádali o vydání osvědčení po uplynutí 18 měsíců ode dne získání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, doklady
 - 1. uvedené v písmenu a),
 - 2. o výkonu zdravotnického povolání v příslušném oboru minimálně 1 rok z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ nebo minimálně 2 roky výkonu zdravotnického povolání z ob-

dobí posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené týdenní pracovní doby,⁶⁾ a dále získání 40 kreditů z celoživotního vzdělávání, nebo

- 3. o složení zkoušky, kterou se ověřuje způsobilost k výkonu příslušného povolání bez odborného dohledu v souladu s nejnovějšími poznatky v oboru, pokud zdravotnický pracovník nesplnil podmínky uvedené v bodu 2 tohoto písmene.

§ 68

(1) Osvědčení se vydává na období 6 let, pokud není dále stanoveno jinak.

(2) Ministerstvo rozhodne o vydání osvědčení do 30 dnů, v případě konání zkoušky do 90 dnů, po obdržení žádosti.

(3) Zdravotnický pracovník, který získal osvědčení, může ke svému označení odbornosti připojit též označení „Registrovaný/á“.

§ 69

Prodloužení platnosti osvědčení

Platnost osvědčení může být zdravotnickému pracovníkovi prodloužena, jsou-li splněny podmínky podle § 67 odst. 2 písm. b), na období dalších 6 let, pokud požádá o jeho prodloužení nejpozději 120 dnů před skončením platnosti osvědčení.

§ 70

Zamítnutí a odejmutí osvědčení

Ministerstvo rozhodne o zamítnutí nebo odejmutí osvědčení, jestliže zdravotnický pracovník nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky pro jeho vydání.

§ 71

Zkouška a zkušební komise

(1) Zkouška, kterou se ověřuje způsobilost k výkonu příslušného povolání bez odborného dohledu v souladu s nejnovějšími poznatky v oboru, se koná před zkušební komisí na základě žádosti a podle zkušebního řádu stanoveného prováděcím právním předpisem.

(2) Zkušební komisi zřizuje ministr zdravotnictví jako svůj poradní orgán.

(3) Zkušební komise se skládá ze stálých a dalších členů.

(4) Stálými členy zkušební komise jsou nejméně

- a) 2 zástupci ministerstva,
- b) 2 zástupci akreditovaných zařízení,
- c) 2 zástupci organizace zaměstnavatelů,
- d) 1 zástupce každého zdravotnického povolání, kterého se zkouška týká, uvedeného v hlavě II dílech 1 a 2, a to na návrh profesního sdružení, které

sdrhuje nejvíce fyzických osob¹⁰⁾ vykonávajících takové zdravotnické povolání.

(5) Dalšími členy jsou odborníci příslušného specializačního oboru, kterého se zkouška týká, a to minimálně 1 zástupce na návrh příslušného profesního sdružení.

(6) Člen zkušební komise musí být držitelem osvědčení. Při odejmutí nebo neprodlení platnosti osvědčení jeho členství ve zkušební komisi zaniká.

(7) Funkční období stálého člena zkušební komise je pětileté. Funkci stálého člena zkušební komise je možné vykonávat nejdéle ve 2 po sobě následujících obdobích. Před uplynutím funkčního období může být ministrem zdravotnictví stálý člen zkušební komise odvolán z funkce jen pro ztrátu bezúhonnosti, pro dlouhodobou neúčast na práci zkušební komise, přestane-li být zaměstnancem nebo členem instituce, na jejíž návrh byl jmenován, nebo na vlastní žádost.

(8) Člen zkušební komise se nemůže účastnit jednání o zdravotnickém pracovníkovi, pokud vznikne podezření z jeho podjatosti.

(9) Ministerstvo je povinno umožnit žadateli vykonat zkoušku nejdéle do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(10) Ministerstvo vydá zdravotnickým pracovníkům, kteří složili zkoušku, doklad o složení zkoušky.

§ 72

Registr zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu

(1) Registr zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu (dále jen „registr“) je součástí Národního zdravotnického informačního systému.³⁾

(2) Na vedení registru a na zpracování osobních údajů z registru se vztahují zvláštní právní předpisy.¹³⁾

(3) Registr je veřejně přístupný, s výjimkou údajů o rodném čísle a trvalém pobytu.

(4) Registr obsahuje o osobách, kterým bylo uděleno osvědčení, tyto údaje:

- a) číslo, pod kterým bylo vydáno osvědčení,
- b) jméno a příjmení,¹⁴⁾
- c) datum narození,
- d) rodné číslo, pokud je přiděleno,
- e) adresu trvalého pobytu, a není-li trvalý pobyt na

území České republiky, adresu určenou pro doručování,

f) adresu zaměstnavatele a pracovní zařazení nebo adresu nestátního zdravotnického zařízení, v němž je povolání vykonáváno,

g) údaje o dosaženém vzdělání, včetně celoživotního, rok jeho absolvování a země, ve které bylo absolvováno.

(5) Ministerstvo sděluje do Národního zdravotnického informačního systému údaje o zdravotnických pracovnících, kterým vydalo

a) osvědčení,

b) rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání podle hlav VII a VIII, pokud je v něm uvedeno, že fyzická osoba je způsobilá k výkonu povolání bez odborného dohledu.

(6) Zdravotnický pracovník uvedený v registru je povinen neprodleně oznámit do Národního zdravotnického informačního systému změny údajů uvedených v odstavci 4 nebo skončení platnosti osvědčení.

HLAVA VII

ZPŮSOBILOST K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ PRO STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍKY ČLENSKÝCH STÁTŮ EVROPSKÉ UNIE, KTEŘÍ ZÍSKALI ZPŮSOBILOST K VÝKONU TĚCHTO ZDRAVOTNICKÝCH POVOLÁNÍ V JINÉM ČLENSKÉM STÁTĚ NEŽ V ČESKÉ REPUBLICE

Základní ustanovení

§ 73

(1) Na uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání všeobecné sestry a porodní asistentky se vztahují ustanovení § 74 až 84.

(2) Uznávání způsobilosti k výkonu jiného zdravotnického povolání podle tohoto zákona než uvedeného v odstavci 1 se řídí zvláštním právním předpisem o uznávání odborné kvalifikace.

§ 74

(1) Zdravotnické povolání mohou v České republice vykonávat státní příslušníci členských států Evropské unie (dále jen „členský stát“) jako usazené osoby nebo jako hostující osoby.

(2) Usazenou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí státní příslušník členského státu, který vyko-

¹³⁾ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴⁾ Zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

nává na území České republiky soustavně zdravotnické povolání nebo na tomto území za tímto účelem založí podnik nebo organizační složku. Způsoblost k výkonu zdravotnického povolání usazené osoby posuzuje a uznává na základě žádosti uznávací orgán.

(3) Hostující osobou se pro účely tohoto zákona rozumí státní příslušník členského státu, který je usazen na území jiného členského státu než České republiky a na území České republiky vykonává zdravotnické povolání dočasně nebo příležitostně.

(4) Pro účely tohoto zákona se osobou usazenou a hostující rozumí rovněž osoba vykonávající odborné činnosti v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu.

(5) Členským státem původu se rozumí členský stát, ve kterém žadatel získal odbornou způsobilost pro výkon předmětné činnosti, nebo členský stát, ve kterém uchazeč předmětnou činnost vykonává nebo vykonával. Pro účely posuzování jiné způsobilosti se členským státem původu rozumí členský stát, v němž předmětnou činnost uchazeč naposledy vykonával nebo jehož je uchazeč státním příslušníkem.

§ 75

Uznávací orgán a jeho působnost

(1) Uznávacím orgánem pro posuzování a uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání všeobecné sestry a porodní asistentky je ministerstvo.

(2) Ministerstvo informuje osobu, která žádá o uznání způsobilosti, o věcech týkajících se uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a o souvisejících právních předpisech a o možnostech prohlubování znalostí českého jazyka.

§ 76

Způsoblost k výkonu zdravotnického povolání hostující osoby

(1) Osoba, která hodlá vykonávat zdravotnické povolání jako hostující osoba, prokazuje způsobilost k výkonu zdravotnického povolání na základě oznámení o výkonu zdravotnického povolání na území České republiky; k oznámení hostující osoba přiloží potvrzení osvědčující, že osoba vykonává zdravotnické povolání ve státě svého usazení v souladu s jeho právními předpisy, a potvrzení osvědčující, že hostující osoba je držitelem dokladu o formální kvalifikaci pro výkon zdravotnického povolání. Tyto doklady nesmí být při předložení starší než 1 rok.

(2) V případě, že by oznámení o výkonu zdravotnického povolání na území České republiky vedlo v nálehavých případech k opožděnému poskytnutí služby, může být oznámení o výkonu zdravotnického povolání na území České republiky učiněno v co nejkratší době po poskytnutí služby. Hostující osoba v oznámení o výkonu zdravotnického povolání uvede odbornou činnost, kterou hodlá na území České republiky vykonávat, a adresu pro doručování na území České republiky nebo na území členského státu usazení, pokud se nebude zdržovat na území České republiky. Ministerstvo musí informovat členský stát, v němž je hostující osoba usazená, dozví-li se o postihu, který byl této osobě uložen.

Uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání usazené osoby

§ 77

Způsobilost k výkonu zdravotnického povolání všeobecné sestry a porodní asistentky má ten, kdo je

- odborně způsobilý,
- zdravotně způsobilý,
- bezúhonný.

§ 78

(1) Odborně způsobilý je v České republice státní příslušník členského státu, který získal formální kvalifikaci v některém členském státě. Formální kvalifikaci se rozumí znalosti a dovednosti potvrzené diplomem, osvědčením a jinými doklady získanými v rámci vzdělávání při přípravě na příslušné povolání, na základě kterých je státní příslušník členského státu považován v členském státě původu za odborně způsobilého. Tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady se považují za rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci vydaným v České republice. Ministerstvo vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů v souladu s právem Evropských společenství seznam diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci (dále jen „seznam“) udělovaných na území členských států, seznam institucí a orgánů, které je vydávají, jakož i doklady osvědčující nabytá práva. Nabytým právem se rozumí v souladu s právem Evropských společenství právo výkonu příslušného povolání v členském státě na základě formální kvalifikace nabyté v členském státě původu, i když uvedená formální kvalifikace nesplňuje náležitosti obsahu nebo délky stanovené právními předpisy Evropského společenství.¹⁵⁾

¹⁵⁾ Směrnice Rady 77/452/EHS ze dne 27. června 1977 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a obdobných dokladů o vzdělání zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči obsahující opatření pro usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb v platném znění.

Směrnice Rady 80/154/EHS ze dne 21. ledna 1980 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a obdobných dokladů o vzdělání porodních asistentek a o opatřeních pro usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb v platném znění.

(2) Ministerstvo uzná jako dostatečný důkaz formální kvalifikace rovněž diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci i v případě, že neodpovídají názvům uvedeným v seznamu, pokud jsou opatřené osvědčením vydaným příslušným orgánem nebo subjektem členského státu. Toto osvědčení musí potvrzovat, že dotyčné diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci byly vydány po ukončení vzdělání a odborné přípravy, které jsou v souladu s právem Evropských společenství¹⁵⁾,¹⁶⁾ a jsou státy, které toto osvědčení vydaly, považovány za rovnocenné těm, jejichž názvy jsou uvedeny v seznamu.

(3) Diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci, jakož i absolvované školení a odborná praxe získané mimo členské státy ministerstvo přezkoumá; při jejich uznávání přihlédne ke skutečnosti, zda byly již uznány v jiném členském státě.

§ 79

Zdravotně způsobilý je ten, kdo předloží doklad o zdravotní způsobilosti požadovaný v členském státě původu. Doklad o zdravotní způsobilosti vydaný členským státem původu nesmí být při předložení starší 3 měsíců. Nepožaduje-li členský stát původu doklad o zdravotní způsobilosti pro přístup k dotyčné činnosti nebo pro její výkon, dokládá se zdravotní způsobilost na základě potvrzení osvědčujícího splnění požadavků tohoto zákona a prováděcího právního předpisu.

§ 80

(1) Dokladem o bezúhonnosti je

- a) osvědčení vydané příslušným orgánem členského státu původu, které dokládá, že požadavky tohoto členského státu na bezúhonnost a dobrou pověst pro zahájení výkonu předmětné činnosti byly splněny, nebo
- b) výpis ze zákonem stanovených rejstříků, nebo není-li k dispozici, rovnocenný doklad, vydaný příslušným orgánem členského státu původu, pokud tento členský stát nepožaduje doklad o bezúhonnosti nebo dobré pověsti u osob, které hodlají zahájit odbornou činnost.

Doklad o bezúhonnosti nesmí být při předložení starší 3 měsíců.

(2) Vyjdou-li najevo závažné skutečnosti, ke kterým došlo mimo území České republiky před zahájením činnosti usazené osoby v České republice a které mohou ovlivnit přístup k výkonu zdravotnického po-

volání této osoby, může o tom ministerstvo uvědomit členský stát původu. V takovém případě ministerstvo řídí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání přerušit a vyčká odpovědi dotázaného členského státu.

(3) V řízení se pokračuje ode dne přijetí odpovědi od dotázaného členského státu. V případě, že dotázaný členský stát do 3 měsíců od odeslání žádosti neinformuje ministerstvo o přijatém opatření ve vztahu k osvědčení nebo dokladům, pozastavená lhůta pokračuje prvním dnem následujícím po uplynutí této tříměsíční lhůty.

§ 81

(1) Doklady podle § 78 až 80 mohou být předloženy i v kopii; musí být přeloženy do českého jazyka, s výjimkou dokladů vyhlášených sdělením ve Sbírce zákonů (§ 78 odst. 1). V případě pochybností je uznávací orgán oprávněn požadovat přeložení těchto dokladů do českého jazyka tlumočnickem zapsaným do seznamu znalců a tlumočnicků.¹⁷⁾

(2) Pokud má ministerstvo odůvodněné pochybnosti o pravosti dokladů předložených usazenou osobou, požádá příslušný orgán členského státu, ve kterém byly doklady vydány, o potvrzení jejich pravosti. Ministerstvo dále může požadovat potvrzení skutečnosti, že usazená osoba splňuje požadavky na vzdělání stanovené prováděcím právním předpisem.

(3) Ministerstvo je povinno zajistit, aby získané informace byly použity pouze k účelům, pro které byly získány.

(4) Řízení o uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání musí být skončeno nejpozději do 3 měsíců po předložení veškerých dokladů.

(5) O uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání vydá ministerstvo rozhodnutí. Je-li osoba, které se rozhodnutí vydává, způsobilá k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, obsahuje rozhodnutí i tuto skutečnost.

§ 82

Ověření znalosti českého jazyka

Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytně nutném k výkonu zdravotnického povolání. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce ověřuje ministerstvo.

¹⁶⁾ Směrnice Rady 77/453/EHS ze dne 27. června 1977 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činnosti zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči v platném znění.

Směrnice Rady 80/155/EHS ze dne 21. ledna 1980 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti porodních asistentek a jejich výkonu v platném znění.

¹⁷⁾ Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

Použití právních předpisů České republiky**§ 83**

Činnost usazených osob nebo hostujících osob se řídí právními předpisy České republiky.

§ 84

Ustanovení § 73 až 83 se použijí pro státní příslušníky států Evropského hospodářského prostoru obdobně. Za státního příslušníka smluvního státu Evropského hospodářského prostoru se považuje státní příslušník podle Dohody o Evropském hospodářském prostoru¹⁸⁾ a Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Švýcarskou konfederací o volném pohybu osob.¹⁹⁾

HLAVA VIII

**ZPŮSOBILOST K VÝKONU
ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ A ČINNOSTÍ
SOUVISEJÍCÍCH S POSKYTOVÁNÍM
ZDRAVOTNÍ PÉČE PRO STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍKY
MIMO ČLENSKÉ STÁTY A PRO ABSOLVENTY
AKREDITOVANÝCH ZDRAVOTNICKÝCH
MAGISTERSKÝCH A BAKALÁŘSKÝCH
STUDIJNÍCH PROGRAMŮ
V ČESKÉ REPUBLICE
V JINÉM JAZYCE NEŽ ČESKÉM**

§ 85

(1) Zdravotničtí pracovníci a jiní odborní pracovníci, kteří získali odbornou nebo specializovanou způsobilost v oblasti poskytování zdravotní péče v cizině mimo členské státy, jsou odborně způsobilí vykonávat zdravotnické povolání na území České republiky na základě úspěšného složení aprobační zkoušky, po prokázání zdravotní způsobilosti a bezúhonnosti a po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce; schopnost odborně se vyjadřovat v českém jazyce v rozsahu nutném pro jejich činnost se ověřuje v průběhu výkonu aprobační zkoušky.

(2) Uchazeči o aprobační zkoušku musí předložit ministerstvu osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu²⁾ nebo nostrifikaci vysvědčení vydaného zahraniční školou podle zvláštních právních předpisů²⁰⁾ (dále jen „nostrifikace“). Srovnání získané odborné způsobilosti u po-

volání, která na území České republiky vykonávají absolventi akreditovaných kvalifikačních kurzů, provádí ministerstvo.

(3) Aprobační zkouška se koná před zkušební komisí, kterou zřizuje ministr zdravotnictví jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví. Na základě úspěšně vykonané aprobační zkoušky vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky, a to nejdéle do 180 dnů ode dne podání žádosti o vykonání aprobační zkoušky.

(4) Pokud osobám uvedeným v odstavci 1 uzná jejich odbornou způsobilost nebo specializovanou způsobilost kterýkoli z členských států a tyto osoby doloží odbornou praxi v příslušném oboru v kterémkoli členském státě, musí vzít ministerstvo tyto okolnosti při rozhodování v úvahu. V těchto případech se vykonání aprobační zkoušky nevyžaduje a postupuje se u všeobecných sester a porodních asistentek podle hlavy VII, a u ostatních zdravotnických pracovníků upravených tímto zákonem podle zvláštního právního předpisu.²¹⁾ U osob podle věty první musí ministerstvo vydat rozhodnutí o žádosti do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(5) Ustanovení hlavy VII se použijí přiměřeně pro osoby uvedené v odstavci 1, které získaly odbornou způsobilost nebo specializovanou způsobilost v členském státě.

§ 86

(1) Absolventi akreditovaných zdravotnických studijních programů uskutečňovaných vysokými školami v České republice s jiným vyučovacím jazykem než českým jsou odborně způsobilí k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky po ověření schopnosti odborně se vyjadřovat v českém jazyce. Schopnost vyjadřovat se v českém jazyce se vyžaduje v rozsahu nezbytném k výkonu zdravotnického povolání. Na základě ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce vydá ministerstvo rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(2) Ověření schopnosti vyjadřovat se v českém jazyce se nevyžaduje u studentů, kteří jsou státními ob-

¹⁸⁾ Článek 30 Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

¹⁹⁾ Článek 9 Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy, na straně jedné, a Švýcarskou konfederací, na straně druhé, o volném pohybu osob.

²⁰⁾ Zákon č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška č. 385/1991 Sb., o uznávání rovnocennosti a podmínkách nostrifikace vysvědčení vydaných zahraničními školami, ve znění vyhlášky č. 332/1998 Sb.

²¹⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).

čany České republiky a kteří získali předcházející vzdělání v českém jazyce.

§ 87

Zdravotničtí pracovníci, kteří získali odbornou nebo specializovanou způsobilost na území Slovenské republiky absolvováním studijních programů nebo jiných forem vzdělávání, jsou odborně způsobilí k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky. Pokud byl vyučovacím jazykem jiný jazyk než slovenský nebo český, vztahuje se na tyto zdravotnické pracovníky § 86.

§ 88

Do dne počátku platnosti smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii platí pro státní příslušníky členských států ustanovení § 85 odst. 1 až 3.

§ 89

Ministerstvo může vydat rozhodnutí o povolení k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky na dobu určitou s vymezením činností, které lze v rámci tohoto povolení vykonávat, cizím státním příslušníkům nebo státním příslušníkům České republiky, kteří získali odbornou nebo specializovanou způsobilost v cizině a jsou do České republiky zváni

- a) k předávání odborných a praktických zkušeností,
- b) z důvodu provedení jednorázových lékařských výkonů v rámci vyžádaného konzilia, nebo
- c) nabývat odborné a praktické zkušenosti a dovednosti formou stáží a výměnných praxí, pokud jsou držiteli nostrifikace vzdělání a prokáží schopnost odborně se vyjadřovat a komunikovat v českém jazyce v rozsahu požadavků nutných pro výkon jejich zdravotnického povolání, kterou ověřuje ministerstvo. Absolvovaná stáž nebo praxe započatá bez předchozího složení aprobační zkoušky však po jejím ukončení neopravňuje k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky.

HLAVA IX

ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

§ 90

(1) Obory specializačního vzdělávání a označení odbornosti zdravotnických pracovníků se specializovanou způsobilostí stanoví vláda nařízením.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu a závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů a zkušební řád,

- b) složení a činnost zkušební komise pro aprobační zkoušky a zkušební řád pro aprobační zkoušky,
- c) kreditní systém pro vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez přímého vedení nebo odborného dohledu zdravotnických pracovníků,
- d) v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání,
- e) seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka, druhy, četnost a obsah lékařských prohlídek, včetně rozsahu odborných vyšetření, a náležitosti lékařského posudku,
- f) popis činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků.

(3) Ministerstvo může stanovit vyhláškou podrobnosti akreditačního řízení.

HLAVA X

SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 91

Společná ustanovení

(1) Účast členů na jednáních komisí zřizovaných ministerstvem je jiným úkonem v obecném zájmu,⁶⁾ při němž náleží členům komise náhrada mzdy. Členům komise, kteří nejsou v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu, jsou však výdělečně činní, přísluší náhrada ušlého výdělku za dobu výkonu funkce člena komise v jimi prokázané výši, nejvýše však ve výši průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů pro účely zaměstnanosti.¹²⁾

(2) Tento zákon se vztahuje i na zdravotnické pracovníky a jiné odborné pracovníky, kteří vykonávají zdravotnické povolání nebo činnosti související s poskytováním zdravotní péče v působnosti jiných resortů než ministerstva, s tím, že zvláštní právní předpis může stanovit další podmínky výkonu zdravotnického povolání.

(3) Ženy, které získaly způsobilost zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka v oboru s profesním označením v mužském rodě, mohou používat profesní označení přechýlené.

(4) Názvy akreditovaných zdravotnických magisterských a bakalářských studijních oborů v rámci příslušného studijního programu, které uskutečňují vysoké školy, způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, která se jejich absolvováním získává, dobu platnosti akreditace a vysoké školy, které studijní obory

uskutečňují, zveřejní vždy k 31. prosinci ministerstvo ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

§ 92

Vedoucí funkci při vedení nelékařských zdravotnických povolání ve zdravotnickém zařízení může vykonávat pouze zdravotnický pracovník, který získal osvědčení podle tohoto zákona a má

- a) vysokoškolské nebo vyšší odborné vzdělání se zaměřením odpovídajícím příslušné vedoucí funkci a 5 let výkonu zdravotnického povolání, z toho alespoň 2 roky v úseku činnosti, v němž má být vedoucí funkce vykonávána, nebo
- b) specializovanou způsobilost v oboru specializace odpovídající příslušné vedoucí funkci a 5 let výkonu zdravotnického povolání, z toho alespoň 2 roky v úseku činnosti, v němž má být vedoucí funkce vykonávána.

§ 93

Při rozhodování podle tohoto zákona se postupuje podle správního řádu,²²⁾ s výjimkou lhůt stanovených v § 49 odst. 7, § 68 odst. 2, § 81 odst. 4 a § 85 odst. 3 a 4.

§ 94

(1) Ministerstvo vydá na základě žádosti zdravotnického pracovníka potvrzení osvědčující výkon zdravotnického povolání žadatele na území České republiky v souladu s právními předpisy a potvrzení osvědčující, že žadatel je držitelem dokladu o odborné, popřípadě specializované způsobilosti pro výkon zdravotnického povolání. Tato potvrzení mají platnost 1 rok ode dne vydání.

(2) Ministerstvo vydá na základě žádosti zdravotnického pracovníka, který hodlá vykonávat své povolání v cizině a získal v České republice odbornou, popřípadě specializovanou způsobilost podle dosavadních právních předpisů, potvrzení osvědčující, že dosažená odborná, popřípadě specializovaná způsobilost je považována za rovnocennou odborné, popřípadě specializované způsobilosti podle tohoto zákona. Ministerstvo též vydá zdravotnickým pracovníkům uvedeným ve větě první potvrzení osvědčující délku odborné praxe nebo výkonu zdravotnického povolání.

(3) Ministerstvo vydá na základě žádosti zdravotnického pracovníka potvrzení osvědčující, že zdravotnický pracovník splňuje podmínku zdravotní způsobilosti nebo bezúhonnosti podle tohoto zákona. Potvrzení má platnost 6 měsíců od data vydání.

§ 95

Ministerstvo informuje členský stát, v němž zdra-

votnický pracovník vykonává nebo hodlá vykonávat odbornou činnost, o trestním nebo správním postihu této osoby v České republice, pokud souvisí s výkonem zdravotnického povolání.

Přechodná ustanovení

§ 96

(1) Pokud zdravotnický pracovník získal odbornou způsobilost nebo specializovanou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání podle dřívějších právních předpisů způsobem neodpovídajícím tomuto zákonu, přizná mu ministerstvo způsobilost k výkonu zdravotnického povolání podle tohoto zákona na základě jeho písemné žádosti.

(2) Pomaturitní specializační studium a speciální průprava, které zdravotničtí pracovníci nebo jiní odborní pracovníci absolvovali podle dosavadních právních předpisů, se považují za specializační vzdělávání. Do 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona probíhá specializační vzdělávání podle dosavadních právních předpisů. Fyzické osoby zařazené do specializačního pomaturitního studia nebo speciální průpravy podle dosavadních právních předpisů ji dokončí podle těchto předpisů.

(3) Specializovanou způsobilost v oboru studia mají též absolventi studia na vyšších a středních zdravotnických školách v oboru diplomovaná dětská sestra, diplomovaná sestra pro intenzivní péči, diplomovaná sestra pro psychiatrii, sestra pro psychiatrii nebo sestra pro intenzivní péči, pokud bylo studium prvního ročníku zahájeno nejpozději ve školním roce 2003/2004; je-li studium kratší než 3 roky, je podmínkou získání specializované způsobilosti předchozí absolvování střední zdravotnické školy v oboru zdravotní sestra nebo dětská sestra nebo všeobecná sestra.

(4) Jiní odborní pracovníci, kteří složili specializační zkoušku (atestaci) do konce roku 2009 podle dosavadních právních předpisů, jsou považováni za zdravotnické pracovníky se specializovanou způsobilostí k výkonu povolání bez odborného dohledu v příslušném oboru činnosti. Jiní odborní pracovníci, s výjimkou absolventů psychologie [§ 43 odst. 2 písm. a) bod 1], kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávali povolání jiného odborného pracovníka nejmeně 20 let, jsou považováni za zdravotnické pracovníky s odbornou způsobilostí k výkonu povolání bez odborného dohledu.

(5) Kurzy poskytující způsobilost k výkonu povolání nižších zdravotnických pracovníků na základě souhlasného stanoviska ministerstva podle dosavadních právních předpisů poskytují způsobilost k výkonu zdravotnického povolání do doby skončení pověření

²²⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

ministerstvem, nejdéle však do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona není osvědčení podmínkou pro výkon povolání bez odborného dohledu.

(7) Fyzickým osobám, které požádají o vydání osvědčení do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a které prokáží odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka, bezúhonnost a zdravotní způsobilost, bude vydáno osvědčení na období

- a) 6 let, pokud prokáží minimálně 3 roky výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ a účast na celoživotním vzdělávání,
- b) 5 let, pokud prokáží minimálně 1 rok výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾ nebo 2 let výkonu zdravotnického povolání z období posledních 6 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené týdenní pracovní doby⁶⁾
- c) 4 let v ostatních případech.

(8) Vzdělávací zařízení zabezpečující pomaturitní specializační studium nebo speciální průpravu podle dosavadních právních předpisů se do rozhodnutí ministerstva považují za akreditovaná zařízení podle tohoto zákona, nejdéle však 2 roky od nabytí účinnosti tohoto zákona.

(9) Index odbornosti, do kterého se zaznamenávaly zdravotnickým pracovníkům údaje o průběhu celoživotního vzdělávání a průběhu výkonu zdravotnického povolání, může být používán i nadále jako průkaz odbornosti. O vydání nového průkazu odbornosti podle tohoto zákona mohou zdravotničtí pracovníci požádat ministerstvo, pokud v dosavadním indexu není místo pro další záznamy.

§ 97

(1) Vysoké školy jsou povinny předložit Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy žádost o akreditaci bakalářských a magisterských studijních programů pro přípravu všeobecných sester a bakalářských studijních programů pro přípravu porodních asistentek do 31. prosince 2003. Obsah a rozsah nových studijních programů musí odpovídat minimálním požadavkům stanoveným zvláštním právním předpisem a být v souladu s právem Evropských společenství.¹⁶⁾ Dnem udělení akreditace, nejpozději však ke dni 1. září 2004, pozbývá platnosti akreditace udělená dosavadním bakalářským studijním programům, nahrazeným novými bakalářskými studijními programy pro přípravu všeobecných sester a bakalářskými studijními programy pro přípravu porodních asistentek.

(2) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a ministerstvo posoudí stávající učební dokumenty studijních oborů středních zdravotnických škol a vyšších zdravotnických škol z hlediska jejich souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, a to nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Zjistí-li Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nebo ministerstvo, že stávající učební dokumenty neodpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem, vydá Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v dohodě s ministerstvem nové učební dokumenty nejpozději do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle nových učebních dokumentů, ke kterým ministerstvo vydalo souhlasné stanovisko, postupují školy od 1. září, které následuje po jejich vydání, a to s účinností od prvního ročníku.

(3) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v dohodě s ministerstvem vydá nové učební dokumenty studijního oboru diplomovaná všeobecná sestra na vyšších zdravotnických školách, které budou v souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, a to nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle nových učebních dokumentů, ke kterým vydalo ministerstvo souhlasné stanovisko, postupují vyšší zdravotnické školy od 1. září 2004, a to s účinností od prvního ročníku. Dnem 1. září 2004 pozbývají platnosti stávající učební dokumenty studijních oborů diplomovaná všeobecná sestra, diplomovaná porodní asistentka, diplomovaná dětská sestra, diplomovaná sestra pro psychiatrii, diplomovaná sestra pro intenzivní péči a všeobecná sestra, a to s účinností od prvního ročníku.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 98

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 156/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 242/2000 Sb., zákona č. 307/2000 Sb., zákona č. 365/2000 Sb., zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 107/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 146/2002 Sb., zákona č. 149/

/2002 Sb., zákona č. 173/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 129/2003 Sb., zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 148/2003 Sb., zákona č. 149/2003 Sb., zákona č. 219/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 276/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 356/2003 Sb. a zákona č. 360/2003 Sb., se mění takto:

1. V Sazebníku správních poplatků v položce 22 se doplňují písmena s), t) a u), která znějí:

„s) za vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu

Kč 500,-

t) vydání rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky

Kč 1 000,-

u) vydání rozhodnutí v akreditačním řízení na návrh žadatele

Kč 1 000,-“.

2. V Sazebníku správních poplatků se na konci poznámky k položce 22 doplňují body 11 až 13, které znějí:

„11. Poplatek podle písmene s) této položky se vybere za vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle § 67 zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních).

12. Poplatek podle písmene t) této položky se vybere za vydání rozhodnutí o uznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání na území České republiky podle zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních).

13. Poplatek podle písmene u) této položky se vybere za vydání rozhodnutí v akreditačním řízení na návrh žadatele podle § 46 a 49 zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních).“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o vysokých školách

§ 99

Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb., zákona č. 147/2001 Sb. a zákona č. 362/2003 Sb., se mění takto:

V § 87 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno s), které zní:

„s) informuje Ministerstvo zdravotnictví o vydání rozhodnutí o udělení akreditace studijnímu programu zdravotnického zaměření, ke kterému bylo vydáno stanovisko podle § 79 odst. 1 písm. e); akreditovaný studijní program zašle Ministerstvu zdravotnictví zároveň se zaslanou informací.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních

§ 100

Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění zákona

č. 161/1993 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 285/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 10 odst. 3 písmeno d) včetně poznámky pod čarou č. 9b) zní:

„d) osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu vydané Ministerstvem zdravotnictví České republiky podle zvláštního právního předpisu.“^{9b)}

^{9b)} Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních).“.

2. Příloha k tomuto zákonu se zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o uznávání odborné kvalifikace

§ 101

Příloha č. 4 k zákonu č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), zní:

„Příloha č. 4 k zákonu 18/2004 Sb.

**Regulované činnosti, které vylučují možnost
volby adaptačního období a rozdílové zkoušky (§ 12 odst. 4)**

Činnosti vykonávané v rámci výkonu povolání	Právní předpis upravující podmínky výkonu regulované činnosti	Kompenzační opatření
Patentový zástupce	zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, ve znění pozdějších předpisů	rozdílová zkouška
Auditor	zákon č. 254/2000 Sb., o auditorech a o změně zákona č. 165/1998 Sb., ve znění zákona č. 209/2002 Sb.	rozdílová zkouška
Restaurování kulturních památek nebo jejich částí, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi	zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů	rozdílová zkouška nebo adaptační období
Provádění archeologických výzkumů	zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů	rozdílová zkouška
Sociální pracovník	zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)	rozdílová zkouška
Zdravotně-sociální pracovník	zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních)	rozdílová zkouška“.

**ČÁST ŠESTÁ
ÚČINNOST**

§ 102

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem ka-

lendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení hlavy VII, § 85 odst. 4 a 5, § 95 a 101, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: 974 832 341 a 974 833 502, fax: 974 833 502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 519 305 161, fax: 519 321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2004 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 179, 519 305 179, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14, Knihkupectví JUDr. Oktavián Kocián, Příkop 6, tel.: 545 175 080; **Břeclav:** Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 519 322 132, fax: 519 370 036; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Hrdějovice:** Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29, Petr Gřeš, Markova 34; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům); **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405, Donáška tisku, Nuselská 53, tel.: 272 735 797-8; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS STARĚ, s. r. o., Vinohradská 190; **Prerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D&G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplíce:** Knihkupectví L&N, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od začátku předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. číslech 516 205 174, 519 305 174. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odstěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.